ஸ்ரீ

உத்தர காதம்பரி.

சீரார் தருசந்த் ரசிலா தலமே
லேரார் களபத் தியல்பான் மெழுகுந்
தாரா லயமுந் தழல்போல் வருநா
ளாரா யதுகண் டிலமன் றவனே. (௧௦௫)

அந்தக் கதிர்வே லவனின் றலவோ
வந்தக் காதம் பரிநா னலவோ
வந்தத் தறுகண் ணவனன் றலவோ
வந்தச் சிலைவே ளவனே யலவோ. (௧௦௬)

என்றா தரவோ டிவைகூ றியயர்ந்
தொன்றா கமறந் துரையற் றனளாய்
நன்றா கியபா வையினல் லமணிக்
குன்றா கியதூ ணொடுகூ டினளே. (௧௦௭)

நற்பா வைதனக் குநறுந் தளிரின்
பொற்பா ரமளிப் பொலிவுற் றதுபோல்
விற்பாய் பகலோன் விழுபோ துருவற்
செற்பா வியமா லைசிவந் ததுவே. (௧௦௮)

மாரா யுதமா னதுவன் கனலிட்
டோரா யிரயா கவுகைத் ததுபோ
னீரா சனவெஞ் சுடர்நீ ழலெலா
மோரா ரிவண்மே னியிலெய் தியதே. (௧௦௯)

பன்னா றுமடந் தையர்பா வைநலா
ளந்நா புரபா தமடைந் தனர்பின்
சொன்னா தனமுண் டதுசொல் லுதுமென்
றந்நா ளிடையார் முனமைத் தொருபால். (௧௧௦)

ஏகிப் பொற்பா றையிலே றிமிகச்
சோகித் தொருதூ நகையே துயில்போன்
மோகித் தமயர் வுமொழிந் துயிர்நீ
யாகித் தருவா யவனன் பினையே. (௧௧௧)

என்றிப் படிகூ றியெனக் கெவையுங்
குன்றிற் பெரிதா யகொடுத் ததுட
னொன்றிக் கமழ்வெள் ளிலையிட் டொருநீ
சென்றித் துயர்தீ ரிதுநின் செயலே. (௯௧௨)

வேறு.

என்றுமினி தாசுவிவை கூறிவிடை தந்தாள்
பொன்றிகழ் சுணங்கிலகு பூண்முலையி னாள்பொற்
குன்றனைய தோளிறைவ கூறின மனத்தே
யொன்றியது முற்பட வுணர்ந்துகொள வென்றாள். (௯௧௩)

அந்தமயி றந்தமொழி யாரமுத மாகிச்
செந்தழலு மானபடி செப்பவரி தாகு
நொந்தன னலைந்தன னுவன்றனன் மயிற்கூ
றெந்தவிட ருற்றில னிதெப்படி யுரைப்பாம். (௯௧௪)

இந்தவுயிர் முன்செய்வினை யாலெனை விடாமற்
கொந்துகமழ் கோதையுரை கொண்டினி திருந்தாற்
சிந்தையொடு செல்வனிது செய்தியெனும் வேலை
கந்தனனை யானையொரு கஞ்சுகி வணங்கி. (௯௧௫)

மேதகு விலாசவதி மிக்கவரு ளூற்றாக்
கோதைநர பாலகுல தீபவுனை யிங்கே
யாதுதிறன் மேகனுடன் வந்தவளை யுங்கொண்
டாதரவி னால்வர வழைத்தனள்செ லென்ன. (௯௧௬)

வந்தனன் வணங்கினன் மகிழ்ந்தன ளிதென்கண்
டெந்தமை மறந்தனை யெனத்தழுவி நிற்பக்
கொந்துகமழ் கோதையும் வணங்கின ளணங்கே
யெந்தநில மெய்தியிங்ஙன் வந்ததிது வென்றாள். (௯௧௭)

யாதுமுகம் வாடிய திளைத்ததெது வென்றிங்
கோதுவதெ னன்னைமெலி வொன்றுமிலை யென்றான்
மாதர்பல ரிங்கமுது வந்ததென வங்கே
யாதரவும் வைத்தில னருந்தின னருந்தி. (௯௧௮)

பூசியபி னப்பொழுது பூசுவது செம்பொற்
காசின்மட லிற்பல கலந்துகொடு வந்தார்
வாசமிகு வெள்ளிலையு மற்றும விடத்தே
யேசரிய மாதரிவை யாவையு மளித்தார். (௯௧௯)

செப்பரிய வண்ணமனை விட்டுமனை சென்றங்
கப்பக லகன்றபி னனங்கசர மெல்லா
மெய்ப்பட விழுந்தணையில் வெற்றுடல் சுமந்தே
யிப்படி நெடுந்துயர் தனக்கிவ னிலக்காய். (௯௨0)

மானமதி வண்மைவிறன் வன்மைகலை மீதா
ஞானநிலை நன்றிநிறை நல்லபல வெல்லாம்
போனவிவை மீளவுள வாகியன போலத்
தானுரிமை பெற்றுடைய தன்மையி லிருந்தான். (௯௨௧)

மங்கையொரு சேடமென வந்தென்மன நாடித்
தங்கின ளனிச்சமிவ டன்மைபிறி தன்றே
யிங்கிவ ளிலக்கல வெனக்கருதி யென்மேற்
பைங்கணை விடுப்பதியல் பஞ்சசர வென்றான். (௯௨௨)

கொங்குகமழ் வெங்கணை குளிப்பவுடல் புக்குப்
பொங்குகட னீடொலி புகுந்துதுயில் காய
வங்கவ னிடர்ப்படுத லஞ்சியருள் வெய்யோன்
கங்குலெனு மப்பெரிய வாரிகரை கண்டான். (௯௨௩)

பொருப்பிரவி புக்கதொரு புட்சொல வெழுந்து
மருப்பரவு பன்மலரும் வந்தடையு மந்தச்
சிருப்பிரை* நதிக்கரை நடந்துதிர ளன்னம்
விருப்புடன் மடப்பெடையை மேவுமது கண்டு. (௯௨௪)

வாவிதிகழ் சுந்தரையில் வந்தவணி நேசன்
றேவனிறை வற்குதவு செம்பொனணி கோயிற்
பூவலய மங்கைமுடி போலுமது போலுங்
கூவுகொடி வேலனுறை கோயிலரு கானான். (௯௨௫)

வேறு.

அங்கு நீணதி யனங்க ளான்மருவு மம்பு யங்களி லளிக்குலங்
கொங்க வாவுநெறி யால்வ ரிக்கயல் குலாவி வள்ளையலை தன்மையாற்
கங்கு லிற்பிரிவு பெற்று மேவுமிரு சக்ர வாகசமு கங்களான்
மங்கை யிந்தநதி யொப்ப ளென்றுதிறன் மன்ன வன்கருதி நிற்பவே. ()

தூர மூரிவய வாசி மீதுசிலர் தோன்று கின்றவரி யாவர்கே
பூர கன்கொல்வர வேண்டு மங்கைமுத லுண்டு கண்டது நிமித்தமும்
பாரு மென்றனன் விரைந்து நின்றவர்கள் பதறி யோடியெதிர் செல்லவங்
கார மார்ந்தவர்க ளென்ன மன்னனென வந்நி லத்திடை யிறங்கினான். ()

* சிப்பிரா என்பது சிருப்பிரை யென்றே இந்நூலில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

அந்த வந்தவர்க ளேம கூடமெனு மந்த மால்வரையி னவர்களை
நொந்து வந்தனர் மிகுந்த நங்குறைக ளுவல வந்தவர்க ளென்றுபோய்
வந்து நின்றவ ளுரைப்ப வந்தவர் வணங்க மன்னவன் மகிழ்ந்தனைத்
திந்த வெஞ்சுர நடந்த தெப்படி யிளைத்த தென்றிவை மொழிந்துபின். ()

ஆர நின்றவன் வணங்க வந்தவரை வினவி யிங்குனது சோபையே
வேரி சேரளக மங்கை யோடுபரி வார சோபையும் விளம்புநீ
பார வெந்துய ரொழிந்த போதுபக ரென்று பைம்பிடியி லேறிவந்
தேரு லாவுவர பத்ர லேகையுட னேறெ னப்பிடியி லேறினான். (௯௨௯)

சென்று மாளிகை யடைந்து பின்புதிறன் மன்ன வர்க்குவிடை தந்துபின்
முன்றி லிற்சிறிது நின்று நின்றமுறை செய்ய வென்பதோர் முயற்சியான்
மன்ற லம்பொழிலில் வந்து வந்தவர்க ளோடு தன்மன மகிழ்ச்சியொன்
றன்றி நானமுத லான போசனமு மாயி ருந்தன னிருந்தபின். (௯௩௦)

வார மாவதொரு பத்ர லேகையுடன் மன்ன வன்றனி யிருந்துகே
யூர கன்றனை யழைத்து மங்கையுரை செய்த துண்டுகொ லதன்றியு
மார வாரமுத சுவேதை போடுமத லேகை யங்கவர்க ளென்சொனார்
சூரி வேலமொழி யென்ன வேறவர் மொழிந்த தில்லென வணங்கியே. ()

வேரி சேரளக மங்கை தன்னைவரு மேக நாதனுடன் விட்டுநின்
சீரி தானமொழி யவனு ரைப்பவது சிந்தை யிற்கொடு மொழிந்துபின்
வீர தாதைவிடு தூது கண்டுவிரை வோடு சென்றதும் விளம்பினே
னார மாமுலை யணங்கி னுக்கறி வழிந்த தைம்புல னடங்கவே. (௯௩௨)

அவ்வி டத்தமர் சுவேதை யஞ்சின ளறத்த ளர்ந்திது தானுகர்
வெவ்வி டத்தனைய தென்று நொந்துமிக வெய்தவத் தொழிலி லேகினாள்
மைவி டத்தனைய கண்ணி யங்கவ ளிருந்தி றந்தது மறந்துபோ
யிவ்வி டத்தியல்பி னைச்சு வேதையொ டியம்பு நீயென வியம்பியே. ()

நன்றெ டுத்தமத லேகை தன்னொடிவ னென்செய் தானென நகைத்துநின்
றுன்ற னக்குரைசெ யென்று ரைத்தது மறந்தொ ருத்தரிய வாடையான்
மன்ற லுற்றமல ரணையில் வாண்முக மறைத்து வாள்விழி யொழுக்குநீர்
சென்று சுட்டதனை யெங்கு மப்படி செறிந்த கங்குலில் வருந்தினாள். ()

மற்றை நாள்விழி திறந்தி மைத்ததொரு தன்மை யன்றிமலர் வாய்திறந்
துற்ற காரிய முரைத்த தில்லையதி லுண்டு காரிய முரைத்ததுங்
கற்றை வார்குழலி யவய வங்கள்பிறர் கருதொ ணாமன்மொழி யொன்றசொற்
பெற்று வந்தன மிதன்பி னும்பெரும பேசு கின்றதெது பேதையேன். ()

மன்னு மாநில மடந்தை தன்றனைவ மன்ன னின்னுரிமை கொண்டுநா
ளின்னு மொன்றுதிரு முன்றி லிற்புகல்வ னிதுதி ருச்செவியின் மேவுவாய்
யன்னை யல்லதனை யயனு மல்லதனை யாரு யிர்த்தனையு மன்பினாற்
சொன்ன நல்லதனை தானு மிப்பெரிய தோன்ற லல்லதிலை சொல்லினே. ()

கங்கு லுக்குமுடி வில்லை யெனவுமரு கணக டந்ததிலை கனவெனுங்
திங்க ளுக்குவெயில் கால கூடமது செறித்து விட்டதுகொ லென்னுமப்
பைங்கு யிற்குவட வான லங்கொடிய பரவை தந்ததுகொ லென்னுமான்
மங்கை யர்க்குலகி லிப்ப டிச்சில வகுத்த னன்கொடிய னிவனெனும். ()

நின்னை யெய்தவெனு மாசை யிற்கொடிய நெஞ்சை யுங்கொடிய நெஞ்சது
தன்னி னின்னையு நிறுத்தி யாருயிர் தனத்தி லேவர நிறுத்தினண்
மின்னு லாவுகழல் வீர நீமிக வெளிப்ப டும்படி விடாததற்
கின்ன நெஞ்சம தியைந்தி ருந்ததிது வலிய திங்கென வருந்தினள். (௯௰௮)

அரிவை நாணிநிறை மதியெ ழுந்தபொழு தந்த கார முட னகலுமே
லுருவ நெஞ்சம டங்கும் வண்டுக ளொடுங்கு மோடைவன சங்கள்போல்
வெருவி யைம்புலனு மகலு மேவியமர் சக்ர வாகமிது னங்கள்போன்
மருவெ ழுங்குமுத வாவி போலவிறன் மதன சேனையும் வயங்குமே. (௯௰௯)

முல்லை வாளிமுத லான வாளிமுழு துந்தொ லைந்ததிவண் மெய்யிலே
யல்லி சேர்முளரி வளைய மென்குவிரி யாவையு மிப்படி தொலைந்தன
வெல்லை யானமட மாதர் தம்மொழி தொலைந்த தின்பமொழி கூறியே
வல்லி மாலிவை தொலைந்து பின்புமிக வந்து வந்தற வளர்ந்ததே. (௯௪௦)

உற்று மங்கையர் குவிந்தி ருந்துமொழி கின்ற துன்செயல தன்றியுஞ்
சுற்று மாதர்மொழி வதுவு முன்பெயர் துயின்ற போதுவரு கனவினு
மற்று மங்கவர்க ணெஞ்சி லுந்தெளிய வருவ துன்னுடைய வடிவமே
முற்று மோவியம தாக வல்லவர்கண் முயலு கின்றதுவு முன்னையே. (௯௪௧)

என்ன மன்னவனு மென்செ யக்கடவ தென்று தன்னையும் வெறுத்துநீ
சொன்ன சொன்னமொழி கொண்ட வென்செவி சுடாத தல்லவது சொல்லலென்
றின்ன லெய்திமல ரணையி லேவிழு வெடுத்த ணைத்தவர்கள் வெருவியே
மன்னு கின்றபனி நீரை வீசிய மயக்க மற்றபின் வணங்கினர். (௯௪௨)

வீர னுந்தழு தழுத்தி மைப்புடன் விழித்து நீயனுக வருககே
யூர காவென வழைத்த வன்கவரி கொண்டு நிற்பவுரை செய்தனன்
றார வாணருட னுறவி லைப்பகையு மில்லை யென்றுலகு சொல்லுமா
லார மேவுமுலை யவளு ரைத்துவர விட்ட தில்லையது கொண்டுகாண். ()

அன்ன காதன்மத லேகை சொன்னதிலை யத்த வத்துயர் சுவேதையுஞ்
சொன்ன தில்லைமிக வுன்னு டன்பரி சனங்கள் சொன்னதிலை யென்றனக்
கென்னி லுங்கொடிய ரல்ல வோவவர்க ளென்று கூறியது நிற்கநா
னுன்னை யின்றுதரி சித்த போதெனது ளங்க ளித்ததுயிர் பெற்றதே. ()

மாத வத்துயர் சுவேதை மன்னுமத லேகை மாபரி சனங்கண்மற்
றூத ரித்தவ ரனேகர் வானுத லயர்ச்சி கண்டற வருந்தினர்
வேத னைப்பட விரைந்து வந்தனை விளம்பி வந்திலை விளம்பினு
லேது பட்டுமவ ரொன்று சொல்லியல திங்க னேவர விடார்களே. (௯௪௫)

வேறு.

எண்ணி யிருந்த தொன்றல்ல விவைதா னொருகின் னரமிதனம்
விண்ணி லியங்கப் பின்சென்றும் விரைவி லச்சோ தங்கண்டும்
பண்ணின் வழியே சுவேதைதனைக் கண்டு மவடன் பாங்காக
நண்ணு மொருகா தம்பரியை நயந்து கண்டுங் கண்டதற்பின் (௬௪௬)

அங்கு மிருந்த வனுராக மளவற் றலையு மவ்வளவிற்
றங்க வடிவே லையர்விடு தூத ருடனின் றவளிடத்தே
தங்க மனத்தைத் தனியேவித் தானை யுடனே தனிவரவு
மிங்கு வந்து மிதுகேட்கு மெல்லாம் விதியின் வசமென்ன. (௬௪௭)

அன்று கதிரோ னிவன்றுயர மதுகண் டிவன்றன் விழிவனசந்
துன்று வனசந் தாந்துயிலத் துயிலு மன்றோ வெனவிரங்கிச்
சென்று குடபால் வரையடைந்தான் றிமிர வாடை நிலம்போர்க்க
வொன்றை யுரையா திருந்தனன்ற னுள்ள மதுபோ லிருண்மூண்ட. (௬௪௮)

திங்க ளமுத தாரைகளாற் றேற்றக் கடவே மென்பதுபோற்
பொங்கு குமுத வனமலரப் பொருப்பி லுதித்த வப்போது
சங்கை யறமென் பொழிலிடத்துச் சந்த்ர காந்தப் பாறையிலே
யங்க முருகி யவசமுற வகமு மறைபோ யமர்ந்ததற்பின். (௬௪௯)

ஒருகே யூர னடிவருட வுற்று நோக்கி யொண்டொடிதன்
னருகே யிருந்து மதலேகை யாற்றுங் கொல்லோ வதுநிற்க
வருகே தங்கண் மகச்சுவேதை வந்து தேற்றி மாற்றுவளோ
முருகேர் குழலி முகமதியை மொழிநாங் காண வல்லேமோ. (௬௫௦)

என்று மொழிய விளந்தலையீ தென்ன வார்த்தை யெனவிறைஞ்சி
யொன்றை நாடி யெழுந்தருணீ யுரவோ யென்றங் கவனுரைப்ப
நன்று நீபோய்த் துயிலென்று நனிவா ளிரவி யப்பெரிய
குன்றி லேறு மவ்வளவுங் குறித்தான் குறித்த வெல்லையினை. (௬௫௧)

விரைந்து செல்ல நெறியல்ல விடைதந் தையர் விடுப்பதில்லை
யிரந்து சொல்ல வுளநாணு மீன்று டனக்கு மென்செய்கேன்
பரந்து செல்லப் பகையில்லை பலரோ டுரைத்தல் பண்பல்ல
கரந்து செல்ல லியல்பல்ல கடவு ளறிவ னிவையெல்லாம். (௬௫௨)

பெற்ற வவர்க்கு மற்றவர்க்கும் பேசத் தக்க தொன்றல்ல
வுற்ற துரைத்த ரேழனுக்கே யுரித்திங் கவனு முளனல்லன்
முற்று மிதற்கென் செய்வதென முழுதுங் கருதி யவ்வளவி
லற்றை யிரவு விடிந்ததென வாடும் பாடு மளியினங்கள். (௬௫௩)

ஈண்டு மிருண்மாய்ந் துதிப்பளவி லெழுகே யூரன் வந்திறைஞ்சப்
பூண்ட கழலான் மகிழ்ச்சியுடன் புகன்றா னவன்றன் முகநோக்கித்
தாண்டு புரவித் தானையும்மை சம்பா யனனுந் தசபுரத்தின்
மீண்ட படிக்கு வந்தனர்நாம் விரும்புங் கருமந் திருந்துமென. (௩௫௪)

இந்த நெறியால் விரைந்தேக வெமக்கிங் கரிய தெனக்கருதி
யந்த விறல்வேக் தனைநோக்கி யதற்கோ ருபாயம் விசாரித்துக்
கொந்து கமழுஞ் செழுந்தென்றல் குலவும் வசந்தன் வரவுரைக்கு
முந்த வெழுந்த கருமேக மொழியும் பொழியும் புயலதுபோல் (௩௫௫)

மருநாண் மலர்மென் குழற்கோதை வருந்தா வண்ண முன்செல்வ
தொருநாண் கருது கின்றேனென் றுரைப்ப மகிழ்ந்தங் குடனேகப்
பெருநா ணிலங்கொண் டினிதாளும் பெரியோன் பத்ர லேகைதனைத்
திருநா டியவாண் முகநோக்கச் சிறந்தே தலைசாய்த் தினிதென்றாள். (௩௫௬)

என்றங் கவளுந் துணியவுட னினிநீ மேக நாதனும்போ
யன்றங் கிவளை யிவன்கூட்டி விட்ட வெல்லை யளவாகச்
சென்றங் கமர்ந்த திறல்வைசம் பாயன் றனையுந் தெரிசித்த
பின்றங் குவது மங்கென்ன மேக நாதன் பெயர்ந்ததற்பின். (௩௫௭)

விடைதந் தருள வெனப்பணிந்த விறற்கே யூரன் றனையழைத்துத்
தொடைகொண் டொழுக வருகண்ணீர் சோரத் தழுவித் தன்கழுத்திற்
புடைகொண் டிலகு மணியாரம் பூட்டி யவனைப் புகழ்ந்துமிகத்
தடைகொண் டுதவு மொழிகொண்டு தனிவா சகமொன் றுரைசெய்தான்.

என்ன வார்த்தை தனைச்சொல்வ தினிநா னணங்குக் கென்னுயிர்போன்
மன்ன வாய்த்த பதலேகை தனிலு மிவளை வாய்த்தவளென்
றன்ன மேத்தி மகிழ்ந்திருப்ப ளதனை யிவளு மஞ்சாமற்
சொன்ன வார்த்தை தனைச்சொல்வ டுணிந்து நீயுஞ் சொல்லச்சொல். ( )

என்ன நினைவொன் றில்லாம லெனமே பிரிவுண் டானதெனக்
கன்ன மடைசி வரும்விழிநீர் காய நனைப்ப நின்றாளை
மன்ன னழைத்து வல்லியையென் வணக்க மாக வணங்கித்தாள்
சென்னி தனிலும் வைக்கின்ற செயல்விண் ணப்பஞ் செய்ததற்பின். ( )

அன்றெ னாவி யனுமதிபெற் றடைவில் வாரா மற்பயண
நின்ற பெயரோ டுரைத்துவரு நெறியிற் கொடிய வாக்காலே
யொன்று மீள மொழிகின்றே னொருவேன் வரவு பயன்படுதற்
கென்றெ னாவி தனையுயிர்கொண் டிருக்க விரந்து மொழியென்றான். (௩௬௧)

இன்ன மொன்று மொழிகின்றே னிதுகேள் பத்ர லேகையினி
யுன்னை மிகவும் பேணிக்கொ ளுடலோ ரிரண்டுக் கோருயிர்நீ
சொன்ன வுயர்மா தவமுமானுஞ் சுவேதை யிடத்து நாம்வந்தான்
மன்னு கேயூ ரகவெதிரே வாவென் றவர்க்கு விடைகொடுத்து. (௩௬௨)

பின்னை யவர்கள் பெயர்ந்ததற்குப் பெருக வருந்தி யதினாந்
துன்ன வரிய நெடுங்கானந் துவளச் செல்வ ரென்கருதி
மின்னு கழலான் படைவந்து விட்ட தறிய விரைவுடைய
ரென்னு மவரை விரைந்தேவி யெதிரே வைசம் பாயனன்பால். (௬௬௩)

செல்ல நினைந்து விடைவாங்கச் சென்று தாதை திருத்தாளைப்
புல்லி வணங்கி விடநின்ற பொழுது தாதை வருகவென்று
மல்ல லுடைய பதபீடத் திருக்க மொழிய மருங்கிருந்த
சொல்ல வரிய சுகநாதன் றனையுந் தொழுதங் கவனிருப்ப. (௬௬௪)

குணங்க ளனைந்த சுகநாதன் றன்னைக் குறித்துக் குலவேந்தன்
வணங்கி யிருந்த திருமைந்தன் வனப்பின் பொலிவு தனைநோக்கி
யிணங்கி யிவன்ற னெழின்முகத்தி லிலங்கு கின்ற வணலொழுங்கு
கணங்கொள் வண்டு சூழுமலர்க் கமலத் தியல்பு தனைப்போலும். (௬௬௫)

இனிமேல் விவாகந் தனக்குரிய னிதனை விலாச வதியுடனே
தனிநா முசாவி யறிவேனஞ் சந்த்ரா பீடன் வடிவுக்கும்
பனிவான் மதியின் குலத்துக்கும் பண்பா மிராச கன்னிகையை
நனிநா னிலத்தி லாராய்த னன்றிங் கிவனு னலம்பெற்றேம். (௬௬௬)

இவனை லெய்து நலம்போல விவனுக் குரிய மெல்லியலா
ணவமா கின்ற மணக்கோல நனிநாங் கண்டு வாழ்வதுமா
தவநா முயன்ற வியல்பாலா மென்னுந் தாரா பீடனைப்பார்த்
தவனு தரத்தாற் சுகநாத னதுவே கரும மீதென்றான். (௬௬௭)

எண்ணெண் கலையுந் தனதாக்கி யிருநாற் றிசையா மடமாதர்
தண்ணென் கரமுங் கைக்கொண்டு தலத்தோர் புகழுந் தலயாது
நண்ணும் பெரிய கலைமாது நயந்த பெரிய புகழ்மாதும்
வண்ணம் பெரிய திருமாது மகிழப் புரக்கும் வள்ளலுக்கு. (௬௬௮)

இதுவே விவாகஞ் செய்திலனென் றியம்பு கின்ற வொருகுறைமற்
றெதுவே றென்ன விதுசந்த்ரா பீடன் கருதி யிருந்தநெறி
யிதுவே யனைய நுதலிக்கு மெமக்குங் கூட்டம் விளைந்ததுவோ
வதுவே றென்றே கடவுளரு ளன்றோ பிறந்த மொழிதானும். (௬௬௯)

இந்த மொழிதா னடுக்கடல்புக் கேறு தவர்க்கு மரக்கலம்போ
லந்த வனத்தில் வழிபிழைத்தார்க் கங்கே நிலவ னடுத்ததுபோல்
வந்த தென்று துணையான வைசம் பாயன் வரவுதனைச்
சிந்தை நினைக்க வவன்றந்தை சென்று விலாச வதிபதியில். (௬௭0)

வந்த வளவி லவண்மகிழ்ந்து வணங்க மைந்த னெழில்பாராய்
முந்த விவாக மிவனுக்கு முயலா திருந்த தென்றானீ
யெந்த நெஞ்ச முனக்கிதுதா னிதற்கு நாணி யிருக்குமதோ
கொந்து செறிந்த குழலாய்நீ குறித்த தொன்றை மொழியென்ன. (௬௭௧)

னைவி விலாச வதியுடனே [illegible] வார்த்தை மிகவிளம்பி
வனையுங் கழலான் செல்லவுடன் மைந்தன் சென்று வணங்கவவ
னினையின் படியே சுகநாத னெடுநாட் சென்ற படைமீண்ட
தெனவங் கெதிரே செலவேண்டு மிவற்கிங் கருள விடையென்றான் (௱௭௨)

விடைகொண் டன்னை திருமனையின் மேவி யினிது நுகர்ந்தினன்மேற்
கடையும் பொழுது படைமீண்ட தறியச் சென்றா ரறிந்துரைப்பப்
படைநின் றவர்க்கு வருங்கங்குற் பொழுது பயணப் புரிவுணர்த்தித்
தடையொன் றறத்தான் பயணமெனத் தனிச்சங் கார்ப்ப வுரைசெய்தான். (௱௭௩)

ஒற்றைத் தனிச்சங் கார்ப்பளவி லொருபே ரொரு மொக்கவெழ
வற்றைக் கணிவந் தணிந்தணியா வணிகைக் கொண்டோ ரருகுவரக்
கற்றைக் கவரி காளாஞ்சி கதிர்வாள் கவிகை யெடுத்துவர
முற்றச் சிலம்பு மேகலையு முரசுந் துடியு முழங்கிவர. (௱௭௪)

துப்போ டிகலு மிதழ்மடவார் சூழப் பாடி வரமகதர்
கைப்போ தெடுத்துப் புகழ்ந்துவரக் கதிர்போற் பந்த வொளிபரம்ப
வப்போ திந்த்ரா யுதமேற்கொண் டருணோ தயமுன் னடல்வேளுக்
கொப்போ னுபய மதிபோல வொளிர்வெண் கவிகை நிழற்சென்றான். ()

வைப்போர் வேலும் வடிவாளும் வரிவெஞ் சிலையு மதமதுகைக்
கைப்போ தகமுந் திண்டேருங் கவனப் பரியு மிடைமிடைய
வப்போ துதவுங் கார்கால மதுபோ லரசன் சென்றவிட
மிப்போ தெங்கே யெங்கேயென் றெழுநாற் படையும் பின்செல்ல. (௱௭௬)

தேனு ரலங்க லமரேசன் றேவன் கொடையாற் றிசையெங்கு
மானு துலவும் புகழ்போல வமுதஞ் சொரியு மதுபோல
வானூர் மதியந் தருநிலவில் வண்டா னங்க ளனங்களெழக்
கானூர் தரங்கச் சிருப்பிரையைக் கடந்து தசமா புரநோக்கி. (௱௭௭)

பெருகா நின்ற நிலவதனாற் பிறங்குஞ் சந்த்ர காந்தசிலை
யுருகா வொழுகுந் தன்மைபோ லொழுகும் பனியான் வருகாலான்
முருகால் விளங்கு முனைவழியின் மூரி வயமா விசையிற்பன்
னிருகா தஞ்சென் றொருகங்குல் யாமத் திறுதி மதிவெளுப்ப. (௱௭௮)

வெளியிற் பரந்த நிலவுவெள்ளம் விழத்தா ரகைநீர் முகையழிய
வொளியிற் சிறந்த வுதயகிரி யோடைக் களிற்றுப் புகரெனவுந்
தெளியச் சிவந்த தினகரன்பொற் றேரிற் சிவந்த கொடியெனவு
மளியிற் சிறந்த கமலமுகை யவிழ வுதய ராகமெழ. (௱௭௯)

கருப்புச் சிலைவேள் கணையாலுங் கலைமா மதிதன் கரத்தாலு
மருப்பற் றரும்ப னகையாலும் வருத்த வருந்தி யிரவெல்லாஞ்
சுருப்புக் குலமுந் திரடாலுந் துணையா விருந்த பதுமினியை
விருப்புற் றிதழார் மதுநுகர வெய்யோன் விரையு நெறிகண்டான். (௱௮௰)

கண்டு சிறிது சென்றளவிற் கடலே மூல்[illegible]வட்டென்ன
மண்டு தானை யெதிர்மீள மகிழ்ந்து வைசம் பாயனனைப்
பண்டு போல வன்றியுநாம் பலகான் மிகவு முறத்தழுவிக்
கொண்டு போத வேண்டுமெனக் கொண்டு வேறே யொருகோலம். (கூஅக)

படைவிட் டிடமு மெவ்விடமும் பதறிச் சென்று பெயர்கூறித்
தடவித் திரிந்துங் காணமற் றளர்ந்து நொந்து தடுமாறப்
புடவிக் கதிபன் பரிவிசையாற் புரப்போ னிவனென் றாசரந்த
விடையிற் பணிய வவர்களைப்பார்த் தெங்கே வைசம் பாயனென. (கூஅஉ)

இந்த நிழலி லெழுந்தருளி யிருந்தாற் புகல்வே மென்றவர்க
டந்த மொழியைச் சங்கித்துத் தளர்ந்தங் கவச மாதலினாற்
றந்தை யனைய நரபாலர் தாங்கிச் சூதத்தின் மீதிருத்தி
யெந்தை யிதுவென் னென்றுரைப்ப விதற்கொன் றுரையா திமைத்திருந்து. (கூஅங)

இங்கே வைசம் பாயனனை யான்கண் டிலன்மற் றெவ்விடத்தே
யெங்கே காண்பே னவனைப்போ லெனக்கிங் குற்ற துணையார்தா
னங்கே நின்று போந்தேனே யதிபா தகனே யன்றோதா
னெங்கே போவே னெதுசெய்வே னிருந்தே னின்னு மிருந்தேனே. (கூஅச)

என்னா ருயிரே யென்மனமே யென்றே னீதோ ரறியாமை
யென்னா ருயிரு மென்மனமு மெனக்கென் செய்த திவனைப்போ
லென்னா ருயிர்கொண் டிருப்பதினி யென்னா மெந்தை சுகநாத
னென்னார்வஞ்சேரன்னையர்முனிவனையொழிந்தோயான்செல்வேன். (கூஅரு)

சென்றா லவர்க்கத் திசைதன்னிற் சேரா வேந்தைத் திறைகொள்ள
நின்றா னென்று மொழிவேமோ நிலமொன் றாண்டு செல்லாத
தொன்றா லதனை வென்றுவர நின்றா னங்கென் றுரைப்பேமோ
வென்றா தரத்தாற் றன்மனத்தோ டெல்லா நினைந்து புலம்பியபின். (கூஅசு)

வேந்தர் கண்டு திறைதந்து விட்டா லவனை விட்டிஙனே
போந்த தேதங் கப்படிக்குப் பொருளுண் டான தோவன்றி
வாய்ந்த மெய்யிற் றீராநோய் வந்த துண்டோ வெனவஞ்சிச்
சார்ந்த பாவ மென்றுசெவி தம்மைப் புதைத்துத் தார்வேந்தர். (கூஅஎ)

வேந்தர் கோவே திருமேனி விளக்கம் போல விளங்கியெழில்
கூர்ந்து நண்ப னிருக்கின்றான் குறைவே தில்லை யெனக்கூடி
மாய்ந்து போன வாருயிரு மனமும் வந்த தெனவவரைச்
சேர்ந்து தழுவிக் களிகூர்ந்து செப்புஞ் செய்தி யினியென்ன. (கூஅஅ)

ஆனச் செய்தி கேட்டருள வங்கே வைசம் பாயனனைச்
சேனா பதியாக் கற்பித்துச் சேனை யுடனே வரவுரைக்க
மேனாண் மேக நாதனுடன் விளம்பி மீள வன்றமர்ந்து
வானா ரிரவி யுதயத்தில் வாம முரச மறைந்ததற்பின். (கூஅகூ)

இங்கே யச்சோ தத்தடமு ம[illegible]வ ணிடமு முண்டென்ப
ரங்கே சென்று புனலாடி யடி[illegible] ளடித்தா மரைவணங்கா
தெங்கே முன்செய் வினையொழிப்பே னென்று கூறி யெங்களைகமுகாண
டங்கே நடந்து சென்றளவி லடைதற் கரிய திந்தவிடம். (௯௯௰)

என்று மயிலும் வரிக்குயிலு மிளமென் கிளியும் பொறிவண்டுந்
துன்று கொடிமண் டபம்பார்த்துச் சூழல் பார்த்துத் துயரெய்தி
யொன்றை யுரையா ததிலேநெஞ் சுறவைத் தொன்று நோக்காம
னின்று தளர்ந்து நெடிதுயிர்த்து நெறிபோ யயர்ந்து நிலையற்று. (௯௯௧)

ஆங்குற் றதுகண் டவனியல்பா லஞ்சி நாங்க ளெல்லாரு
மேங்கித் துயருற் றிதற்கேது வேதென் றெண்ணி மிகவருந்திப்
பூங்கொத் தலர்தார்ப் புயனையிப் புதுமை கண்ட திதுபோது
மீங்குப் பெருக வருந்துகின்றே மினிநீ யெழுக வெழுகவென்று. (௯௯௨)

உன்னை டுரைத்து வரப்படையை விட்டுப் போனை னொருநீயிங்
கென்னே விருந்து வருந்துகின்ற தியல்போ சந்த்ரா பீடனுக்குப்
பின்னே னென்று முயிரொன்றும் பேசத் தக்கோ னன்றேநீ
யன்னே வன்னே வறநொந்தோ மமையும் போது போதென்ன. (௯௯௩)

என்னை யழைக்க வேண்டாவிங் கினிநீர் விரைய வேகுமென
வுன்னை யழையா தேகவெமக் குரியே மல்ல வென்றுரைத்தங்
கன்னை தனக்குந் தந்தைக்கு மரசன் சந்த்ரா பீடனுக்கும்
பின்னை யுரைப்ப தென்னென்றேம் பெயரா தென்றன் மனமென்றான். ()

பின்னு நாங்கள் வலியுடனே பேசத் துணிந்த வப்போது
மென்னை நீங்கள் கொண்டேக வென்றோ விவைதா முரைக்கின்றீர்
மன்னு முயிர்போ முடல்போக மாட்டா துயிரை வருத்தாதே
யின்னு முயிர்தா னிருந்தக்கா லித்தால் விளைவ துண்டாகும். (௯௯௫)

என்றா னதுகேட் டியாமமிரண் டிருந்தே மங்கே யெழுந்திருந்து
சென்றான் காவிற் பாறைகளிற் சிறந்த வாவிக் கரையில்வெள்ளிக்
குன்றா னுறைபொற் கோயிறனிற் கூடிப் பிரிந்தார்க் காணார்போ
னின்றா னயர்ந்து வேறேயோர் நெருங்கு கொடிமண் டபத்திருப்ப. (௯௯௬)

அங்கே நாங்க ளடிவருடி யருளீர் நான போசனத்துக்
கிங்கே யெனச்சந்த் ராபீட னென்னை ருயிர்மற் றிவ்வுயிரும்
பங்கே யென்று புனலாடிப் பலமூ லங்க ளருந்தியபின்
செங்கோல் வேந்த முத்தினம்யாந் தேற்றிப் போந்தேந் துணையிருத்தி. ()

அன்று நாங்க ளாட்போத விடுவேஞ் செய்தி யறிவிக்கச்
சென்று விரைய வெழுந்தருளுஞ் செயலாற் கூட மாட்டார்க
ளொன்று தணிந்தே மதன்பின்பு மிந்த நீதி யறிவித்தா
லொன்று நினையா தெழுந்தருள்வ துட்கொண் டொழிந்தே மெனமொழிய. (௯௯௭)

வே [illegible]

அந்த விளைப்பய னென்றன் வினைப்பய [illegible]வ னவ னவனுக்கு
மிந்த நிலத்தவ ரஞ்சலி வேறல யாவையும் வேறல வொருவனுந்
தந்தை வெறுத்தது தாயர் வெறுத்தது தானிலை வைசம் [illegible]ன்றன்
சிந்தை வெறுத்தது செப்புமதெப்படி செய்வதெனிப்படி செய்தானே. ()

என்று தருத்தரு நீழலி னின்று மெழுந்து வருத்தமதொன்றோதான்
சென்று விடத்தகு மன்னவ ரென்று திரும்பி மொழிந்துயிர் திண்[illegible]
குன்று மனத்தொடு மங்கல ராகி குவித்த படங்கு குறித்தேகி
யொன்றை யுரைத்தில னொன்றை நினைந்தில னொன்றை நினைந்தில னுள்ளானன்

ஆதன மேவி யிருக்க நினைந்தில னுடைக வோடை நுதற்கந்த
மாதன நின்றது கண்டனன் மாதனம் வந்தது கண்டில னென்றான
வேதனை கொண்டணை மீது விழுந்தனன் மெல்லிய லார்தொழு தடிபேண
வோதன வாதர வற்றிர வொன்றை யுணர்ந்து துயின்றில னொருபோதும்.

மைப்பொழு தேகமுன் மலரடி தொழவரு மன்னவர் தங்களை முகநோக்கி
மெய்ப்படி யாக விளம்பின ரிங்கினி விரைவுட னுள்விடு மதுவேண்டு
மப்படி கூறிய தப்பொழு தேகுவ னப்பொழு தேகிய வன்போல்வே
னிப்படி யானது காரிய மேலினி யெப்படி கூறு மிதற்கென்றான். (க00உ)

மன்னவ ரெப்படி கூறிய தப்படி மற்று மதற்குரை யுண்டோதான்
சொன்ன வுரைப்படி செய்வது நந்தொழி றாணிக விதற்கினி யூரேசென்
றன்னை தனக்கிது தந்தை தனக்கறி வித்து வரும்பொழு தடைவாகு
மென்ன வதப்படி செய்க வினிப்படை யெழுக வதற்கறை முரசென்றான்

வேலை யெழுந்தது போல வெழுந்தது வெம்படை மன்னவ ருடனேமா
மாலை மதிக்குடை மன்னனு முத்தம வாரண மேற்கொள வெயிலோனுஞ்
சால நடுப்பட வந்தனல் சிந்திய தன்மை தனைச்சிறி தறியாது
போல நடந்திர வுச்சயி னிற்படை வீடு புகுந்தனன் விடிவேறு. (க00௪)

காலை யெழுந்தவர் தங்களி னின்று கலந்து கலந்துவை சம்பாயன்
சீலம தொன்றல வாகி யிருந்தது செய்வதெ னிப்படி செய்தானோ
சால நெடும்பிழை யென்றவர் நின்று தளர்ந்தமை கண்டு தளர்ந்தேகிக்
கோல நெடுஞ்சிலை மன்னவன் மாளிகை கூடின னீடிய கூர்வேலான். ()

வாயி லவன்கடி தஞ்சி வணங்கிமுன் வந்தனர் கூறிய வுரையோடே
சேயவ னின்றது கொண்டு மனோரமை திகழ்சுக நாதன் வருந்தாம
லாய குணந்திகழ் தந்தையு மன்னையு மரமனை யேகின ரெனவங்கே
போயவ ரங்கு வருந்த விழுந்து புலம்பி யெடுத்தவ ருடனேபோய். (க00௬)

மந்தர யால்வரை யுஞ்சுழல் வு[illegible]ருந்திய மாகட லும்போலத்
தந்தை யுடன்சுக நாதன் வருந்[illegible] தன்மையி னொந்தவர் தாள்பேணி
வந்து வணங்க மறந்தன[illegible]வன் வாவென வந்து வணங்கித்தான்
முந்த மொழிந்திலன் வாடிய தந்தை மொழிந்தன னங்கவன் முகநோக்கி.

வந்தில னவனி[illegible] னொருகுறை செய்தனன் மதியிலனென்றதி முனிவோடே
தந்தை சொலச்சுக நாதனு மிவனொரு தவறிலன் வைசம் பாயன்றன்
சிந்தை தனிற்குறை படையொடு வருநெறி செப்பி விரைந்தன னிங்கேயங்
[illegible]கந்த வினைக்கவ னின்றன னிதுவிதி யிருகணி லாதவ னெனநின்றான். ()

"இரவியை யிருளெதிர் விரவினும் வெண்மதி யினிமை கருங்கதி ரினைவிட்டுப்
பரவிய வெம்மை படைப்பினு நல்லவர் பழுதுரை மொழியினும் வரைமேவுந்
தரைமிகு பொறையது தவிரினு முததிரை தருகட றரவம ரக்காரூர்
விளைதரு மமுதது கைப்பினு மிங்கிவன் மேலொரு குறையுள தெனலாமோ.

இவனிலை மைக்கிவ னறிவு தனக்கிவ னியல்பு தனக்கொரு நிகருண்டோ
யவனறி வற்றவ னவனிலை யற்றவ னவனியல் பற்றவ னன்றேதா
னிவனை வெறுப்பது மிவனை யொறுப்பது மிவனை மறுப்பது மியல்போதா
னவனை வெறுப்பது மவனை யொறுப்பது மவனை மறுப்பது மாமென்றான்.

இங்கிவ னன்னை பிதாவெனு மிந்நெறி யேது நினைந்தில னீதன்றிப்
பைங்கழன் மன்னவன் முனிவ தறிந்தொரு பண்புடன் வந்தில னீதன்றி
யங்குயி ராகிய நண்பு மறந்தன னன்பு மறந்தன னீதன்றிச்
சங்கைய தற்றன னங்க ணிலத்திசை தன்னை யறிந்தில னவனென்றே. ()

கானன மேவிய பைங்கிளி யுஞ்சில கற்பது முண்டவ னதுபோலுந்
தானு மருங்கலை கற்றன னதிலொரு தன்மை யுணர்ந்தில னக்கானத்
தேனை யருங்கிளி தன்னை வளர்த்தவ ரென்று நினைந்து வனத்தேகா
தான தெவர்க்கும் விளங்குறு மிப்படி யல்ல லுழன்றிடு மோவென்றான். ()

என்றறி வற்றது கூறி வருந்தி வருந்தி யிருந்தொரு சுகநாதன்
கன்றி யுரைப்ப மறுத்திவை சொல்வது கற்பல மக்க டமக்காமோ
சென்று பலிக்கும திப்படி சொல்வது தீதவ னின்றமை தெரியாதென்
றன்றி வெறுத்திவை சொல்வது தவிரென வரசனு ரைத்தபி னவன்மைந்தன்.

செய்ய நினைத்தது செய்தது வேறொரு தீதிலை யீதற வபராத
மைய ருரைத்த தறத்துயர் செய்த ததற்குல கத்தவ ரதுசொல்லார்
மைய விதிப்படி யான தெனச்சுக நாதனை மன்னன் வணங்கிப்பின்
மெய்யரு ளெந்தை தனக்குரை செய்தவர் விடைதர விரிபடை யெதிர்கொண்டே. ()

அந்த விடந்தனி னின்றவன் வைகிய வந்த விடந்தனி லுற்றேகச்
சிந்தை நடந்தது கற்பல விங்கிது செப்பி யியங்குவ தியல்பென்று
வந்தனன் வெந்திறன் மன்னவர் தம்முடன் வந்தில னின்னமும் வாரானு
னெந்த விடத்தனி லாயினு மேகி யழைப்ப னிதற்கருள் செயவென்றான்.

இனியொரு காவல தில்லை யழைப்பவ [illegible] று வருந்தி மிகத்தானே
தனியழு தற்றன னின்றினி நீயிடை த[illegible]யென்றிது தனைநோக்கி
நவியுவ ராசன் வருந்தவு மிதுசுக நாத[illegible]
பனிமதி வெண்குடை யானு நினைந்தொரு படி[illegible]வீதொன்று.

ஓகையொ டாகிய சோம னுரோகிணி யுற்றன வப்படி[illegible]
மோகித சந்த்ரா பீடன் விவாக மொழிந்து கிடந்தது பின்பே[illegible]
ளுகிது வைசம் பாய னகன்றன னவனை யொழிந்திது கூடாதக[illegible]
கேக நினைந்தன னிவனிவ னேடல தெய்துத லரிதவ னினிதென்று.([illegible])

தாயறி யத்தகு மன்ன மனோரமை தானறி யத்தகு மங்கேநீ
போயறி விக்கில் வருந்துவ ரெப்படி புகலுவ தெப்படி யானுவு
நோயறி வித்தகர் சடமே வருத்தியந் நோய தகற்றுவ ரதுபோலங்
காய வருத்த மகற்றுதல் பண்பென வவனை யழைத்திது மொழியென்று. ()

தாரா சன்சுக நாதன் வளம்பதி தன்னி லிருந்திவை யுரைசெய்து
சீர்மரு வுஞ்சுக நாத னுடன்பதி சென்று புகுந்தபின் புவராசன்
பேரரு ளின்றிது பெற்றன மென்று பெயர்ந்து மனோரமை மொடுகண்ணீர்
சோரவிருந்தநன் ளன்னையையுந்தொழுதங்கவர்சொற்படியுரைசெய்தான். ()

ஒன்றல வெங்கள் வருத்தம தென்றல ருள்ள முடைந்திரு கண்ணுமே
நின்றுரு வப்புன றந்தனர் மைந்தனு நின்றவர் தம்முட னெடுநேரந்
தான்று விழிப்புனல் சோர வலைந்தவர் சொன்னது மெய்யல வினிநானே
சென்றவ னைக்கொடு போதுவ னன்னையர் தேறி யிருப்பது நெறியென்றான்.

இன்ன மனோரமை யுன்னையு மேக விடுத்து வருந்துவ தியல்போநான்
சொன்ன தறப்பிழை யங்கவ னின்றது துயரல விதுதுயர் தவிரென்று
ளன்னை யதெப்படி யிவனை நிறுத்துவ தவனை யொழிந்திவ னில்லானென்
றுன்னியுரைத்தனன் மன்னவனுமினியுரைசெய்வதெப்படியுரையென்றான்.

போதினி யென்றொரு புதல்வ னுடன்றிகழ் பொன்மனை புக்கன ளங்கேபின்
மேதகு தன்பய னாக்கை நினைந்து விலாச வதிக்கு விளம்பிப்போ
யாதர வின்படி கணிதரை யின்று முகுத்தம தாமென வஞ்சாதே
போது மதற்கொரு தீதிலை யென்றன ளொருதவ றில்லை யிதற்கென்றார். ()

என்றவர் போய்விட விறைவனு மோதன வின்ப நுகர்ந்தபி னிவர்சென்று
நன்று முகுத்தம தென்றுரை செய்தனர் நாளையன் னுறுத யந்தன்னிற்
கன்று மனத்தை யொழிந்தெழு கின்றது கற்பென வங்கவர் கட்கெல்லா
மன்று கொடுத்துடன் வருபவர் வரவரு மிரவுட னப்பக லகல்வித்தான். ()

அந்தி படும்பொழு தன்னை தனைத்தொழு தப்பய னாந்தனை யறிவிக்க
மைந்த னடந்தபின் வந்தெதிர் நின்று வருந்தி வருந்தியென் மொழிவேனன்
சிந்தை மருண்டது கண்க டரும்புனல் செப்பும தொன்றையு மறியேனிவ்
விந்த வுடம்பு நடுங்கு மிதற்குமு னிப்படி கண்டில னிவையென்று. (௧௦௨௪)

இப்பொழு திப்படி யா[illegible]மு மெப்படி போக வுரைப்பேனீ
யப்பொழு தே[illegible]லை னஞ்சினன் வைசம் பாயன்றன்
மெய்ப்படு[illegible]ண்டு விலக்குவ தில்லை யெனக்கூறிச்
செப்பு[illegible]முத்தொடுகஸ் புனல்சிந்தவனைத்தவன்முகநோக்கி.

[illegible]த்த துனக்குப தேச மகன்றபி னப்படி நில்லாதே
[illegible]ரைந்திது போமது தாமத மித்தனை மீளுவ னென்றோடே
[illegible]ய வைசம் பாயன னென்று வணங்கி மனோரமை மனையிற்சென்
[illegible] யிதற்கு வருந்த லெனத்தொழு தங்கவ னேகின னவள்வாழ்ந்த. ()

[illegible]ந்தறி வித்தனன் வாயி லவர்க்கவர் மன்னவ னேவலில் வாவென்னத்
தந்தை தனைத்தொழு தவனடி யிணையொரு தன்றலை வைக்க வெடுத்தங்கே
புந்தி சொலச்சொல நின்றது கொண்டிது போது முகூர்த்த மெனக்கூற
வந்த மதிச்சுக நாதனை யுந்தொழு தவரருள் பெற்றவன் விடைகொண்டான்.

வேறு.

வீர வெம்பரி யேற வந்தனன் மேலெ ழுந்த தெறிந்துபோய்த்
தூர நின்றது கண்டு மங்கொரு தோழ னின்றது கருதியு
மீர வெண்பிறை நுதன்ம டந்தையை யெய்த வென்பது கருதியும்
போரில் வென்றி புனைந்த வன்கிளர் புரவி புக்கு விரைந்தனன். (கOஉஅ)

இரவி லப்பொழு தொருசி ருப்பிரை யெனுமி திக்கரை தன்னிலே
விரிவு மங்கல மிகுப டங்கிலும் விட்டி லன்புற வழியினை
லரச னேகின னென்ன மன்னவ ரடைய வுடைகுள மென்னவே
பரவி யேகின ரவரொ டும்படை யோடும் விட்டனன் வழியிலே. (கOஉகூ)

ஏகி விட்டன ன்விடிவ தற்குமு னிந்தி ராயுத மேறிநீ
டாகு லத்தொட னிரவு நண்பக லான தொன்றை யறிந்திலெ
னேகை யற்றன னுனைவ தற்கு முறக்க மற்றன னற்றபின்
மேக முற்றெழு மவன்வி சைக்கு விடிந்த தென்ன விடிந்ததே. (கOஙO)

பாரி டத்திலொ ரிந்த்ர சாலமெ னும்ப டிக்கதி விசையினை
னேரி டப்பரி துணைவ தன்றி நினைந்தி லன்படர் நதியையு
மோரி டத்திலும் விடநி னைந்தில னுற்ற வன்ற னிடத்திலு
மாரி டத்திலும் வருமி ளைப்பை யறிந்தி லன்றன் மனத்திலே. (கOஙக)

சென்ற வன்னெதிர் நிற்க நாளொடு செலவி ரைந்தவெ னண்பனைப்
பின்றொ டர்ந்து பிடித்து நீயொரு பேதை செய்ததெ னென்றுமுன்
னின்ற நெஞ்ச மழுங்க லென்றொரு நெறிமொ ழிந்திவ னோடுநா
மன்று சென்று சுவேதை யாலய மவண்மகிழ்ச்சியி லெய்துவாம். (கOஙஉ)

அன்று கண்டவ னிவுளி கண்டவ ளறம[illegible]ிர் கொள்வனு
மன்று நம்படை யக்க மாற்றி யருந்த வ[illegible]
னன்று மங்கை யிருப்பி டஞ்செல வன்று [illegible]
தன்று வந்துமு னிற்ப வன்னுட னவள்ப திக்கினி (கOகச)

வந்த வாறது கண்டு சென்றவர் வாழி மங்கல மங்கல
மிந்த வாழ்பதி வாழ்வு பெற்றது மன்ன னெய்தின னிங்கென
சிந்தை யான்மகிழ் வுற்றெ ழுந்தெதிர் சென்று வந்தவ ரைத்தழீஇ
யந்த மாநிதி சிந்தி வானுத லவரை யென்வரல் வினவியும்.

அந்த வெம்பரி தாப மாறிய தன்மை யாலும தன்றியும்
வந்த நாணத னாலு மார்பினில் வைத்த தாமரை யிலையுடன்
றந்த தாமரை வளைய மானவை தள்ளி யந்நிலை தன்னிலே
முந்தை யார வடங்கி டந்தபின் முதிர வாரழ கெய்தியும். (கOகரு)

மாத ரக்குளிர் பாயன் மேன்மிக வைத்த நான்மல ருதிருநுண்
டாது றைந்தது புளகம் வந்தது கொண்டு தள்ளியு மாரவேள்
வேத னைக்கவ லிட்ட வித்தன மீது நீரெழு தன்மைபோற்
சீத ளக்குளிர் சந்த ழிந்தழி யாது மேனி திருத்தியும். (கOகசு)

வம்ப லைக்கு முலைக்க லைந்த மருங்குல் கொண்டு வருந்துகா
தம்ப ரிக்கெதிர் சென்று கண்க டமக்கு வாழ்வு கொடுத்துமுன்
னம்ப ரத்தி ரைம்பை போன்மத லேகை யாக முறத்தழீஇ
யெம்ப தத்தி லிறைஞ்சு பத்ர லேகை தன்னை யணைத்துமேல். (கOகஎ)

ஓது மாதவ மலிசு வேதை யுவந்து மங்கல முபலைவு
மேது கூறுவ தேது செய்யும தென்று தோழியர் விரையவும்
போது போதெனு மவரு டன்பலர் போக வும்பலர் புகுதவு
மோது பேரிகை முரசு சங்கு முழங்கு கடலின் முழங்கவும். (கOகஅ)
மேத குந்திரு வுடன்வி ருப்பு விவாக மங்கல மாகவு
மாது மாமத லேகை தன்னுடன் வந்து மணவறை புகுதவும்
போது மாமத லேகை யின்சொ லுரைத்து மீளவு மங்கனே
காத லோடவ னுண வென்னிரு கண்க ளித்துள மகிழவும். (கOகசூ)
மேனி யப்படி மடியில் வைக்கவும் வெய்ய மார்பி லணைக்கவு
நீவி யெற்படு மிருகை பற்றி நிறுத்த வுங்குழை யளவிடுங்
காவி யைப்பொரு கண்ணி மைத்திரு கடையி லோடவு மீளவு
மாவி யைத்தரு மதர பானமு மமுத பானம தாகவும். (கOசO)

ஆன னந்தனில் வெயர்வ ரும்பவு மறிவ ழிந்துரை யாடவு
நான மென்குழ லலைய வுந்தனி நகைய ரும்பவு மங்ஙனே
தான ரும்பிய புளக மென்முலை தளர்ம ருங்கை வருத்தவு
மீன வன்பெரு விழைவு பெற்று விளங்க வுள்ளம் துருகவும். (கOசக)

மேவு மந்த மனோ தந்[illegible] [illegible]ரயு மின்ப நுகர்ச்சியா
லாவி யுந்துணை [illegible] [illegible]ல வாகிந னிலவி லுங்
காவி லுந்[illegible] [illegible] கலந்து லாவரு போதுநின்
னேவ[illegible] [illegible] நண்பனை யெய்த வென்று கூறுவாம். (௧௦௪௨)

[illegible] விவைநி னைந்திவ னிடைவி டாம லியங்கவு
[illegible]ாதி தொலைந்த தங்நெறி யொன்று பாதி தொலைந்தபின்
வாள்ரவி கதிர்க்கு முன்ன ரடுத்த கங்குலு மம்புலிக்
ராகுவின் வரவு மங்நெறி செல்ப வர்க்கு விலங்குமாய். (௧௦௪௩)

[illegible]ாத விற்குனி செய்து மானயர் கணையின் மாரி தொடுத்துமேன்
மோதி மின்னுட னிடிநெ ருப்பை முகந்து சிந்தி முழங்கிநீ
டாத பத்துட னிலவ கற்றியு மந்த கார மழைத்துமிப்
பூத லத்திடை பொரவி சைந்தது புயலொ ளித்தது கோடையே. (௧௦௪௪)

பாத பத்திரள் வேர்ப றிந்தது மலரு திர்த்தது பைந்தடஞ்
சேத முற்றது மயில்க ளித்தது திசையொ ளித்தது விழைவுடன்
சாத கத்தின் விடாய்த ணிந்தது சக்ர வாக மலைந்ததங்
கேத முற்றது களிறு டன்பிடி யின்ப மெய்திய தேனமே. (௧௦௪௫)

ஆறு புக்கு மமிழ்ந்தி யுந்துறை யறியொ ணாமலு மசனியா
மேறு பட்டு முரிந்த பேர்மர மிடைகி டக்க விலங்கியுஞ்
சேறு புக்கெழு மயிட ராசிசெ றுத்து நிற்ப வகற்றியு
மாறு பட்டொரு வேறு பட்டொரு மாவ ரித்திரள் வாங்கியும். (௧௦௪௬)

மதுர மொழிமட மயிலை வைசம் பாயன னைத்தன் மனத்தில்வைத்
ததிர விழுமழை தன்னி லேயசனி யன்று பனைத்தெழு மாறுபோன்
முதிரு மிவனது காம வெங்கனன் முடுகு நெய்யது வாகமே
லெதிர வருமிடை யூற தொன்றையு மெண்ண வுற்றில னேகினான். (௧௦௪௭)

ஏறு செல்வ தெனக்கு றித்தவ் விடத்தில் வைத்த மனத்தின்முக்
கூறு சென்றபின் மேக நாதனும் வந்து கண்டது கொண்டுளந்
தேறி நண்ப னிருந்த தெப்படி செப்பு நீயென வங்கவன்
வேறு கண்டது மில்லை யென்று விளம்பி மேலும் விளம்புவான். (௧௦௪௮)

தீத றத்தின நாலி ரண்டது செல்லு மென்றனர் செல்விலச்
சோத வாவி தனக்கி னித்துலை தூர நீதனி நில்லன்மே
லோத மைக்கட லுண்டு கார்வா வுற்ற கால மினிச்செலென்
றூத ரத்துடன் மீள விட்டன ரவர்க ளென்றன னென்றபின். (௧௦௪௯)

ஏத மற்றவள் பத்ர லேகை யிதற்கு முன்செல வல்லளோ
வோதெ னச்செல வல்லள் வேறிடை யூற தொன்றிலை யாகிலென்
றூத ரத்துட னவன்மொ ழிந்தபி னவ தென்றவ னுடன்வரப்
பேத முற்ற மனத்தி லத்துயர் பேசி யேகிய பின்னவன். (௧௦௫௦)

பெய்த மேனி வனப்பு நின்று பிறங்கு [illegible]வச்
சோத மேனி பிணிப்பெ ரும்படை சூழ
றேத மேனி யுரைத்து வந்த விளைப்பு டன்[illegible]
காதன் மேவிய நண்ப னின்றது கண்டி லன்றுயர் [illegible] (௧௦௩௧)

பேணி யிங்கொரு பத்ர லேகை பெயர்ந்தென் வரவு விளம்ப
ணுணி நின்றில னென்று நாடி நடுங்கி நின்றற நெஞ்சமுங்
கோணி மிக்க குணச்சு வேதை குறித்தி ராளல நற்றவத்
தாணி யானவ ளவளு டன்றனி வினவி யறிகுது மென்றுபோய். (௧[illegible]

ஈன மற்ற வருட்சு வேதை யிடத்தை நாடி யடுத்துவன்
றூனை நிற்ப விளங்கொ ளிக்கவ சங்க ழித்தணி நிலவுபோ
லான நற்கலை யந்த ரீயமு முத்த ரீயமு மாகவே
வான வெம்பரி யேறி யத்தவ மங்கை வாயிலை நண்ணினான் (௧௦௩௩)

நண்ணி வாசியி னின்றி றங்கி நடந்து சென்றவன் மேவுமப்
புண்ணி யாலய மெய்த வவ்வொரு புனித மாகிய பாறையிற்
கண்ணி னீர்வர வாகு லத்தொ டிருந்து விட்டனள் கம்பமுற்
றெண்ணி லாத கிலேச மூழ்கி யிருந்த தரளிகை தன்னுடன். (௧௦௩௪)

இந்த வாகுல மெய்தி வாடு மெழிற்சு வேதைத ளியல்புகண்
டெந்த வாகுல மிப்ப டிக்கிவ ளிங்கி ருந்தன ளென்றுதான்
சிந்தை யாகுல முற்று நின்று திகைத்தி ருந்திதி யாவரால்
வந்த வாகுல மென்று தரளிகை தன்னை மன்னவன் வினவவே. (௧௦௩௫)

வேறு.

வினவவொரு தரளிகையுஞ் சோகத் தாலே
விளங்கிழைதன் முகநோக்க வினையேன் மேலு
ளெனதுபெருந் துயரமெலா முனக்கே சொல்லி
யின்றளவு முனைப்பேணி யிருந்தே னிங்கே
யுனைவரவும் பெற்றுமிக வுளம்வா டாம
ஆறுதுயர மின்னமுநா னுரைக்க லாமோ
மனவலியு முடையேனு னதனாற் சொல்வேன்
மன்னவநீ கேளென்று மகச்சு வேதை. (௧௦௩௬)

துங்கவென்றி வேந்தேநீ மொழிந்த வாறுந்
தூதருடன் சென்றதுவுந் துணிவு மெல்லா
மங்குவந்து கேயூரன் மொழியக் கேட்டே
னறத்தளர்ந்தே னப்போதே யவச மாகி

பின்னையவன் மோகி[illegible]டு நொந்தேன்
　　பெரும்[illegible] வருத்த முற்று
வன்னை[illegible] முன்னா
　　[illegible]ளிடி யின்ன லுற்றார். (௧௦௧௭)

[illegible]ணர்ந்து நொந்து பின்னை
　　[illegible]ந்தவத்தின் முயல்வோநா மென்று போந்திவ்
[illegible]று தவமுயன்றே னதுவுங் கண்டோ
　　[illegible]ந்தணன்றன் குமாரனற வறிவில் லாமன்
மைவாச நறுங்குழலீர் துய்ய செவ்வி
　　வனப்பழிய மாதவத்தில் வருந்து கின்ற
தெவ்வாறு பாதகமீ தென்றுங் காம
　　னென்செய்வா னினியென்று மினையுங் கூறி. (௧௦௧௮)

தோராய பரிமளப்பூந் தென்ற லாலுஞ்
　　செழுங்கவிகை யாகிவருந் திங்க ளாலு
மாரம மலராய கணைக ளாலு
　　மனங்கவே ளுக்காச நிலையுண் டாமோ
காராருங் குழலாலுங் கண்க ளாலுங்
　　கருப்பெழுதுந் தோளாலுங் கனிவா யாலும்
வாராரு முலையாலு மன்றி யென்று
　　மாதவத்தா லுண்டாமோ மயிலே யென்று. (௧௦௧௯)

மற்றுமிவன் பலவுரைத்தான் பின்பு முன்பு
　　வந்தறிந்து கண்டவர்போல் வந்து கண்டிங்
குற்றதுரைத் தகலாம லெதிரே நின்று
　　முள்ளமறிந் தவர்போலு மகிழ்ச்சி பெற்று
நற்றவமே முயல்வாரிவ் வுலகத் தோர்த
　　நல்லுயிரை வாங்குதற்கோ நன்றீ தென்றுங்
கற்றதெல்லா மவன்கொலையோ கண்ட ளென்றுங்
　　கலவிநயப் புரைத்ததற்பின் காய்ந்து நோக்கி. (௧௦௨௦)

பூதங்க ளோரைந்தும் போதா தல்ல
　　பொங்குகனல் சுடுமுன்னைப் புதைக்கும் பூமி
வாதங்கொண் டுயிரேகு மந்த வாரி
　　வருசுழியி லமுக்குநெடு மாகந் தானு
மேதங்கொண் டந்தரத்தே யாக்கு மற்றை
　　யிருசுடரும் பொறுதென்றே னென்ற போது
மோதங்கோர் பைங்கிளிபோ லுரைத்த தேமீண்
　　டுரைசெய்தா னக்கதுகேட் டுயிர்த்து மீண்டு. (௧௦௨௧)

வருகவினித் தரளிகைநீ வந்து [illegible]
வருடியுலா வருமிந்த மறை[illegible]
யருகுவரக் கடவனல்ல னவன்றன்
டதுவேறு தகையென்றே னது[illegible] (௧௦௬௧)
அருகுமனத் தினனாகி வந்து மெல்ல
வுட்புகுந்திப் பாறைதனி லொருவேன் மேவி[illegible]
சுரிகுழலா டரளிகையுந் துயின்ற பின்பு
சோமனுக்கென் குறைசொல்லித் துயில்வா ராமல். ([illegible]

புண்டரிகன் றன்னைநினைந் தன்று கொண்டு
போனமா புருடனிது போகா தென்னக்
கொண்டிருந்தே முயிரின்னங் கூடா தான
குறையென்றன் குறையென்றுங் கொண்டு போகக்
கண்டிடனே சென்றகபிஞ் சலன்பா லனையுங்
கண்டிலமென் றிவையிவையே கருத விங்கே
தண்டிவருந் துடைநடுங்கப் பாவி யென்னைத்
தழுவியிவைந் தான்றீண்டிற் றவறு மென்று. (௧௦௬௩)

அந்தமதிக் கஞ்சலிசெய் தரனார் சென்னிக்
கணிமணியே நீயறிவை யென்றிங் கந்நாள்
வந்தவொரு புண்டரிகன் றன்னாற் செய்த
மாதவத்திற் குறையில்லை வலியான் மேன்மேல்
முந்தியிவன் மொழியுமுக ராகத் தாலே
முகராகத் துடன்பிறக்க மொழிந்தே னான்
வெந்தவத்தா னான்செய்த வினையி னாலே
வேர்போன மரம்போல விழுந்து விட்டான். (௧௦௬௪)

விழுந்தவனுக் காருயிர்போய் விட்ட பின்பு
வேட்கையுட னின்றவர்கண் மிகவும் வாய்விட்
டழுந்தவுனக் கொருநண்ப னான தப்போ
தறிந்தேனென் றவனுரைப்ப வதனைக் கேட்டுச்
செழுந்தரள வெண்குடையா னன்பன் செய்த
தீமையினா லவன்வார்த்தை செப்பா தந்தக்
கொழுந்தரள வாணகையைப் பிறப்பிற் கூடக்
கூடவோ நீரென்று குறைந்து வற்றி. (௧௦௬௫)

மன்னவன்சந்த் ராபீட னாவி சோர
வந்தெடுத்துத் தாளிகைதன் மடியில் வைத்துத்
துன்னியபே ரவத்தையிது காண்மி னென்னச்
சுவேதையும்வந் தவனவத்தை துணியக் கண்டு

பின்னையவன் மோகி[illegible] [illegible]ஞ் சென்ற
பெரும்[illegible] [illegible]ரும் பிதாவு மந்த
வன்னை[illegible] [illegible]வர்க்கென் சொல்வே
[illegible]றன்[illegible] டைய வடிப்பின் செல்வேம். (க௱சுசு)

[illegible]ழந்தழுதிங் கெவரோ காப்போ
[illegible]வ்வுலகை யவ்வுலகை யினிநீ யாளச்
சன்றனையிக் கறமுண்டோ செங்கோ லுண்டோ
திருந்தியபே ரருளுண்டோ சீர்தா னுண்டோ
நன்றியறி வாருண்டோ நன்றி யுண்டோ
நடுவுண்டோ பொறையுண்டோ நல்லோ ருண்டோ
வொன்றியதிண் டிறலுண்டோ வுலக முண்டோ
வுன்னையொழிந் தொன்றுரையா யென்று வாட. (க௱சுஎ)

மன்னவன்றன் முகநோக்கி மறுகிச் சிந்தை
வாடியனு மானித்து வன்றாள் கொண்டு
பன்னகபா ரந்தொலைத்து வானிற் றாவிப்
பரிதாப மிகவுற்றுப் பதறி யார்த்தப்
பொன்னணிசங் கிலியையறுத் துதறிக் கூடப்
போவதுபோற் புரவிமனம் புரிய வப்போ
தன்னநடை யவள்பத்ர லேகை முன்சென்
றறிவிக்க மனமகிழ்ந்த வணங்கு தானும். (க௱சுஅ)

அன்னையவண் மதிரைக்கு மைய னான
வருட்சித்ர ரதனுக்கு மற்று ளார்க்கு
மன்னுதவச் சுவேதைதனை நண்ணி நாதன்
மணிக்கோயில் வலம்வந்து வணங்கிப் போத
வென்னுமது மொழிந்தவர்கள் சென்று வாரு
மென்றேவ வவரேவ லெய்தி வானின்
மின்னுமுகி லோசைக்கு மயில்போ லச்சொல்
விரும்பியகா தம்பரியும் விரைவிற் போந்து. (க௱சுகூ)

கொங்குகம ழலங்கல்குழற் கணிந்து வாசக்
குங்குமமென் முலைக்கணிந்தா பரணம் பூண்டு
பைங்கனக மேகலைநூ புரங்க ளார்ப்பப்
பட்டுடுத்தோ ருத்தரிய மேலே போட்டுச்
செங்கைகொடுத் தொருபத்ர லேகை போதச்
சிறந்தகே யூரகன்முன் போத வாய்த்த
மங்கைமத லேகையுடன் முன்னே யெங்கோன்
மருண்டதொரு முழக்கமென வருந்தி வந்து. (க௱எ௦)

கண்டனள்கண் டுயில்பவன்போ[illegible] யந்தக்
கடற்படையுங் காவலருங் க[illegible]
விண்டுவரத் தாளிகையுஞ் சுவேதை [illegible]
விழியருவி யாடவிழுந் தொழிந்தான் ற[illegible]
வண்டரவ மற்றமலர்ச் சோலை போல
மதியுதய மில்லாத வானம் போலத்
தண்டரள மில்லாத வாரம் போலத்
தாமரைப்போ தில்லாத தடாகம் போல.

கண்டுகா தம்பரியீ தென்று னென்ன
கைதவந்தா னென்றுகருத் தழிந்து வீழக்
கண்டுமத லேகையவ ளாகந் தாங்கக்
கைவிட்டுக் கரையழிந்தாள் பத்ர லேகை
கண்டுகன வுணர்ந்தவர்போல் விழித்து வாடிக்
கழற்சந்த்ரா பீடன்முழுக் கவினை நாடிக்
கண்டுதுணிந் தனள்காதம் பரிதா னுள்ளங்
கருதிமத லேகையவள் காலில் வீழ்ந்து. (௧௦௭௨)

வரிவளைநின் மனத்துயரந் தீர்வ தெல்லாம்
வாய்விட்டு நீயழுதா லன்றோ வென்னச்
சரிவளைநின் கருத்தறிந்தே னதுநாஞ் செய்யத்
தகுமோதா னெனநகைத்துச் சந்த்ரா பீடன்
புரிவதுதான் கண்டுமுயிர் போகா தாகம்
புகுந்திருந்த திவளையினிப் புகைந்து பொங்கி
யெரிவளரு மிடத்திடுவே னென்ன வன்னை
யென்னபிதா வென்றனளங் கிவனே யல்லால். (௧௦௭௩)

மன்னனிவன் பொன்னுலகு புகுந்தான் பாத
மனம்பேணச் செல்வேனிம் மங்க லத்துக்
கென்னகுறை யுண்டிதற்கு மழுவா ருண்டோ
விதுநிற்க யான்வளர்த்த தேமாங் கன்றுக்
கின்னகைநீ வதுவையினுன் மால திப்பே *
ரிளங்கொடியைக் கொடுவளர்த்த விளமான் கன்றைத்
துன்னுதபோ தனனிடத்தே ¶ விடுவெங் காமத்
தொழிற்படத்தைக் கிழித்தெறித றுணிவு கண்டாய். (௧௦௭௪)

இன்னமுநீ பரிகாச னென்னுங் கிள்ளை
யெழிற்பூவை காளிந்தி யிவற்றைக் கூட்டிற்
பின்னையுநீ வைப்பதொழி பொய்தற் குன்றைப்
பெருந்தவமா முனிக்குதவு பெரிது மன்பா

* மாதவி என்று முதனூலிற் காணப்படுகின்றது.
¶ தபோவனத்திடத்தே என்று முதனூலிலுள்ளது.

னன்னிதியந் தணர்க் ... குனக்கும் வைத்து
நந்தவனத் ... பூசைக் காக்கங்
கன்னே ... ந் தாற்று ராற்றி
... னியாகி யருள்செ யென்ன. (௧௦௭௫)

... கைபல பேச்சுக் கேட்டும்
... பசாமற் சுவேதையுடன் பேதுற்றுமன்
னனுமவ டனைமுயங்கித் தெளிந்து சொல்வாள்
வாராயுன் மாதவத்தால் வந்து கூடு
முன்னியது நீவருந்த நகைப்பா ரில்லை
யுனக்கிதனு லொருதாழ்வு மில்லை நீயே
முன்னுமெனக் கொருபாங்கி யின்னு மாக
மொழிகின்றே னினிவேறு மொழியே லென்று. (௧௦௭௬)

தோளிரண்டுந் துணைமுலையும் புளகங் காட்டத்
தொண்டைவா யிதழ்துடிப்பத் தொழுது நோக்கித்
தாளிரண்டுந் தலைக்கணிந்த மலர்போல் வைத்துத்
தன்மடியில் வைத்தளவிற் சந்த்ரா பீடன்
வாளிலங்கு மேனிதனில் வந்த சோதி
வாணிலவு போற்பரந்து வரவப் போது
நாளிலங்கு விசும்புதனி லுருவில் வார்த்தை
நவின்றதுமாச் சுவேதைதனை நயந்து நோக்கி. (௧௦௭௭)

வருகமக ளேயஞ்சன் மேனுளுன்னை
வாடாத வகையுரைத்துப் புண்ட ரீக
னொருதனுவைக் கொடுசென்றங் கமுதில் வைத்தே
முன்னுடனே கூடுதற்கின் றிதுவு மொக்கும்
கருதிலிது தானும்வே றல்ல நாமே
காணிதுகா தம்பரிதன் கைப்போ தாகி
வருமமுதா லழியாதிவ் வுடலுஞ் சாப
வலிதொலையு மவ்வளவும் வைப்ப திங்கே. (௧௦௭அ)

என்றுரைத்த மொழிகேட்டுப் பத்ர லேகை
யென்னுமவ டனையொழிந்த வெவரும் வானத்
தொன்றவைத்த விழியுடைய ராகி நின்றங்
குளமகிழ்ச்சி பெறவந்த வொளிதன் மேலே
சென்றுபெற்ற வுணர்வுடனே பத்ர லேகை
திசைபிறிது நோக்காமற் சிந்தை தேறிப்
பொன்றுதற்கே யாவேசங் கொண்டார் போலப்
புரவியுடன் புரவலன்பின் போவே மென்று. (௧௦௭௯)

பொருகவனத் திந்திரா யுதத்தை
போதுநா மென்றதனைப் போ
தருகவெனப் பற்றிமிக விரைந்தச்
தடம்புக்கா னப்பொழுதத் தடத்து
மருவுமொரு வற்கலையும் பாசிக் கொத்தார்
வார்சடையும் புரிநூலும் வயங்கச் சாப
மொருவுமுனி குமரன்மா மகச்சு வேதை
யுற்றவனை நோக்கவவ ளுழையிற் சென்று.

என்னையறிந் திலையோவென் றவளை நோக்கி
யினைத்துரைப்ப வாங்கவளு மெழுந்தி ருந்து
மன்னுகபிஞ் சலமுனிவ னன்றோ வென்று
வணங்கிவிழி நீர்வரவோர் வார்த்தை சொல்வா
டுன்னுதவப் புண்டரிகன் வானி லேறத்
தொலைவிலுயி ரிருந்ததனுற் சொல்லத் தக்க
தின்னுமது நிற்கவவன் றன்னைக் கொண்டன்
றேகியமா முனியேவ னெங்கே சென்றான். (கoஅக)

கொண்டுசெலக் காரணமென் கூடப் போயுங்
கூடவரக் கண்டதில்லை கொடியேன் காதற்
புண்டரிக நாதனெங்கே யவனை விட்டுப்
போந்தபடி தானேது புகலு மென்னத்
தண்டுநெடும் படையுமொரு சந்த்ரா பீடன்
றனக்கிரங்கு மன்னவருந் தாளைப் பேணு
மொண்டொடிகா தம்பரிதன் னுடனே வந்தங்
குற்றபரி சனங்களுநின் றுவந்து கேட்ப. (கoஅஉ)

அன்றுதவப் புண்டரிக னுடற்கொண் டேக
வவன்பிறகே யான்செல்ல வாகா யத்தி
லொன்றுமமரம் பையர்தாமுஞ் சுரருங் காண
வுடுக்கணங்கள் வணங்கமதி யுலகந் தன்னிற்
சென்றுமகோ தயமென்னு மவையிற் புக்குத்
திகழ்சந்த்ர காந்தசிலா பீடந் தன்னி
னன்றிபெறப் புண்டரிக னுடலை வைத்து
நடுங்கியவென் முகநோக்கி நனிநீ யஞ்சல். (கoஅங)

தெளிகவினிக் கபிஞ்சலநான் சந்த்ரன் மேனாட்
சென்றனனீ திகழ்மேம கூடந் தன்னி
லளியின்மத னைங்கணையா லழிந்தன் னண்ப
னனவொரு புண்டரிக னறிவி லாதென்

ஞெளியதனைக் கண்டு ... தென்னை நோக்கி
புன்னு ... ராருநீ தானும்
விளியவி ... கூட்டம்
... படியில் வினையேன் போல. (கoஅச)

... னங்கே யென்னை நோக்கி
... ன்செய்த தவறில்லை யென்றி யானுங்
... றுமிக வென்னுடனே துன்ப மின்பங்
கலந்துநீ பெறக்கடவை கற்பீ தென்று
நின்றுவிரைந் தெதிர்சாபங் கொடுத்து மீண்டு
நினைத்தளவி னங்கிரண நெறியால் வந்த
மன்றலணி குழற்கௌரி மகள்சு வேதை
மணவாளன் மருகனிவன் வாழத் தக்கோன். (கoஅ௫)

எனக்கருதி யிவனிந்தச் சாபத் தாலே
யிரண்டுபிறப் பென்னுடனே பிறக்கி லன்றி
மனத்துடனே சன்மசன்ம மென்று சொன்ன
வார்த்தையது வாயாகா தாகை யாலே
தனத்தைநெடுந் தவமாகக் கொள்ளுஞ் சுவேதை
தனைத்தேற்றி வேறங்கோர் தவறு காமற்
கனத்தையெடுத் திவ்விடத்தே சாபத் தீமை
கடப்பளவுங் காப்பதற்குக் கருதிப் போந்தேன். (கoஅ௬)

ஈதெலாஞ் சுவேதகே துவுக்குக் கூறி
யிதற்குமே லென்செய்வ தென்று கேட்டுப்
போதுநீ யெனவிரைவிற் போக விண்மேற்
புத்தேளி ரொருவனெனைக் கடந்தா யிங்கே
மாதுவாம் பரிபோல நீயு மிந்த
வாம்பரியா கக்கடவை யெனநா னஞ்சிப்
பாதமேல் விழுந்தறிந்து செய்த தன்று
பகர்ந்தருள சாபவிடை யென்னப் பார்த்து (கoஅ௭)

உன்னைமேல் வாகனமா வுடைய கோமா
னுயிரிறுதி யுண்டாயன் றுதகம் புக்க
பின்னையுனக் கிச்சாப மகலு மென்று
பேசிவிடுஞ் சாபவலி பெற்று முன்னே
யங்கிலத்திற் சோமனுமென் னன்பன் றானு
மவதரிப்ப நானவனை யகலா வண்ண
மின்னலினைந் தருள்செய்ய வேண்டு மென்ன
விவ்வண்ண மாகுமினி யிதுகே ளென்று (கoஅஅ)

தன்னிகரி லாதபுகழ்த் தாரா பீ
றனக்குமக வேண்டியருந் த
வந்தினைவிற் சோமனவன் புதல்வ
னமைச்சனச் சுகநாதன் றனக்கு மா
மன்னுதவப் புண்டரிகன் மைந்த னுவன்
மற்றவன்ற னன்பனே மன்னன் மைந்தன்
றன்னுடைய வாகனநீ யாக வென்னச்
சலதியில்வீழ்ந் தப்பொழுதே தனிமா வானேன்.

புண்டரிகன் பிறப்புமிஃ தென்னக் கேட்டுப்
பொறிகலங்கி மகச்சுவேதை புலம்பி யின்னல்
கொண்டுநீர் பிறந்துவரும் பிறப்புக் கெல்லாங்
கூற்றாகி யுமைக்கொன்று விட்டே னானே
மண்டலத்தி லெனைக்காணத் தக்க தோதான்
மாபாவி நானலவோ மற்று முண்டோ
வண்டரிடத் தாகியநீ ரடியேன் செய்த
வபராதம் பொறுத்தருளி யருளீ ரென்று. (௧௦௬௦)

விழக்கண்ட கபிஞ்சலனீ மின்னே யிந்த
வேதனைகொண் டுயிரிழக்க வேண்டா மேலோர்
தொழக்கொண்ட வடிவுடனே புண்டரீகன்
றோன்றுமினிச் சுகமேயாந் துக்க மில்லை
நிழற்கொண்டு நானுரைத்தேன் றவமே செய்த
நீதவத்தை விடாமலிரு நீங்கள் வாட
வழக்கன்று நீர்வருந்த வேண்டா வென்றம்
மாகத்தின் மொழிசோமன் வார்த்தை யாகும். (௧௦௬௧)

செய்தவத்தி னாகாத செயலொன் றில்லை
சிவன்பாகந் திருந்திழைகைக் கொண்ட தெல்லா
மொய்தவத்தின் வலியாகு முனக்கு மிந்த
முதுதவத்தா லென்பாங்கன் முயக்க முண்டாங்
கைதவத்தா லொன்றாகா தெனச்சுவேதை
கவலையொழிந் தனள்காதம் பரியப் போது
பெய்தவத்தெங் கபிஞ்சலனே பத்ர லேகை
பெயர்ந்துடனே தடம்புக்காள் பெயர்ந்த தெங்கே. (௧௦௬௨)

என்னவவன் பெண்ணரசே வாவி புக்கே
னிவள்போன விடமறியே னிதுவு மன்றிப்
பின்னுமமு தொளிர்மதிய மென்னுஞ் சந்த்ரா
பீடன்றன் பிறப்புமொரு புண்டரீகன்

றன்னுயிரா லவ்தரித் ... ம் பாயன்
றன்பிறப்ப ... ரஞ் சுவேத கேது
வென் ... னிவனைக் கேட்டே
... னவிசும்பி லேகி விட்டான். (௪0௩௩)

... ம்மாழிந்தநெறி தானை யோடு
படிமன்னர் திரள்கேட்டு மகிழ்ந்து பின்னு
மூதுவிட விருந்தனர்பின் சுவேதை தன்னோ
டணிவளைகா தம்பரிமே லயன்கற் பித்தா
னெழுமையினு மொக்குமிது துன்ப மின்ப
மெமக்கதனு லினிநாணேன் யாதுஞ் சொல்வேன்
பழுதறுநின் றிருமுகத்தைப் பார்ப்பே னின்று
பகரினுனக் கோருயிராம் பாங்கி யானேன். (௧0௩௪)

காரியமிப் படியிருந்த திதற்கு மேனீ
கற்பித்த வாறொழிய வறியே னென்ற
நேரிழைகா தம்பரிக்குச் சுவேதை யிந்த
நெறிகாட்டாய் பிறிதொன்றை நினையா தீங்குச்
சீரியசந் ராபீட னுகம் பேணித்
திருந்துமுத லொருவார்த்தை செப்பக் கேட்டென்
னுருயிரை நான்பேணி யிருந்து கெட்டே
னவனடைதல் கபிஞ்சலனு லதுவுங் கேட்டாய். (௧0௩௫)

கல்லானு மரத்தானு முலோகத் தானுங்
கற்பித்த படிவமெல்லாங் கருத்துக் கொண்டு
சொல்லானு மலரானும் பூசை செய்தத்
துணிபொருளை வழங்கியவர் துயரந் தீர்ப்ப
தெல்லாரு மறியார்க ணல்ல நீமுன்
னெதுகொண்டா ராதிக்க விவனிங் கானு
னல்லாயிங் குனக்கருளு மிந்த மூர்த்தி
நான்சொல்வ தேதென்ன நயந்து கேட்டு. (௧0௩௬)

விழைந்துதர ளிகையுமத லேகை தானு
மின்னனையா டானுமவன் மெய்யைக் கொண்டு
தழைந்தமரம் புடைசூழ்கன் முழைஞ்சு தன்னிற்
றயங்குமல ரணைவளர்த்தித் தன்பூ ணெல்லாங்
கழஞ்சிலொரு மோதிரமே யொழிய மேன்மங்
கலப்பொருட்டு வாங்கிவைத்துக் களைந்து வேய்க
ளிழைந்தவனச் சுனையாடி யொளிர்பற் சீவி
யிரண்டுமர வுரியுடுத்தங் கிளைத்து வாடி. (௧0௩௭)

தன்னுடனே கொடுவந்த வகிலின் [illegible]
தகரநறுஞ் சாந்தமிவை தம் [illegible]
மன்னுமலர் கொண்டும்விழி மாரி பெ [illegible]
வாடியசந்த் ராபீடன் மலர்த்தாள் பே [illegible]
பின்னுமவன் றாளிணையை மடியில் வைத்துப்
பெரிதுமவன் முகநோக்கிப் பீடை யுற்று
மன்னருடன் றானையுடன் பகற்போ தங்கு
வந்தபரி சனங்களுடன் வருந்தி விட்டாள்.

அற்றையிர வெழுமுகிலு மெழுந்த தென்ன
வதிருமிடி யனலாலு மின்க ளாலுஞ்
சற்றுமிரு ளுலகிலுள தென்னா வண்ணந்
தயங்கவிழி வெறியார்ப்பத் தலத்தோ ரெல்லா
முற்றுமிக நடுங்கவதற் குளனஞ் சாம
னுறங்காம லவனிருதா ளுவந்து கையாற்
பற்றிவிடா திருந்தந்த விரவைப் போக்கிப்
பார்த்தளவில் வாடாத பண்பு கண்டு. (௧௦௯௯)

இதுபெரிய புதுமைமத லேகை பாரா
யென்னவவ ளினிதொழிவ தேது செவ்வி
மதுவனச மலரெனலா நயனஞ் செவ்வாய்
வருந்தளிரி னியல்பெனலாம் வதன விம்பம்
விதுவலய நிகரெனலாந் திண்டோண் மேரு
வெற்பெனலாம் வியர்பரிப்ப தில்லை யென்னு
மதுவலது குறையுண்டோ முனியுஞ் சொன்னா
ளாகாயந் தான்மொழிந்த தைய முண்டோ. (௧௧௦௦)

என்னவவண் மிகமகிழ்ந்து மகச்சு வேதை
யிங்கிவன்ற னெழில்பாரா யிந்து வுந்தான்
மன்னுமிவன் முகந்தனக்கு மொக்கு மோதான்
மன்னவரும் பாருநீர் வாரு மென்னத்
துன்னுதுயி லன்றியிது வேறோ மங்கை
துணைக்கரத்தை யழுதென்று சொன்ன துண்மை
பின்னையெது சொல்வதுநா மென்று மன்னர்
பேசியவ ரடிதொழுது பேணி நிற்ப. (௧௧௦௧)

மன்னுபெரும் பரிசனங்க ளுடனே சென்று
வரும்புனலி லாடிமலர் கொய்து போந்து
மன்னவன்ற னடிபோற்றி மன்னர் தம்மை
வாடியநீ ரிளைப்பாறி வருக வென்று

சொன்னவுரை கொண் [illegible] றைஞ் செய்து
துப்பனவக் [illegible] ந்தவேதை கூற
வண்ண ம [illegible] ாக மூல
ப [illegible] பரிசனங்க ளுடனே யாங்கு. (கக0௨)

[illegible] சன்றதற்பின் மற்றை நாளு
[illegible] ண்மேனி வாட்டமிலாத் தன்மை கண்டு
[illegible] தமகிழ்ந் தினியஞ்ச வேண்டா நேரே
மெய்யிதனைச் சாபவிடை யளவு நோக்கி
[illegible] வைத்தநெறி யிங்கேநம் மன்னை தந்தை
வருந்தாமற் சொல்லியவர் வாரா வண்ண
மித்தனையு நீயுரைத்து வருவா யென்றே
யியம்பிமத லேகைதனை யேவி விட்டாள். (கக0௩)

சென்றவளு மடைவாகச் செப்பு முன்னே
திடுக்கென்று செய்திதனைத் தெளியக் கேட்டு
நன்றிதுகற் பென்றுரைத்து நமக்கு நேரே
நன்றாக வாய்த்ததுடு நாத னன்றோ
வென்றுமண வாளனுடன் மகளைக் காண்பே
மென்றுநினைந் தேமிதுதா னென தொன்றே
யொன்றியநன் மங்கலநாள் வருவே மென்றற்
றெண்ணுதலை மகிழ்ந்துரைக்க வுவந்து மீண்டு. (கக0௪)

அங்குமகிழ் தன்னைபிதா வுரைத்த வெல்லா
மடைவாக மதலேகை யவட்குக் கூறத்
தங்குபெரு மகிழ்ச்சியுடன் சந்த்ரா பீடன்
றுள்பேணி யிருந்தளவிற் றடங்கார் நீங்கிப்
பொங்குகதி ரெத்திசையும் பரம்பச் சென்று
புலர்ந்துபுர விக்குரங்கள் பொறுக்கக் கங்குல்
பைங்குமுத பரிமளமுண் டாக்கத் திங்கள்
பகல்போல நிலவெரிக்கப் பலருஞ் செல்ல. (கக0௫)

ஆகின்ற காலத்தி லொருநா ளாங்கே
யாகியகா தம்பரிக்கு மேக நாதன்
மேகஞ்சேர் குழலாயுச் சயினி வேந்தன்
விடுதூதர் செய்திக்கு விசைய வந்தார்
மாகஞ்சேர் மதிக்குலத்தோன் சந்த்ரா பீடன்
வந்ததுமிங் கானதுவு மற்றுஞ் சொல்லி
யேகுங்கோ ளனக்கண்டே போக வேண்டு
மென்றுரைத்தா ரென்றுரைத்தா னிறைஞ்சி நின்று. (கக0௬)

காணாம லவரேகக் கடவ ரோத[illegible]
காணாத தொருபுதுமை [illegible]
டாணாடு நெறிகண்டு சந்த்ரா பீட
றனைக்கண்டு மூகநாடித் தடங்க ணாடி
தோணாடி விலாசவதி தாரா பீடன்
சுகநாதன் மனோரமையா ருயிர்சோ ராமல்
வாணாடிக் கண்டவர்க ளுரைக்க வேண்டும்
வருவார்க ளெனவவர்கள் வந்து கண்டு

அஞ்சலியோ டிறைஞ்சியவர் காலில் வீழ்ந்தங்
கழக்கண்டு தேவியழக் கடவ தல்ல
சஞ்சலநீ ரொழிகவச நீரி வார்த்தை
தப்பாது கபிஞ்சலனுந் தன்மை சொன்னான்
மஞ்சனைய திருமேனி வாட்ட மில்லை
வாட்டானை தன்னுடனே மன்னர் தாமு
நெஞ்சுதரித் தனரிதனை னிருங் கண்டீர்
நோராத நீர்கண்ட நெறிகுன் றாமல். (௧௧0அ)

ஆங்கவர்க ளச்சோதத் தடத்தி ருந்தா
ரவர்க்கேது தாழ்வென்றே ரடைவிற் கூறு
நீங்களென வெப்படியே சென்று நாங்க
ணின்றுரைப்பே னின்றுரைக்கின் முகமுங் கண்ணுந்
தாங்கரிய பெருந்துறையாந் தன்மை காட்டுந்
தப்பாதென் றவருரைப்ப மேக நாத
பாங்குடையா னொருவனைநீ யேவு கென்னப்
பரிவுடைய துவரிதன்போ தென்னச் சென்றான். (௧௧0௧

இப்பாலே விலாசவதி தளர்ந்து மைந்த
னிந்நெடுநாள் வந்திலனென் றவந்தி தன்னில்
வைப்பான வெழுதிருக்கள் வாழுங் கோயின்
மன்னியவ ரடிவணங்கி வரவு கேட்ப
வப்பாலே விடுதூதர் விரைவில் வந்தா
ரவர்க்கண்டே மெனமொழியு மவரைக் கண்டேந்
தப்பாது வேண்டுகோ ளென்னைக் கேட்டுத்
தவல்கொண்டா ளஞ்சலியத் தாரை நோக்கி. (௧௧௧0

வருந்திவரு மவரெதிரே சென்று சென்றோர்
மன்னவனெங் கேவைசம் பாய னெங்கே
திருந்துதேச வர்த்தனனவ்* வீர சேனன்
றிறற்சமர சேனனச்வ பத்ர சேன

* இப்பெயர் தேவ வர்த்தனன் என்று முதனூலிற் காணப்படுகின்றது.

னிருந்தனரோ வாலவன் [illegible] ர வன்மா
வென்செய்தா [illegible] ரிவர்க டம்மிற்
பொருந்தி [illegible] தேது நீங்கள்
பு [illegible] ந்தனைநாள் புகலு மென்ன. (கககக)

[illegible] மூடனென் றுரைசெய் யாம
ந்தளர்ந்த நெஞ்சினரா யவர்கள் போத
[illegible]விலா சவதியந்தக் கோயின் முன்றில்
வாய்நின்று வருமவர்தம் வண்ணங் கண்டு
சங்கயற்க ணீர்ததும்பச் சிந்தை சோரச்
செய்யபதந் தடுமாறச் சென்று வாய்விட்
டெங்கள்வழி யாசெங்கே யெங்கே சொல்லீ
ரென்றவுரை கேட்டுமிக விளைத்து வாடி. (ககக௨)

வந்தவர்கள் விழிநீரை மறைத்த லுற்று
மண்மிசைத்தந் தலைவைத்து வணங்கக் கண்டு
முந்தியெழுந் துரையுமென வச்சோ தப்பான்
முடிவேந்தன் றுவரிதநீ மொழிக முற்று
மந்தவிடத் துண்டான வடைவை யென்றங்
கவர்நிற்ப வவன்மொழியு மளவி னீங்க
ளெந்தமொழி கூறுவதிங் கறிந்தே னுங்க
ளியல்புநா னுமைக்கேட்ப தினியே தென்று. (ககக௩)

மின்னும விடியிடித்த தென்னே யென்னே
வேந்தர்குல மணிவிளக்கே வேந்த ரேறே
யென்னுவிக் கொருதுணையே யென்றன் வாழ்வே
யென்னுயிரே யென்னரசே யெதிர்ந்த போரிற்
பின்னுணி முன்னணுகு மவனே சந்த்ரா
பீடனெனுந் திருநாமம் பெற்ற கோவே
யந்நாளே துன்னிமித்தஞ் சொல்லக் கேட்டு
மறிந்திலையே யென்றுமிக வரற்றக் கேட்டு. (ககக௪)

மடப்பிடிமே னரபதியத் தாரா பீடன்
மதிவல்ல சுகநாத னுடனே யேறி
நடத்தியந்த வுச்சயினி தன்னைக் கொண்டு
நடப்பதுபோ னரலோக நடுங்கிச் செல்லக்
கடற்றொனிபோ லழுகுரலைக் கேட்டு நெஞ்சங்
கலங்கியவ னதர்ச்சென்று கடிகொள் கோயி
லிடத்திறங்கி விலாசவதி துயரந் தன்னை
யெதிர்கொண்டு வருந்தியெடுத் தணைத்துத் தேற்றி. (ககக௫)

இலங்கிழைநீ கலங்கன்மின் சந்திர [illegible]
னிருந்தனனே விருப்பேமற் றி[illegible]ங்க
கலங்குவதென் விதிவசங்கா ணெ[illegible]
கண்டிலமோ வவன்பிறப்பக் காணு[illegible]
நலஞ்சிறந்த முகங்கண்டேந் தவழக் கண்டே[illegible]
நகைகண்டே நாளுமவன் மொழியுங் கேட்[illegible]
தலம்புரந்த நெறிகண்டேம் விசயங் கண்டேந்
தயங்குபல கலைகண்டேஞ் சற்றோ பெற்றோம்.

காணாத தொன்றுண்டு விவாக நன்றி
கண்டிலேங் காண்பதற்குங் கூடற்பூ பாரம்
பூணாக வவன்புயத்தே வைத்துப் பின்பு
புகலாய மாகானம் போவ தற்குங்
கோணாம னினைத்திருந்த துண்டு மேலுங்
கூடியவா காண்கின்றே மென்று தன்னைப்
பேணாம லிவையுரைக்கக் கேட்டோ ரங்குப்
பின்போந்து துவரிதகன் பேச வென்றார். (கககஎ)

பிறந்தடைவு துவரிதகன் சொல்லக் கேட்டுப்
பின்புமனம் வெடித்ததெனப் பேசி நீயின்
றிறந்துவிட வுற்றனநாம் வலியே மைந்த
னிளநெஞ்ச னண்பனியல் கேட்டி றந்தான்
சிறந்தமதிச் சுகநாத மாகா லன்றன்
றிருக்கோயி றனையடுத்த சேம மாக்கி
யறந்தனிலே கொடுதனத்தைச் சமித்துக் கூட்டி
யனல்வளர்க்கக் கற்பியென வறிவு சோர. (கககஅ)

பெருந்துயரால் விலாசவதி தன்னைத் தாரா
பீடனைப்பார்த் தப்போது பெருக வஞ்சி
வருந்துவது கேட்டலவோ மனம்பி ளந்தும்
வாடாம லிருந்தனனின் மைந்தன் வாடா
திருந்தனரங் குள்ளாருங் கண்டு தேறி
யினிவைசம் பாயன்றன் பிறப்பு மெல்லாந்
திருந்தவெனைக் கேட்டருளென் றடைவே யெல்லாந்
தெளிந்ததுவ ரிதகனது செப்பக் கேட்டு. (கககக)

சுகநாதன் முகம்பார்க்கத் தாரா பீடன்
சுகநாத னத்துயர மறைத்துச் சொல்வான்
மிகநாளு முக்குணத்தாற் பிறந்தி றக்கும்
விண்ணவர்க்கு மண்ணவர்க்கும் விலங்கி னுக்குஞ்

சகநாடு நல்வினைதீ [illegible]ளாலுங்
தாபரசங்[illegible] சகலத் திற்கு
முகந[illegible]யது தானுண் டாகா
[illegible]தா விதற்கைய மொன்றுண் டாமோ. (கக௨௦)

[illegible]லும் விடத்தாலும் வடிவா ளாலும்
தீவலாலு முயிரழிந்து விட்டார் தாமு
மந்திரத்தான் மருந்தாலப் போன வாவி
வரப்பெறுவ ரலையலுயிர் வருமாக் கொள்க
விந்திரனுஞ் சாபத்தாற் பெரும்பாம் பானா
னிதனாலே த்ரிசங்குவுஞ்சண் டாள னானான்
வந்துமுதற் றசரதர்க்கும் வசுதே வர்க்கு
மைந்தனா னான்றிகிரி மாலு மன்றே. (கக௨க)

அம்புலிதா னவதரித்த துண்மை கண்டா
யதுநிற்க நின்றேவி வதனந் தன்னில்
விம்பமதி வந்தனுகக் கண்ட துண்டு
வினையேனும் புண்டரிகங் கண்ட துண்டே
யிம்பரவர்க் கவதாரஞ் சங்கை யில்லை
யிந்தவுட லுயிர்பெறுமோ வென்ன வேண்டா
வம்பரத்தா ருயிர்பெறுவ தமுதா லப்போ
தரவிரண்டு துணியுய்ந்த ததனா லன்றே. (கக௨௨)

சோமனவ தாரமெனச் சொல்வ தேது
சோதிதரு முகத்தாலும் வண்மை யாலுங்
காமருபே ரியல்பாலுங் கலைக ளாலுங்
கண்டனமா ரமுதமது கலந்த சாபம்
போமளவு மவ்விடத்தாம் போனா லங்குப்
புதல்வனுக்குக் காந்தருவ ராசன் போற்று
மாமகளை விவாகஞ்செய் வித்து வாழ்க
மன்னவநீ வருந்தலினி வருந்தே லென்ன. (கக௨௩)

வேறு.

மன்னன்பிற கீதென்றன் மனத்தாகுல மானா
லன்னம்படு துயரெப்படி யளவில்லைய தென்றான்
மன்னும்புவி தன்னிற்செல வலரென்றனன்* மாது
மின்னஞ்சில புகலாதினி யெழுமென்று பணிந்தாள். (கக௨௪)

* புவிதன்னில் நாம் ஜீவித்திருக்குமாறு சீக்கிரஞ் செல்லக்கடவர்கள் என்பது பொருள்.

மன்னன்சில படையோடு வழிப்பட்டன னுடன்ன
பின்னும்புர வலர்சென்றனர் பேதித்தவர் நிற்பத்
துன்னும்படி மொழிசெய்ததர் சொல்லத்து
னன்னந்திக ழச்சோத தடாகத்தை யடைந்த (ககஉ௫)

மன்னன்றுவ ரிதகன்றனை வாவென்று விடுப்பப்
பின்னுஞ்சில படைபோனது பின்போனவ னுடனே
துன்னும்படை யொடுமன்னவர் துயருற்றவ ரொடுமீண்
டின்னந்தவ றங்கொன்றிலை யினிமங்கை வருந்தேல். (கக

என்னப்படை யொடுமன்னவ ரிருதாளில் விழக்கண்
டன்னப்பெடை யன்னாளர செங்கேயென வலறிப்
பின்னப்பட வவளைத்தணி யென்றன்பொடு பேசி
முன்னூற்றடி பணிமேகலை மொழிநீசெய லென்றான். (ககஉஎ)

உடலுக்கொரு தாழ்வங்கிலை யுயிருக்குமஃ தொக்கு
மிடருற்று வருந்தேலினி யென்றானது கொண்டே
திடமுற்றொரு தேவிக்கிது செயனீதெளி யென்றங்
கடலுற்றவன் மடமாதுட னப்போது பெயர்ந்து. (ககஉஅ)

துதியேறு தவப்பாவை சுவேதைக்கிட மாகும்
பதியேதென வினவிப்பதி புக்கானவ ளேயோ
விதியேயிது வெனநொந்து மிகத்தன்குகை புக்காண்
மதிபோலொரு காதம்பரி மருள்கொண்டு விழுந்தாள். (ககஉகூ)

அவரப்படி யாகத்தனி யாகச்சுக நாதன்
கவலைக்கிட மலவென்பது கற்பித்துழை புகமா
தவளப்பொழு தமஞோரமை யொடுசென்றன ளனைகண்
டிவணிப்படி யென்மைந்த னெனைக்கண்டெது செய்தான். (ககங0)

துயில்விட்டு வருந்தங்கை துணைத்தாடொழ வெழுநீ
முயல்விட்டெழு மதிபோலு முகத்தாலொரு மொழிதா
செயலற்றன மெய்போதுரை செப்பத்தெளி வதுநான்
மயலுற்றன னின்றந்தையு மைந்தாமற மாமோ. (ககஙக)

என்றிப்படி யலறிப்பிற கிருதாடலை வைத்துச்
சென்றுச்சியின் முகம்வைத்தனள் செறிகொங்கை களிற்பால்
குன்றிற்சொரி யருவிப்புன லென்னக்குதி கொள்ளக்
கன்றிச்சொரி விழிநீரொடு காயங்கவி னெய்த. (ககஙஉ)

இனிநீவிடு சோகந்தனை யென்றங்கிரு தோளா
னனிமேதகு மைந்தன்றனை நரபால னணைத்துத்
தனியேதுயில் கின்றாயவை சம்பாயண னெங்கே
முனிவாருடன் மொழிகின்றிலை மொழியாயினி தென்னும். (ககஙங)

மேலாலுயிர் வருமென்பது மெய்கொண்டு தெளிந்தே
னேலாதவர் [illegible] னுடன்றேவியு நொந்தா
ரேல[illegible] [illegible]வ தினித்தேவியு னருளா
லா[illegible] [illegible]ங்கவ ராறப்புக லென்னும். (௧௧௩௪)

[illegible]வப்போதுன மகன்றேவி விழுந்திங்
[illegible]வற நொந்தாளவ ளாறும்படி யின்சொற்
[illegible]தாகை யுறக்கண்டு தழீஇக்கொள்ளென வேகிப்
பைந்தோகையு மவண்மேன்மிகு பரிவான்மடி வைத்து. (௧௧௩௫)

உன்னைத்திரு மகளேபெற வுயர்மாதவ மூடையான்
றன்னைத்துய ரடுமோவொரு சரணந்தனி நீயே
முன்னைத்தவ வலியன்றி முயன்றூர்பெற வல்லார்
மின்னைத்தெளி யினிநீயென மெய்ம்மாசு துடைத்தாள். (௧௧௩௬)

மடிவைத்தது மறியாளவண் மதலேகை யெடுத்துக்
கொடியிப்படி பணியென்றவள் கூறப்பணி தாவென்
றடிதொட்டனள் காதம்பரி யவன்றன்னை யணைத்திப்
படிகொற்றவ னடியைப்பணி யெனவந்து பணிந்தாள். (௧௧௩௭)

நீடுந்திரு மயில்வந்தது நீவந்தது சந்த்ரா
பீடன்றன துயிர்தந்த பெருந்தெய்வ மருந்திங்
கோடும்பொழு தினையொப்பவர் ஞாலத்தினி லுண்டோ
கூடுந்தவ முயல்வாயொரு குறையின்றி யிருக்க. (௧௧௩௮)

என்றங்கவர் சொல்லித்தன தொருமைந்தனை யெய்தச்
சென்றங்கவ னுடன்மாமை திருந்தத்தழு விக்கொண்
டின்றிங்கினி யாமென்செய்வ தென்றேங்கியொ ரருகே
யன்றங்கொரு கொடிமண்டப மதுமேவி யிருந்து. (௧௧௩௯)

எங்கேவர முடிமன்னவ ரிருமென்றவ ருடனே
யிங்கேமுறக் கண்டேமென வெண்ணிரிதன் முன்ன
மங்கேய விவாகத்துட னரசுக்கர சுதவிச்
சங்கேதம தாகுந்தவ முயலத்தகு மென்றே. (௧௧௪0)

அவ்வாறு நினைந்தேமது விதியின்வச மன்றோ
தெவ்வாறு படாமற்புவி தெரியத்தகு நம்மா
லிவ்வாறு தவம்பண்ண நினைந்தேமினி யிதனுக்
கொவ்வாமொழி கூறேலென வுரையாடி யிருந்தான். (௧௧௪௧)

பாசத்தவ மடமாதொடு காதம்பரி பலவு
நேசத்துட னிவைசெய்தவ நிறைவேற வளிக்குந்
தேசத்தவை கைக்கொண்டொரு மைந்தன் திரு வழகே
பேசிக்கொடு தரிசித்தருள் பேராம லிருந்தான். (௧௧௪௨)

வேறு.

என்றிவை யடங்கக் கூறி யிருந்தசா பாலி தெ
ஊன்றிது நன்றென் றாங்கே நகைசெய்து மு
கொன்றினை யுரைக்கப் புக்கிங் கொன்றினை யு
னின்றிது கதையி னின்ப மிழுத்ததித் தூர மென்

ஆதலாற் புண்ட ரீக னனங்கனா லீடு பட்டு
மேதினி தன்னில் வீழ்ந்து மிகச்சுக நாத னுக்கங்
கேதுவான் மகவாய் வைசம் பாயன னென்று பேராய்
மாதவ மகச்சு வேதை வாக்கினாற் கிள்ளை யானான். (௧௧௪௪

என்றுசா பாலி கூற விளமையி லீத றிந்தே
னொன்றிய கனவிற் கண்ட துணருமத் தன்மை போலத்
துன்றிய கலைக ளாவிற் றோன்றின பேசப் பெற்றே
னன்றொரு மனிதர் மேனி யல்லதம் முனியாற் பெற்றேன். (௧௧௪௫)

ஆயினேன் வைசம் பாய னன்புடைச் சந்த்ரா பீட
னேயமு முடைய னானே னோரிமை சுவேதை தன்பா
லேயும்வன் காதல் பெற்றே னிறகெழா மற்கு றைந்தேன்
போயவர் தம்மைக் காணப் புரிந்தில னென்னைப் பெற்ற* (௧௧௪௬)

தந்தையுந் தாயுந் தாரா பீடனுந் தேவி தானுஞ்
சுந்தரத் தவத்து ளாய சுவேதையு மற்று ளாரு
முந்தையி னன்ப னான முனிகபிஞ் சலனு மென்றன்
சிந்தைவிட் டகலா ரேது செய்தன ராங்கே யென்றும். (௧௧௪௭)

சாதலைக் கேட்டு நெஞ்சஞ் சடக்கென வெடித்து மாய்ந்த
பேதமில் சந்த்ரா பீடன் பிறப்பிட மெங்கே யென்று
மாதர விலங்கி னானே னாகினு மன்ப னான
மேதகு மவனைக் கண்டால் வெந்துயர் தீரு மென்றும். (௧௧௪௮)

வருந்திநான் வணங்கிக் கேட்ப மாமுனி யென்னைப் பார்த்துத்
திருந்திய சிறகி லாநீ செல்லவோ கேட்ட தென்று
பொருந்திய முனிவி னன்போற் புகன்றுநீ யிதனா னெஞ்சந்
தருந்துயர் மூழ்கி விட்டாய் தரித்துநீ யினவ லென்றான். (௧௧௪௯)

* என்னைப்பெற்ற தந்தையுந் தாயு மென்க. இவ்வாறு பெயரெச்ச ஈறாக நின்று அடுத்த செய்யுளோடு தொடருங் குளகச் செய்யுட்கள் பழையகாலத்துக் காவியங்களில் அருகி வழங்கக் காண்கின்றோம். 'குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்' என்றதைத் தவிர வேறு விதி காணப்படாமையானும், பிற ஆன்றோர் செய்யுட்களிலும் இங்ஙனம் சில பயின்றுவரக் காண்கின்றமையானும் இது வழூஉப்பட வந்த தன்றென வுணர்க.

இப்படி முனியு மாகி யிருக்கவிங் கிதனுக் கிந்தத்
தப்பிங்ஙன் வந்த வாறென் றூனுயிர் குறைந்த வாறெ
னெப்படி [illegible] ன்யா னீதொரு புதுமை யென்றங்
கப்[illegible] கூறென் றவனையா ரீதன் கேட்ப. (ககஙo)

[illegible]ல்வ மீன கேதனன் விகாரந் தன்னால்
[illegible]ன ராய மாதர் வீரியத் தாற்பி றந்தாற்
கிட்டமு மதனு லாகுங் குறைதலு மதனு லாகும்
[illegible]ட்டமு மதனு லாகு மாநிலத் தெவர்க்கு மொக்கும். (ககஙக)

அந்தவீ ரியத்தி லான வவனிவ னுகை யாலே
வெந்திறற் காம நோயால் வெந்துய ருழந்தான் மேலு
முய்ந்தில னிடரின் மாய்ந்தா னுற்றசா பந்தொ லைந்தால்
வந்தநல் வினையா லாகும் வாழ்வுமா ருயிரு மோங்கும். (ககஙஉ)

என்னநான் வணங்கி நின்றிங் கியம்பிய பரிசு நன்றே
யன்னிய விலங்கில் வாழ்வ ததிபிழை யதிலே யாயு
மன்னுவ தின்று தெந்த வழியினுற் கதியுண் டாகு
முன்னுநீ மொழிக வென்ன வுரைத்துமிங் கிதுவும் பின்பே. (ககஙங)

என்றிது விடிய நேர மிமகர விம்பந் தான்மா
சொன்றுகண் ணுடி யொக்கு முழைதொறம் புட்க ளார்க்குஞ்
சென்றுநா னியமஞ் செய்வே மென்றெழக் கண்டு சிந்தை
கன்றிமுன் வாரக் கண்ணீர் கதையிலே கருத்தை வைத்து. (ககஙச)

பின்புமா முனிவர் தாமும் பெயர்ந்தனர் நியமஞ் செய்ய
வன்பனு ரீத னென்னைத் தன்னிடத் தமர்த்திப் போக
வின்பமொன் றெய்தேன் றோ வெய்திய பிறப்பொ ழிந்தேன்
றுன்பமே முயன்றே னென்று துணிந்துயிர் விடநி னைக்க. (ககஙரு)

வந்துமா முனியா ரீதன் மங்கல முனக்கு மேலு
முந்தையி னன்ப னுன முனிகபிஞ் சலன்றான் வந்தென்
றந்தைதாள் பணிந்தி ருந்தா னென்றவன் றனைநான் காண
வந்தரப் படுமு னென்னை யவன்முனே கொடுபோய் வைத்தான். ()

அம்பரத் திழித லாலே யவிழ்சடை யலைய மேனி
வெம்பவுத் தரியஞ் சோர வெயர்வர விளைத்து நெஞ்சங்
கம்பமுற் றழிந்தி ருந்த கபிஞ்சலன் றன்னைக் கண்டிவ்
விம்பரிற் பிறந்த பாவி யென்செய்வே னென்னே யுன்னை. (ககஙஎ)

வருகையா லெதிரே நானே வந்துனைக் கிலேசந் தீர
விருகையாற் றழுவப் பெற்றே னில்லையா சனத்தில் வைத்துப்
பெருகையா விளைந்த மேனி பிடித்திலே னென்னத் தானு
முருகினுன் சிரத்தில் வைத்தா னுரத்திலும் வைத்து கொந்தான். ()

இனியுனக் கிதுவே னன்பற் கிவ்வள வமையு மிந்தத்
தனியுனக் கொவ்வா தல்லல் சற்றுநீ தணிக வையர்
நனியெனக் கேது சொன்னார் நான்செய்த நன்றி யுண்டோ
முனிதனக் கேற வென்ன முனிகபிஞ் சலனுஞ் சொல்வான். (௧௧௫௯)

ஐயர்நஞ் சுவேத கேது வறிந்திதற் கான சாந்தி
செய்யமுன் றொடங்கி னார்நான் றிறப்பரி யுருவம் விட்டுப்
பையவந் திறைஞ்சி நிற்பப் பார்த்தெனை யழைத்து னன்ப
னுய்யநாஞ் சாந்தி செய்ய வுற்றிலே மொருதாழ் வுண்டு. ([illegible])

பைங்கிளி யானு னன்பன் பண்பினு லறிய மாட்டா
னிங்குநீ நிற்க மேலா லினிதென நிறுத்தி யின்று
செங்கதி ருதயந் தன்னிற் சென்றுசா பாலி சொல்லா
லங்குணர் வுடைய னானா னவனைநீ யங்கே கண்டு. (௧௧௬௧)

ஆசிநா முரைத்தே மென்று மல்லல்போ மளவு மிந்த
மாசில்சா பாலி தன்பால் வைகவு முரைத்தே மென்று
நேசமா தாவு மிந்த நீதியே யுரைத்துத் துன்ப
வூசலா லலைந்தா ளென்று முச்சியை மோந்தா ளென்றும். (௧௧௬௨)

கூறென வுரைத்தா னென்றுங் கூறிய குறித்து மெய்யிற்
பாறிய சிந்தை நீவிப் பரிதபிப் பவனை நோக்கி
வேறிதற் கேது சொல்வேன் வெம்பரி யாகி மெய்யி
லூறுபட் டலைந்தா யிந்த வொருவனு லன்றோ வென்றேன். (௧௧௬௩)

என்றிவை பலவுங் கூறி யெழிற்கபிஞ் சலனு நானு
மன்றரு ளுடனா ரீத னமைத்தபோ சனம ருந்தி
யொன்றியங் கிருந்த போதி லுனக்குப தேசஞ் சொன்னே
னன்றிதிங் கிருநீ யென்று நற்றவ னங்கே சென்றான். (௧௧௬௪)

ஆரிதன் வளர்க்க வங்கே வாயினே னான பின்பு
தாரணி சந்த்ரா பீடன் றன்பிறப் பறியு முன்னே
சீரிய சுவேதை தன்பாற் செல்வதே நினைந்து செய்யுங்
காரிய மெனவி ரைந்தேன் கருத்தினால் வடக்கு நோக்கி. (௧௧௬௫)

முன்புநாட் பயின்ற தில்லை யாதலான் முரண மிந்து
பின்பொரு நாவல் வீழ்ந்து பீடையுற் றிளைத்தி ருந்து
நன்பனி யோடை தன்னி னவமலர்த் தேனு கர்ந்து
மென்பனி வாரி யுண்டு விரைப்பது மக்காய் கோதி. (௧௧௬௬)

ஆறிவிட் டகன்றோர் காவி லந்தியில் வைகு மெல்லை
வேறுபட் டிருக்கு நெஞ்சம் வெங்கனல் போலுங் கண்ணு
மூறுபட் டிருக்கு மெய்யு முடையவ னொருவன் கையிற்
பேறுபட் டிருந்து நன்றி பெறவெனை விடுக வென்றேன். (௧௧௬௭)

என்னினைத் தென்னை யிங்குக் கைப்படுத் தினைநீ யென்ன
வுன்னையான் றுய்ப்ப தற்கு மொருவிலைப் பொருட்டு மல்ல
மன்னுயிர்க் கிடரு மில்லை வாடுத லொழிநீ யென்றான்
பின்னையன் கென்னைக் கொண்டு பெறுவதென் சொல்லா யென்ன. ()

[illegible]முந் தெளிந்த சொல்லு நல்லதோர் கிளிக்குண் டென்று
[illegible]க ளிடத்திற் கண்ட முறைமையைக் கண்டோர் சொல்ல
[illegible]னது காண வேண்டு மென்றுநம் மிறைவன் கன்னி
தாணிது மொழிந்து நின்றோர் தம்மையங் கேற விட்டாள். (௧௧௬௯)

அத்திர ளங்கே சென்ற தத்திர ளுடனே செல்லா
தித்திகழ் வனத்தில் வந்தே னென்கையா லாகப் பெற்றேன்
றத்தைநா னுனைவிட் டேகத் தகாதினித் தைய றானே
யத்தொழிற் குரிய ளென்றா னவனது சொல்லக் கேட்டு. (௧௧௭௦)

வானவ ரவுணர் வந்து வணங்கவீற் றிருக்குங் கஞ்சத்
தூநகை யீன்றா ளந்தச் சுவேதகே துத்தான் றந்தை
யானபுண் டரிக ஞனங் கமரலோ கத்தை விட்டிங்
கினர்தம் பதியின் மேவி யிருக்கவும் விதித்த தென்று. (௧௧௭௧)

அன்னையை யையன் றன்னை யருட்கபிஞ் சலனை நோக்கி
யின்னம்வந் தருளா தென்றா னிதுநல்ல வார்த்தை யென்று
முன்னைவல் வினையை நொந்து மூர்க்கனை விடுநீ யென்னைப்
பின்னையிங் கெவர்தாங் கண்டா ரென்றிவை பேசக் கேட்டு. (௧௧௭௨)

பேதைநீ யறிவ தென்னை பேசுவ தைவர் கண்டா
ராதலா லுன்னைக் கண்டுங் கண்டிலே னென்றாற் பொய்யா
மேதுநான் செய்வ தென்றான் யான்முனி குமார னென்றி
லாதர வுடையே னென்றே னதற்குமங் கருளி லாமல். (௧௧௭௩)

வலைதனை வளைந்து மானை மரையைமற் றுள்ள மாவை
நிலையறத் துரத்து வாரு நெடுங்கணை திருத்து வாருஞ்
சிலைகுனித் தோடு வாருஞ் சிதறுஞா ளியைய மைத்துக்
கொலைசெயத் தொடங்கு வாருங் கூவிளிக் கொள்ளு வாரும். (௧௧௭௪)

ஆனவெஞ் சுரத்தை யுங்கண் டஞ்சவப் பால்வ தைத்த
லூனினைச் சுடுவார் துய்ப்பா ருருவழி யாமல் வைப்பா
ரேனைய கொண்டு போவா ரிடங்களுங் காணக் கண்டு
போனசண் டாள னந்தப் புலையர்தஞ் சேரி புக்கு. (௧௧௭௫)

தன்னைமுன் னேவி விட்ட தையறன் றாள்வ ணங்கி
மன்னிய தவத்தால் வந்து வாய்த்ததொன் றெளிய தல்ல
வன்னமே பேணத் தக்க வரும்பொரு ளென்னக் கேட்டுக்
கன்னிதன் கையில் வாங்கிக் கருதியென் முகத்தை நோக்கி. (௧௧௭௬)

வந்தனை மகனே நன்றுன் மனக்கருத் தொழிப்ப லென்று
கந்தவன் பச்சை வாராற் கட்டிய கூட்ட டைத்துச்
சிந்தனை செய்யன் முன்போற் சிந்தனை செய்ய லென்று
தந்தன ளொருசொற் றைய றனியிருந் தென்னை நோக்கி. (௧௧௭௭)

புலைத்திரண் மதுவை யுண்டு புலாலவை யருந்தி யாக
மலைத்துடன் விழுந்தெ ழுந்தங் கதிர்பறை யறைய வாடிக்
கலைத்தலைப் பற்றித் தம்மிற் கதத்தின்மேல் விழவுங் கண்டு
தொலைத்தில னுயிரை யொன்று சொல்லவுந் துணிந்தே னில்லை.

விண்ணிலும் பிறந்து மேலாய் மெய்த்தவன் குமார னாகி
மண்ணிலும் பிறந்து பின்னை வனத்தொரு கிளியு மாகித்
தண்ணிய சாதி தீண்டித் தகைந்தவார்க் கூட்ட டைக்க
வெண்ணிலா வினையே செய்தே மென்றிவை யிவைநி னைந்து.(௧௧௭௯)

பிறத்தலி னில்லை வேறு பிழையென வுயிரை மாய்ப்ப
னறத்திற மல்ல வென்ப ராதலா லுயிரைக் காக்கப்
பறைத்திர டந்த காயும் பழமுமே நுகர்ந்து கோலிக்
கறப்பதுங் குடித்தி ருந்தேன் கலந்தகண் மாயம் போல. (௧௧௮0)

ஆங்கவ ரிடத்துச் சின்னா ளமர்ந்தபி னொருநாட் கூடும்
பூங்கன கத்தி லாகப் பூமிபொன் னியல்பு மாகப்
பாங்குடை யவணீ கண்ட படியெழிற் பாவை யாகி
யீங்கெனைக் கொண்டு வந்தா ளீதொரு புதுமை கண்டேன். (௧௧௮௧)

என்றுவை சம்பா யன்று னியம்பிய தெல்லாங் கேட்டுச்
சென்றுசண் டாள கன்னி சேர்விட மறிந்த மைத்து
முன்றில்வா யெய்த நீபோய் மொழியென வாயி லோனை
யன்றுகூத் திரக னேவ வவனுட னவளும் வந்தாள். (௧௧௮௨)

வந்தவ ளுள்ளே சென்று மன்னனை மதியா மற்றன்
முந்துதே சுவினு னேரே முகந்தனை நோக்கி வாராய்
சந்த்ரனே யண்ண லேகா தம்பரி தலைவ னேகே
ளிந்தநீ சந்த்ரா பீட னிவனொரு புண்ட ரீகன். (௧௧௮௩)

இருவரு முற்ற துன்ப மிங்கள வில்லை யிந்த
வொருவனிப் பவத்துந் தந்தை யுரைதனை மறுத்துக் காத
றருதவச் சுவேதை தன்பாற் றுனியங் குதனி னைந்திப்
பரிபவப் பட்டா னிந்தப் பரிபவம் படுத்து மீட்க. (௧௧௮௪)

தந்தையச் சுவேத கேது தானிவை யுணர்ந்து பார்த்தங்
கந்தநின் புதல்வ னின்னு மடக்கமற் றேகு கின்றான்
முந்தநீ சென்று சாப முடியுமவ் வளவுங் காக்க
வந்தமா நிலத்தி லேகென் றவன்விடை தாநான் வந்தேன். (௧௧௮௫)

இங்கிவள் மாதா யானை யெண்ணிய திருவும் யானை
யிங்கொரு பறைச்சி யாகி யிடும்பைசெய் வித்தேன் யானே
யிங்கினி யுங்கள் சாப விறுதிமே லுங்கட் கின்ப
மிங்கினிச் செய்வ தேயென் றியம்பியம் பரத்தி லானாள். (ககஅசு)

அப்பொழு தனங்க வேளு மன்றுசூத் திரக னாகந்
தப்புறு விலக்சா கக்கா தம்பரி யம்பாக் கொண்டு
கைப்படு கருப்பு வில்லின் கால்வளைத் தெய்ய மேன்மேல்
வெப்புள தாய்வ ருத்த விரும்பினர் பலருஞ் சூழ்ந்து. (ககஅஎ)

பரிதபித் தாம்பை யாலும் பங்கய வளையத் தாலுஞ்
சொரிமணி நீரி னாலுந் துகள்செய்கற் பூரத் தாலும்
விரிதருங் குவளை யாலும் விரைநறுங் குளிரி யாலு
மெரிதருங் காமத் தீயி லிழுதிடு வாரை யொத்தார். (ககஅஅ)

விரைவுறு காமத் தீயான் மெயில்வெயர் வருவ தெல்லா
முரைசெயிற் பசும ரந்தீ யுற்றுமிழ் நுரையே போலு
நிரையுறு காம பாண நெடுமுளை யறைந்தாற் போலக்
கரசர ணந்து டிக்கக் கண்டது தானு மில்லை. (ககஅகூ)

மெய்த்துடிப் படங்கக் கண்டு விழிப்புனல் சோர நின்றோர்
தத்தையாம் வைசம் பாயன் றன்னைநீ கெடுத்தா யென்று
ரத்தவச் சுவேதை தன்னா லாங்கவன் றனக்கு மன்னோ
வொத்ததா ருயிரு லந்த தோவிதி கொடிய தென்றார். (கககூ0)

அடங்கிய காமத் தீயா லவருடல் சுடுவ தாகத்
தொடங்கிய தன்மை யொக்கத் தோன்றிய தென்றற் கன்றான்
மடங்கிய வசோகு மாவும் வளரிளந் தளிரைக் காட்ட
முடங்கலர் குரவு காட்ட முகஞ்செயும் வசந்த காலம். (கககூக)

வேறு.

இருநா னிலத்தின் மடந்தையர்க்கு மிளையோர் தமக்கு மெழில்வசந்தம்
வருநா ளின்ப மதன்விளைக்க வரம்பு கடந்த பயிராகித்
திருநா ளிதுவென் றனங்கனுக்குச் சிறந்த செம்பொன் முடிசூட்டத்
தருநா ளொருகா தம்பரிதான் சந்த்ரா பீடன் றனையணைந்து. (கககூஉ)

மாலைப் பொழுதி லச்சோத மதுர சலத்தான் முழுகுவித்துக்
கோலப் போது தனைச்சூட்டிக் குலவும் புழுகு சந்தணிந்தங்
காலக் கோல விழியாளு மவ்வா றாகி யடன்மதனுக்
கேலப் பூசை செய்ததற்பி னெங்கு நோக்கி யிடம்பார்த்து. (கககூந)

நின்று நின்றோ ரடியிட்டு நினைந்தங் குயிர்த்துப் புளகம்வரச்
சென்று சென்று மனநடுங்கித் திகைக்கக் கண்டு சிலைக்காமன்
வென்றி கொண்ட சரந்தள்ளி யிடவங் கவன்மேல் வீழ்ந்தவன்றன்
மன்ற லொன்று மலர்மார்பம் வெளவத் தரியா துயிர்வந்து. (கககூச)

மனத்துட் புகுந்தங் கவயவங்கண் மருவிப் பரந்து வரக்கரத்தாற்
றனத்தைத் தழுவ மிகவிம்மித் தனமா மமுத சலங்களெல்லாங்
கனத்துப் பணைத்து வரத்தெளியக் கண்டே யவர்கண் மலர்ந்திழைத்த
தினத்திற் பொலிந்த குமுதினியுஞ் செழுமா மதியு மெனச்சிறந்தார். ()

அப்போ தவடன் மடநாண மச்சந் தோன்ற வவைகண்டிங்
கிப்போ தஞ்ச லுன்னாலே யென்னா ருயிர்பெற் றெழில்பெற்றே
னப்போ திதுநந் தனுநின்கை யமுதா லாகு மென்றேன்யா
னிப்போ திதனிற் பழுதுண்டோ வுன்னா லலைந்தே னிருபிறப்பும். (கககூரு)

இதுவென் சாப விடையெனக்கின் றிந்த வுடம்பி லுன்பொருட்டால்
விதுவின் புவன மெனதிந்த வெல்லை நிலமு மெனதாகு
முதுவெஞ் சாப மகச்சுவேதை முனிவன் றனக்கு முடிந்ததெனு
மதுவுஞ் சந்த்ரா பீடனவ னுன சந்த்ர னுரைப்பளவில். (கககூஎ)

மதியின் புவனந் தனினின்று வருத லாலம் மதிக்காந்தி
பொதியுங் குளிர்மெய்ப் புண்டரிகன் புனித நண்பன் கைப்பற்றி
விதுவின் மிசையே வருகின்றா னெனமாச் சுவேதை தனக்கின்ப
முதிரும் படிகா தம்பரிபோய் மொழிந்தா ளவனு மிழிந்தானே. (கககூஅ)

வந்த புண்ட ரிகன்றன்னை வயங்குஞ் சந்த்ரா பீடனணிச்
சந்து மெழுகு தடந்தோளு மார்பு மிறுகத் தழுவிக்கொண்
டிந்த நீயென் னொருமருக னிதுதா னிற்க வப்பிறப்பு
மந்த வாய்ந்த வுயிர்ப்பாங்க னதுவே யாக வெனக்கென்றான். (கககூகூ)

அங்கே பணிந்த மடமாத ரனகன் சந்த்ரா பீடனைப்பார்த்
தெங்கே பத்ர லேகையென விவரை நோக்கி யவனகைத்தென்
பங்கே யான வுரோகிணிதன் பரிவா லென்னை நீங்காம
லிங்கே வந்து பிறந்தனளென் றிவ்வா றவனு முரைத்ததற்பின். (கஉ00)

அன்னப் பெயரான் சித்ரரத னவர்வாழ் பதிக்குக் கேயூரன்
முன்னர்ச் சென்றான் மாராய மொழியச் சென்று மதலேகை
மன்னர்க் கிறைவன் றந்தையிட மறலி தனைக்காய் மந்திரத்தை
யுன்னிச் செபிக்கச் சோபனமே யுங்கட் குய்ந்தான் யுவராசன். (கஉ0க)

அப்போ திறைவ னவிபெற வமலன் வைசம் பாயனனு
மப்போ தங்கு வரக்கண்டே னென்னக் கேட்டங் கனைவோரு
மப்போ தவகை யுடனேதம் மாகந் துள்ளப் புளகமெழ
வப்போ தவர்க ளுறத்தழுவி யவனைத் தழுவி வருமளவில். (கஉ0உ)

தாரா பீடன் றிரைந்துமிகத் தளர்ந்த கையாற் கலைசுற்றிக்
காரார் வண்மைச் சுகநாதன் கழுத்தைக் கட்டி யாடிவர
வாரா காம்போன் மலிதானை மன்னர் மகிழ்ச்சி யுடனார்ப்பச்
சீரார் தந்தை தாளிணையைச் சேர்ந்தான் சந்த்ரா பீடன்போய். (௧௨௦௩)

நீதா னெந்த நிலனுக்கு நெடுவா னுக்கு மெவ்வுயிர்க்கு
மீதா கின்ற கடவுளிது வேண்டா வென்ன வணங்கினையே
நாதா வுனைநான் பணிகின்றே னென்று பணிந்தா னரபாலன்
மாதா வுச்சி தனைமோந்து வணங்க விடாம லுறவணைத்தாள். (௧௨௦௪)

அரிய காதம் பரியாலு மையன் மேனி தன்னாலு
முரிய வானின் மொழியாலு முயிர்கொண் டிருந்தே முமைக்கண்டேம்
பெரிய தவத்தா லிவையெல்லாம் பெற்றே மென்ன வவர்வாழ்த்துப்
புரிய வருள்சேர் சுகநாத னுடன்றே வியையும் போய்ப்பணிய. (௧௨௦௫)

விலக்க வவர்க ளவர்களுக்கு விழைந்த வைசம் பாயனிவன்
கலக்க மொழிக வெனமொழியக் கேட்டு முனிவன் கபிஞ்சலனும்
புலத்தை முனியு மாமுனிவன் புகன்றான் புதல்வ னுங்களுக்கித்
தலத்தில் வந்தா னுமைப்பார்க்க வென்று மிந்தத் தவச்செல்வம். (௧௨௦௬)

தன்னை யிவனுக் கினிதளித்துச் சத்து வத்தைப் பெறத்துணிந்தே
மின்ன மொன்று மதியைப்போ லிவனுக் காயு வுண்டென்றுஞ்
சொன்ன படியே யான்மொழிந்தே னென்று சொல்லச் சுகநாதன்
மன்னு முனிவன் புண்டரிக னவனைத் தழுவி மனமகிழ்ந்து. (௧௨௦௭)

வருக முனியெங் கபிஞ்சலனே வரதன் சுவேத கேதுவென்னெஞ்
சுருக விவ்வா றுரைத்ததெல்லா மொழிநாம் பெறுகைக் குணர்ந்தன்றோ
பெருக வென்றிப் பிறப்படைவு பேசித் தம்மிற் பெருமகிழ்ச்சி
மருவ விடிந்து வரவந்தார் மதிரை துணைவர் முதலானோர். (௧௨௦௮)

வந்த வளவி லரிதாக வாய்த்த மருகர் தமைக்கண்டு
சிந்தை மகிழ்ந்து சுகநாதன் றாரா பீடன் சித்ரரத
னந்த விதுவின் மகளான கௌரி துணைவ னனைவோரு
முந்தி யிருந்து விசாரித்தார் முழுதும் விவாக மங்கலமே. (௧௨௦௯)

தாரா பீடன் றனைநோக்கித் தனியே சித்ர ரதன்றானும்
வாரா யரசே நம்பதியும் வண்மை யுடைத்தங் கதிற்சென்று
சீரார் விவாக மங்கலநாஞ் செய்யக் குறையே தெனவுரைக்கப்
பாரா யிந்தப் பதியிலுநம் பதிக்கே துயர்ச்சி யெனப்பகர்ந்து. (௧௨௧௦)

இதுவே கயிலை மலைப்பக்க மிதுவே யரிய வச்சோத
மிதுவே யிறைவ னுறையுமிட மிதுவே சாப நீத்தவிட
மிதுவே செல்வம் பெற்றவிட மிதுவே யமையு மென்றுரைக்க
விதுவே யமையு மென்றுரைத்தி கிதில்வே றில்லை யிடமென்று. (௧௨௧௧)

உலகா சார மீதெங்கட் குள்ளப் பொருத்த மமையுமினிப்
பலகான் மொழிந்தென் னெனவிறுத்திப் பகருஞ் சித்ர ரதனஞ்ச
னலகார் பகழி நிகர்தடங்கண் மதிரை கௌரி முதலாகுங்
குலகரர் வீணைக் கந்தருவக் குழாமு மற்றங் கணைவோரும். (கஉகஉ)

சொன்ன தாரா பீடனுடன் றுணியுஞ் சுகநா தன்றானு
மன்னும் விலாச வதியுடனே மகிழ்ச்சி யெய்து மனோரமையு
மன்ன பலரு மன்னவரு மவர்க ளாண்ட பரிசனமு
மென்னு மிவர்க ளெல்லாரு மீண்டி விழாவுக் கெனநெருங்கி. (கஉகங)

எண்ணி முகுத்த மிதுநன்றென் றியம்ப விருவர்க் கிருவரையு
மண்ணி மிகவு மலங்கரித்து மணிப்பீ டத்தி லிருத்திமலர்க்
கண்ணி யணிந்து கைக்கொடுத்துக் கடவுட் சுடரை வலம்வரவும்
பண்ணி யிலங்கு மணவறையிற் பதிவித் தார்கள் பலர்வாழ்த்த. (கஉகச)

பதிவித் ததற்பின் படிமுழுதும் பண்டே தந்தோம் படியிதனை
மதிவித் தகனே யினிதாண்டு வாழ்க வென்று தழீஇக்கொண்டு
விதியிற் படியே யுறவாக விதித்த தெங்க டவமென்று
துதியிற் புகன்று காந்தருவத் தொகுதி யோரை மகிழ்வித்து. (கஉகரு)

வேந்தன் றாரா பீடனுமவ் விலாச வதியு மிவர்களுடன்
வாய்ந்த சுகநா தனுமவன்றன் மனம்போல் வாழு மனோரமையு
மேய்ந்த தவத்தி லினிதிருந்தா ரிதற்குப் பின்பு காந்தருவ
ராய்ந்த நிதியுந் தம்மகளிர்க் களித்துச் சென்றார் தம்பதிக்கு. (கஉகசு)

காதம் பரியுஞ் சுவேதையுந்தங் காதற் கடலைக் கரைகண்டே
கேதந் தீர்த்துச் செய்தவத்தா லின்ப நுகா வேழ்புவியோ
ரோதும் பெரிய வுச்சயினிப் படைவீ டெய்தி யொருகுடைக்கீழ்
வேதந் தருபுண் டரிகனுடன் சந்த்ரா பீடன் வீற்றிருந்து. (கஉகஎ)

சோமமுடியோன்பொருள்கொண்டுசுரர்க்காலயமுந்தொகுத்தெவர்க்குஞ்
சேம நிதியா மமரர்கோன் றேவ னருளுந் திறனுமெனத்
தாம முடியோன் றனபாலன் சந்த்ரா பீடன் றடங்கடல்சூழ்
பூமி முழுதம் பொதுநீங்கப் புரந்தான் கருணை புணர்ந்தானே. (கஉகஅ)

காதம்பரி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

காதம்பரி

அரும்பதவுரை.

காப்பு.

பொன்கொண்ட மேருப் பொருப்பிற்பொருட் கண்டு கொண்டு
மன்கொண்ட மாபா ரதமாகிய மற்றோர் வேத
முன்கண்ட வேத முனிசொல்ல முயன்று தீட்டுந்
தென்கொண்ட தார்வா ரணமென்பவர் தேசு மிக்கோர்.*

பாயிரம்.

1. பொன்கொண்ட நேமி புயல் - அழகைத் தன்னிடத்தேகொண்ட திருவாழியாழ்வானையுடைய மேகம் போன்ற திருமால். புயல்-உவமவாகுபெயர். நேமி ஆயுத வரிசையிலும் ஆபரண வரிசையிலும் சேரும். இங்கே 'பொன்கொண்ட' என்ற விசேடணத்தால் ஆபரண வரிசையில் கருத்து என்று தெரிகின்றது. மின்னலோடுகூடிய மேகமென்பார் 'நேமிப்புயல்' என்றாரென்க. மின்னலுக்கு நேமியைக் கூறுதலை 'பாழியந் தோளுடைப் பற்பநாபன் கையில்—ஆழிபோல் மின்னி' என்ற அருளிச்செயலாலு மறிக. கருணைமழை பொழிந்து உலகத்தை ரக்ஷிக்குமவனாகையால் புயல் என்றார். மேல் அந்தப் பாதுகாப்பும் விரோதிகள் நிரஸனத்தோடே கூடினதாயிருக்கும் என்ற கருத்துப்பட 'நேமிப்புயல்' எனக் கூறினார். இங்கே நேமி ஆயுதகோடியில் சேர்ந்தது. இனி, பொன்கொண்ட நேமி என்பதற்குப் பொன்னைத் தன்னிடத்தே கொண்ட வஸுந்தரை என்று பொருள்செய்து பூமிக்குப் புயலைப்போல இன்றியமையாதவன் என்றுரைத்தலும் அமையும். நேமிப் புயல் என்பதற்குப் பூமிப் பிராட்டிக்குத் தலைவனான புயல் என்றலு மொன்று. ஸ்ரீதேவியை முற்கூறாது பூதேவியை முற்கூறுத லமையுமோ வெனின், "அரவாகிச் சுமத்தியா லயிலெயிற்றி னேந்துதியால்—ஒருவாயின் விழுங்குதியா லோரடியி னளித்தியால் — திருவான நிலமகளை யிஃதறிந்தாற் சீறாளோ—மருவாழூர் துழாயலங்கன் மணிமார்பின் வைகுவாள்." என்று தெய்வப்புலமைக் கம்பநாடர் ஸ்ரீதேவியைவிட பூதேவிபக்கல் அதிகமான பிரேமையுடையான் என்று கூறியிருத்தலால் அமையுமென்க. நேமி என்பதற்கு ஆஞ்ஞாசக்கரம் எனப் பொருள் கொண்டு அகில லோகத்தையும் அழகிய ஆஞ்ஞா சக்கரத்தைச் செலுத்தி வெம்மையின்றி ஆள்கின்ற புயல்போன்ற சர்வேசுவரன் என்றலு மிழுக்காது. முடிவில் 'கோமான்' என்றதையுங் காண்க. பூமகள் - லக்ஷ்மி. பூமகள் விரும்பிப் புல்லி வாழப்பெற்ற இனிமையைக் கொண்ட திருமார்பினையுடையவன் என்க. பூமகளைப் புல்லி வாழும் மார்பன் என்றக்கால் பொருள் சிறவாது. என்னை, திருமாலினது ஏற்றங் கூறவந்த இடமேயன்றித் திருமகளினது ஏற்றங் கூறவந்த விடமில்லை யாகையாலென்க. "இறையு மகல கில்லேனென்றலர்மேன் மங்கை யுறைமார்பா" என்று பெரியாரும், "பொருவரு மரகதப் பொலங்கொள் மால்வரை—வெருவுற விரிந்துயர் விலங்க லாகத்தைப்—பிரிவற நோற்றனளென்னிற் பின்னையத்—திருவினிற் றிருவுளார் யாவர்" என்று கவிச்சக்கரவர்த்தியாரும் கூறியிருத்தல் காண்க. புல்லல்-

* இச்செய்யுள் காதம்பரி ஏட்டுப்பிரதியின் முதலில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

தழுவுதல். இன் கொண்ட-இனிமையைக்
கொண்ட. மின் கொண்ட என்று உரைத்
தலுமாம். மின்-ஒளி. மின்கொண்ட
மார்பன்-என்பதற்கு மின்னல் போன்ற
பூநூலையணிந்துள்ள திருமார்பன் என்றலு
மொன்று. "விண்ணிழிந்த மின்போலு
நூன்மார்பா" என்றார் பிறரும். எழுபார்-
ஸப்தலோகம். எழுகின்றபார் என வினைத்
தொகையாக்கி யுரைத்தலு மேற்கும்.
எழுதல்-உண்டாதல். சதுவேதம்-நான்கு
வேதம். சதுமுகன் முதலான வேறுபெய
ரார் கூறாது சதுவேதன் என்று கூறியதால்
பிரமனைச்சிருட்டித்தது மாத்திரமேயன்றி,
சிருட்டி கர்த்தாவாகிய அப்பிரமனுக்கு
உலகினையின்னவாறு சிருட்டிக்க எனவே
தத்தை அவனுக்கு அன்ன உருவாய் உபதே
சித்தருளியவனும் அத்திருமாலேயாம் என்
பது தோற்றுமாறு நன்கு உய்த்துணரத்
தக்கது. மூன் கண்ட முதல் என்னுது
'மூன் கண்ட நாபி முதல்' என்றதனுல்,
அகில லோகங்களோடு பிரமனைச் சிருட்
டித்ததான இந்தக் காரியம் திருவுந்திக்
கமலம் செய்ததித்தனையொழிய அம்முதல்
வன் செய்ததன்றும் என்பது பெறப்படு
மாறு காண்க. மூவகை மூர்த்தி-மூன்று
வகைப்பட்ட மூர்த்தி; சிருட்டி, ஸ்திதி,
ஸம்ஹாரம் என்னும் மூன்று திறப்பட்ட
தொழிலையுடைய மூர்த்தியென்க. நாபி
முதல், மூவகை மூர்த்தியான முதலென்க.
"முதலாவார் மூவரே அம்மூவருள்ளும்-
முதலாவான் மூரிநீர் வண்ணன்" என்ற
அருளிச்செயலையுங் காண்க. என்கண்ட
கோமான்-எனது கண்கண்ட கோமான்.
கோமான்-அமரர்கள் அதிபதி. என்னைக்
குளிர நோக்கியருளிய திருக்கண்களை
யுடைய மஹான் என்றலுமாம். கோ-கண்.
மான்-மஹான். "சரணௌ" என்றிருக்
கையாலே இருபாதம் என்றார். அநிஷ்ட
நிவாரணத்தோடு இஷ்ட ப்ராப்திக்குக்
காரணமான திருவடிகள் என்க. இறைஞ்
சல்-மனமொழி மெய்களால் வணங்கல்.
புயல் போன்றவனும், மார்பினை யுடைய
வனும், முதல்வனுமாகிய கோமானது
பாதங்களை இறைஞ்சலுற்றேன் என்க.

2. சிவமெனும் பொருளும் சத்தியொடு
சேரின் எத்தொழிலும் வல்லதாம் என்
னும் துணிபுபற்றிச் சத்தியொடு கூடிய
சிவத்தைச் சிந்தைசெய்வாம் என்றார்.
சுடர்-அக்கினியும், சூரியனும். எல்-காந்தி.
நிசியும் சசியும் என்று இருத்தற்பாலது
செய்யுளோக்கிப் பிறழ்ந்து கிடந்தது. சசி-
சந்திரன்; சசத்தையுடையான் என்பது
பொருள்; சசம்-முயல். நிசி-இரவு. ஒன்றி-
சேர்ந்து. பரசத்தி-பராசக்தி. சிவந்தனை
என்றிருத்தல் நேர்.

3. தூய்ய-பரிசுத்தமான. தன்னைநவில்
வாரது களங்கத்தை யகற்றிப் பரிசுத்த
மாக்கி நன்மையைத் தருதலின் 'தூய்ய
நல் நாமம்' என்றார். நாமம்-பெருமையு
மாம். வாழும் என் நா-வாழுவதற்குக்
காரணமான எனது நாக்கு. உளதாக-
இருக்கவும். 'எனக்கரி தாய துண்டே'
என்றிருந்த பாடம் பின் எழுதுவோரால்
'எனக்கரி தாய துண்டோ' என்று திருத்
தப்பட்டிருக்கிறது. பொருள் ஒன்றே.
ஆயினும், அரி தாயது உண்டே எனப்
பிரித்து, திருமாலால் அளக்கப்பட்ட
உலகம் எனது சுவாதீனத்தில் உண்டு
என மற்றோர் பொருள் செய்தற்கும்
அது இடக்தந்து நிற்றல் காண்க.

4. செம் கோல மேனிச் சிவனார்-
செவ்விய அழகுபெற்ற திருமேனியை
யுடைய சிவபெருமானார். கோல மேனி
என்பதற்கு வராகத்தினது மருப்பினை
யணிந்துள்ள திருமேனி யென்றலுமாம்.
கோலம்-வராகம். எங்கள் பங்கோன்-எங்
களது பங்கிலுள்ளோன். முராரி-முரன்
என்னும் அசுரனை வதைத்தோன், திரு
மால். மங்கலத்தை யளிப்போன், அல்லலை
அறுப்போன் என்பார் முறையே 'சிவனார்
மைந்தன்' என்றும் 'முராரி மருகன்'
என்றும் கூறினார். கடம்பன்-கடப்ப
மாலையை யணிந்தோன், சுப்பிரமணியன்.
முன்னோன்-முற்பிறந்தோன்; தமையன்.
வேழம்-யானை. வினைவேர்-பாப மூலம்.
வேழமுகவன் என்றதனுக் கேற்பப்
புண்ய பாபங்களாகிற பலத்தையுடைய
மரத்தை வேரோடு அறுப்போன் என்றார்.
வேணுபுரம் என்கின்ற சீகாழியில் நந்தன
வனம் வைத்த இந்திரன் விநாயகக் கடவு
ளருளால் வாழ்ந்ததுபோல இடர்தீர்ந்து
வாழப்பெறுவார்கள் என்க. கதை விரிவு
காந்தம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

5. மஞ்சுண்ட-அழகுற்ற. மஞ்சு-அழகு.
மேகம்போன்ற பசுமையைத் தன்னிடத்
தே கொண்ட என்றலுமாம். இனி, நீல
கண்டமாகையால் மேகத்தைவிழுங்கியது
போற் காணப்படுகின்ற கண்டத்தை
யுடைய அழகினையுற்ற மயில் என்னினு
மமையும். மேகத்தை எதிர்ப்பட்டக்கா
லடையும் களிப்பினையுடைய கோலமயில்
என்று கோடலும் ஏற்புடைத்து. அயில்-
கூர்மை. துஞ்சுண்டு-துஞ்சுதலையடைந்து.
துஞ்சுதல்-இறத்தல். மறலி-இயமன்.
தோற்றல்-இழத்தல். அதிநேயம்-அதிக
நேசம்.

6. குறுமா முனி-அகஸ்தியர். பாண்டி நாட்டுள்ள பொதியின் மலையிலே நிலைத்து வாழ்தல்பற்றி 'மன்னுங் குறுமா முனி' என்றார். குறுமாமுனி வண்டமிழ் என்றது உபசாரம். "தழற்புரை சுடர்க்கடவுடந்ததமிழ் தந்தான்" என்பதனால் தமிழ் மொழிக்கு முதற்குரவர் சிவபெருமானொருவர் தலுணர்க. தென்னன்-பாண்டியன். எதிர் சென்ற-எதிர்நோக்கிச் சென்ற. இயல் பால் எழில் சங்கம்-இயல் முதலாகிய பகுதியை யுடைய அழகுபெற்ற சங்கம். இயல் இசை நாடகம் என்ற பகுப்பினை யுடைய தாகலின் இயற்பாற்சங்கம் என்றார். பால்-பகுதி. "எழுல கும்புகழ்-முத்து முத்தமி ழுந்தந்து முற்றும்" திருநாடாகலாற் புகழும்பயில் நாடென்றார். பயிலும்-பொருந்தும்.

7. மந்தராசலம்-மந்தர மலை. தொடை-மாலை. தாமரைப் பாவை-தனலக்ஷ்மி. வீரவிந்தை-ஜயலக்ஷ்மி. கனகம்-பொன். கல் நகம் எனப்பிரித்துக் கன்மலையை யொத்த தோளினையுடையான் என்றலுமாம்.

8. கங்குல்-இரவு. வேறோர்-பகைவருமாம். நலிவு-வருத்தம். மலிபுகழ் நிறுத்திக் காத்து என்க. நாவலர்-நாவில் வல்லோர்; வித்வான்கள். உறுதி-பற்றுக்கோடு.

9. நாவலார் தீபம்-ஜம்பூ த்வீபம். பரவுதல்-புகழ்தல்.

10. தரும் தரு அனையான்-கேட்டவற்றைத் தருகின்ற கற்பக விருக்ஷத்தை யொத்தவன்.

11. நீதிப் பொருள்கட்கு இடமாகிய ஆதிவராக னென்போனுக்குப் பின்பிறந்தவன். ஆகரம்-இருப்பிடம். பொன்னி நாடு-காவிரி நாடு; சோழநாடு. ஒன்றினும் மயங்காமல் மறையினிடத்தே யாழ்ந்துள்ள அர்த்த விசேஷங்களை யாராய்ந்து இப்பூமியில் வாழ வந்தோன் என்க. ஓர்ந்தவன் வாழவந்தோன் என்றிருத்தல் நேர். வாழ வந்தோன்-வாழ வந்த பெருமான்; இந்நூலாசிரியரின் பெயர். மருளா-ஈறு கெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம். ஒன்றின் மருளா மறை என்று இயைத்து ஒன்றாகிய பரப்பிரமவஸ்து நிச்சயத்தில் மயக்கமில்லாத வேதம் என்றுரைத்தலுமாம். தெருள்-ஞானம்.

12. சொற்கடற்கு எல்லைக்கரை காணலாகிய எல்லையில்லாத காதம்பரிக் கடலை என்க. எனவே வாணன் வடசொற்கடற்கு எல்லைகண்டோன் என்பது போதரும். பேணல்-தரித்தல். பித்துக்கொண்டவர்கள்கூடச் சொல்லுதற்கும் அஞ்சுகின்ற காரியத்தை நான் செய்யவுந் துணிந்தேன்; இது நகையே யென்க. பித்தருஞ் சொலலார் என்பதற்கு ஈசுவரன் கூடத் துணிந்து சொல்லமாட்டார் என்றலுமாம்.

13. சுகம்-கிளி. சாரிகை-நாகணவாய். அப்படிப்பட்ட தெளியாதனவாகிய என் வாயிடத்துண்டாகிய புன்சொற்களை யென்க. நாவலர் இகழார் என்னுது 'நாவலரானவர்தாம் இகழார்' என்றதனால் ஆரம்பத்தில் என்னைப்போலப் பரிசிரமப் பட்டுப் பிறகு தேறிய நாவலர்களேதாம் என்னை இகழமாட்டார்கள்; மற்றையோர் நூற்பெருமையறியாது என்னை இகழ்வர் என்பது தோற்றுமாறு உய்த்துணரத் தக்கது.

14. பூசை-பூனை. வற்றோ-வல்லதோ. வேண்டுவ-வேண்டுவனவற்றை.

காதம்பரி.

1. கனைகழல்-சப்திக்கின்ற வீரக்கழல். கழல்-வீரர்கள் தங்கள் வெற்றிக்கு அறிகுறியாகக் காலில் அணிவதோர் ஆபரண விசேடம். பொலன் கவிகை-பொன்னாலாகிய குடை. புண்டரீக மின்-லக்ஷ்மி. பணைத்தல்-பருத்தல். வெற்பு-மலை. தென்-அழகு, தேனுமாம். தார்-மாலை. செய்ய கல்-மாணிக்கம். மௌலி-கிரீடம். அனவரதம்-எப்போதும்.

2. சங்கு சக்கரம்-சங்க சக்கர ரேகை. "சங்கு சங்கரக் குறியுள தடக்கையில்" என்றார் பிறரும். காமன் புரிகின்ற வெவ்விய போரினது அச்சத்தைக் கைவிடுதலினால் அரணுகி யென்க. காமனால் வெம்புகின்ற ஓர் அச்சத்தைக் கைவிடுதலினால் என்றலுமாம். அகிலதலம் படைத்தலாவது எல்லா லோகங்களையும் தன் ஆளுகைக்கு உட்படும்படி செய்தல். இதுவே முதனூற் கருத்துக்கு இயையும். படைத்தலென்பதற்கு ரக்ஷித்தல் என்று பொருளுரைத்தல் ஏலாது. நிச்சங்கன்-பற்றற்றவன். சங்கம்-பற்று. சத்தி-பராக்கிரமம். சத்தி-ஆயுதவிசேடம். மெய்ச்சு அங்க அறுமுகன்-யாவரும் மெச்சுகின்ற அங்க ஸௌந்தரியத்தை யுடைய அறுமுகன். மெய்ச்சல்-மெச்சல்.

3. ஆர்க்கும்-சப்திக்கும். மகராலயம்-கடல். புரவலர்-அரசர்கள். பிறந்தகம்-பிறப்பிடம். போர்க்கரிய வலியாலும் என்று ஒரு சீர் சேர்த்துப்படிக்க.

4. பாவகன்-அக்னி. தூய்மையான தொழிலை யுடைமையால் என அரசனுக்கும், தூய்மையாக்குந் தொழிலையுடைமையால் என அக்னிக்கும் கூட்டுக. பிரதாபத்தால் வன்னியாய் என்பது முதனூலின் பாடம். ஆதவன்-சூரியன். திறல்கொடும் சமன்-வலியையுடைய கொடிய யமன். தண் அளி-கிருபை. முகத்தினால் சசியாய் என்பது முதனூலின் பாடம். வேள்-மன்மதன். பாய-பரவிய. பீதகன்-குரு, பிருகஸ்பதி. பரவும்-துதிக்கும். பவனன்-வாயுபகவான்.

5. பண்ணுக்கு ஒப்பான இனிய சொல்லினையுடைய சரஸ்வதி என்க. பரிந்து-விரும்பி. அனவரதம்-எப்போதும்.

6. துங்கம்-உயர்வு. எழுடி யுயரமான யானை என்பார் 'துங்க நெடுங்களி யானை' என்றார். களி-செருக்கு. ஏத்தல்-துதித்தல். மதிக்குலத்து நீதிவேந்தர் என்க. நன்னீர் நதி என்று கூட்டுக. குவளை மலர் போலுங் கரிய விழியினையுடைய செங்கமலத் திருவளர் மாளவதேசத்திலேயென்க. வேத்ரவதீ என்று முதனூலிற் கூறப்பட்டுள்ளது. அங்கும் வேத்ரவதீ நத்யா, வேத்ரவதீ ஸத்யா, வேத்ரவதீ ஸரிதா என்ற பாடங்கள் காணப்படுகின்றன.

7. முன்னையுகம் என்றது கிருதயுகத்தை. இடையாதாய்-பின் வாங்காததாய்.

8. ஆடகம்-பொன். இது நால்வகைப் பொன்னி லொன்று. கோபுர முதலியன வமைந்த வீதியை யுடைய அந்த நகரத்திலே இந்திரன்போலிருந்து என்க.

9. கட்டுண்டு-கட்டுப்பட்டு, யாப்புற்று. அடியுண்டு-அடிபட்டு; குறளடி, சிந்தடி, அளவடி முதலிய அடிகளை யுற்று. தளை உண்டு-விலங்கிடப்பட்டு; ஆசிரியத்தளை முதலாகிய பல தளைகளை யுற்று. படுவன-இறப்பன; உண்டாவன. பா-பாட்டு. மட்டு-கள்; தேன். மதுகரம்-வண்டு.

10. பங்கம்-குறைவு; சேறு. பழனம்-வயல். துடி-உடுக்கை. கோபம்-சினம்; இந்திரகோபம் என்கின்ற தம்பலப் பூச்சி. வெகுளி-சினம். மறந்து விடும்-மறந்து விடப்படும். மாசு-குற்றம்; சாம்பல். தாள் பூண்டு-பாதத்தை முடியில் தரித்து [வணங்கி]; தாளிலே அணியப்பட்டு. அறைந்து-முறையிட்டு; சப்தித்து. 'பரிபுரம்-பாதகிங்கிணி, சிலம்பு. "வெஞ்சிலையே கோடுவன மென்குழலே சோருவன-அஞ்சிலம்பே வாய்விட்டரற்றுவன-கஞ்சங்-கலங்குவன மாளிகைமேற் காரிகையார் கண்ணே-விலங்குவன மெய்ந்நெறியை விட்டு." என்றதுங் காண்க.

11. வரம்பு-எல்லை. வருண மென்னுங் குரம்பு கடந்து ஓடாது என்னும் இது, முதனூலில் வர்ண சங்கர மென்பது சித்திரத்திலேயே யல்லாமல் மனுஷ்யர்களிடத்திலில்லை என்று சிலேடை வகையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. குரம்பு-கரை. பொருதல்-யுத்தஞ்செய்தல். தகுதி-ஒழுக்கம். இரும்பினும் வலியஞானகவசம்என்க. "கற்றனர் ஞான மின்றேற் காமத்தைக் கடக்க லாமோ" என்றார் கம்பரும்.

12. எப்படியும்-எல்லாவுலகமும். அஞ்சனம் படியப்பெற்ற அழகிய வேலைப் போலுங் கூரிய விழியால் என்க. "உயர் திணை யிடத்து விரிந்துத் தொக்கும்" என்றதனால் 'மடவார்ப்பெற்று' என வலி மிக்கது. அமைச்சர்-அமாத்தியர்; பக்கத்திருப்பவர்கள் என்பது பொருள். அவராவார் மந்திரிகள். உழையர் என்பதும் இப்பொருள் பற்றி வந்ததேயாம்.

13. சிந்தை எதும் இலனாய்-ஜயிக்கப் பட வேண்டிய ராஜ்ய விஷயமான ஆலோசனை யாதுவும் இல்லாதவனாய். மரபு-குலம்.

14. பருவம்-வயது. பண்பு-குணம். ஒளி-புகழ். பயில்-சைகை. பேதிப்போர்-வெளியாக்குவோர். குரு-நிறம், பருமையுமாம். குழாம்-கூட்டம்.

15. பரி-குதிரை. சிரமம் செய்தல்-தேகப்பயிற்சி செய்தல். [Physical Exercise] வாரணம்-கோழி. வேழம்-யானை. வியலார்ந்த என்பதனை வாரணத்தோடும் வேழத்தோடுங் கூட்டுக. வியல்-காடு;பெருமையுமாம். புயலார்ந்த-நீர்பொருந்திய. இங்கே புயல் என்றது கங்கையை. புயலார்ந்தசடைமுடியார் என்றுகொண்டு ஜடா பாரத்தையுடைய முனி ஜனங்கள் என்று உரைத்தல் முதனூற் பாடத்துக்கு இயையும்.

16. அருக்கன்-சூரியன். சூரியகிரணம் சிறிது செந்நிற மாறிய அளவில் என்பார் 'அஞ்சாறு நாழிகையில்' என்றார். ரத்ன சாலம்-ரத்னபரண கிரண ஜாலம். சாலம்-கூட்டம். கோள்-கிரகம். தேசு-ஒளி. சுரரவை-தேவர்சபை. போன்ம்-போலும். சுரரவைபோல் பொருத்தமிகும் மண்டபத்தி லென்றலுமாம்.

17. வெண்கவரி-வெண்சாமரை. அன்னகுலபதி என்றது பிரமனை. திறை-கப்பம். மாகதர்-துதி பாடுவோர். இருந்தேத்துவோர் என்பர் அடியார்க்குநல்லார். குழு-கூட்டம்.

18. தயங்கல்-ஒளிவீசுதல். இந்திரைகோன்-லக்ஷ்மீபதி, திருமால். பன்னகம்-

ஆதி சேஷன். விந்தை-வீரலக்ஷ்மி. திருமங்கை-தனலக்ஷ்மி. புகழ்மங்கை-பிரதாப லக்ஷ்மி. கலைமங்கை-ஸரஸ்வதி.

19. இடத்துற - இடது பக்கத்திலே பொருந்த. செல்வி-அழகு. வாயிலவள்-வாயில் காப்பவள்; பிரதீஹாரி. விடநின்று-மரியாதைக்காகச் சிறிது தூரம் விட்டு நின்று.

20. மகத்தவன்-இந்திரன். வெரீஇ-பயந்து. திண்புயமிருந்த திரு-வலிய தோளில் இருந்த ராஜலக்ஷ்மி. பறைமடந்தை-சண்டாள கன்னிகை. பஞ்சர சுகம்-கூட்டிலிருத்திய கிளி.

21. விழைகின்றனள்-இச்சிக்கின்றாள். அற என்பதனை விரைதலோடும் விழைதலோடும் கூட்டுக. குரிசில் - அரசன். துன்றிய-மிகுந்த.

22. பகிர்வதாக-பங்கிடுவதாக. மோக உருவம்-மோகினி உருவம். நடந்து வரு பாவை என்க. பாவை-பதுமை. புனைதல்-அழகாகச் செய்தல். துகில்-வஸ்திரம். மிசை மொய்ச்சி வரு சேய ஒளியால்-மேலே மொய்த்து வருகின்ற சிவந்த காந்தியால். கதிர் ரக்த வெயில்-சந்த்யாகாலத்துச் சூரியனது ரக்த நிறம் பொருந்திய வெயில். ரக்தவெயில் என்று திருத்திக் கொள்க. செந்நிறத்துகில், மணித்துகில் என்க. மணித்துகிலை உடுத்துச் செந்நிறத்துகிலை முட்டாக்கிட்டு வந்தாள் என்க. 'The dark dress with the red head-covering makes her look like a bed of lotuses on which the light of twilight is resting.' என்ற மொழி பெயர்ப்பும் காணத்தக்கது. கருநிறமுடைய இவள் செந்நிறத்துகிலை யுடுத்து வந்த தோற்றம் சந்தியாகாலத்துச் சூரியனது சிவந்த கிரணம்பட ஒளிர்கின்ற நீலமலர் நிறைந்த தடாகம்போல் இருந்தது என்று கொள்ளுதலிலும் குற்றமில்லை. இப்பொருள் கொள்ளு மிடத்து மணித்துகில் என்பதற்கு அழகிய துகில் என்று உரைசெய்க. நீல நிறம் பொருந்திய கஞ்சுகத்தை யணிந்துகொண்டிருந்ததாக முதனூலிற் காணப்படுகின்றது.

23. குழைக்கு-காதில். "இந்நகர்க்கே வாழ்கின்றோம்" என்றவிடத்துப்போலக் 'கு' ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருளுணர்த்தி நின்றது. "யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும் பொருள்செய் மருங்கில் வேற்றுமை சாரும்" என்பது விதி. அமுத விம்பம்-சந்திர விம்பம். செறிந்து - அடர்ந்து. கங்குல் மயில்-ராத்திரியாகிற ஸ்திரீ. மயில்-ஆகுபெயர். சிந்துரம்-சிந்துரப் பொட்டு. கபிலநிறக் கோரோசனைப்பொட்டென்க. நுதற்கண்-நெற்றியிடத்தில். இலகுதல்-விளங்குதல். கவின்-அழகு. தண்மை-தாழ்வு. வேடு உருவு கொண்ட-வேட்டுவச்சியின் உருவத்தைக் கொண்ட. முக்கண் இறை தையல்-திரி நேத்திரனை சிவபெருமானது பத்னியாகிய பார்வதீ தேவி, பவானி.

24. பாங்கி - தோழி. மோகம் - ஆசை. கங்கைநீர் வெண்ணிறமுடையது. யமுனை நீர் கருநிறமுடையது. பஞ்சி-செம்பஞ்சு. மயிடன்-மகிஷாசுரன். கன்னி-துர்க்கை.

26. மணித்தரை-மணிகுட்டிமம். நிதம்பட-ஸ்திதம்பட. செயலை-அசோகமரம். தளிரை முறித்துப் போகட அதன்மேல் நடந்தாற்போன்றவிருப்பத்தோடு நடந்து வருவாள் என்க.

27. அற-மிகுதியாக. தண்ணிய குலம்-தாழ்ந்த ஜாதி. அன்ன துவசன்-அன்னக் கொடியையுடைய பிரமன். 'பிரமன் இவள் தண்ணிய குலத்தினளென்று கையால் தொடாமல் மனத்தால் சிருஷ்டித்த ஒரு கோலம்' என்று அதிசயப்பட்டவனது பொன் அடியை யென்க.

28. போற்றி-ஆதரித்து. வெற்பு-மலை. கற்பம்-கற்பகாலம்.

29. நாற்கவி-ஆசு, மதுரம், சித்திரம், விஸ்தாரம் என்பன.

30. திக்காமல்-தடுமாறாமல். மிக்காய்-மேலானவனே; விளி.

31. மன்பதை - மக்கட்பரப்பு. 'அன்புறவே கொள்' என்று திருத்துக.

32. சாடு-இருபொருள் பயக்கும் கவி அல்லது சொல்.

33. பொறை-பொறுமை. இறை-தங்குமிடம். அனலம்-நெருப்பு. நறைப்புகை-வாசனையையுடைய புகை. நறைப்புகையையும், ஆரத்தையுந் துறந்து என்றும், கும்மணப்புகையோடுகூடிய ஆகாரத்தைத் துறந்து என்றுங் கூட்டுக. சீர் ஆரு ஆரம்-சீர்மையை யுடைத்தாகிய முத்தமாலை. சீர் ஆகாரம்-சீரினையுடைய போஜனம். நீத்து-விட்டு.

34. இச்செய்யுளின் கருத்து முதனூலிற் காணப்படவில்லை. புரிசை-மதில்.

35. அளி-அன்பு. ஹர்ஷத்தோடுகூடிய தெளிந்த மதியினையுடைய பிரதான மந்திரியாகிய குமார பாலிதனை நோக்கி என்க.

36. சதிர்-சாமர்த்தியம்.

37. உடைய-உடையன. எரி-அக்னி. பூவை-சாரிகை, நாகணவாய்ப்புள்.

38. வேலை-சமயம். சோதிமன்னவன்-சூரியன்.

39. தொடி-அங்கதம், தோள்வளை. கடி-வாசனை. அலங்கல்-மாலை. அரவம்-சப்தம்.

40. தாளின் பரிபுரத்து ஓசை என்க. கோவை மேகலை-எழுவடமாகக் கோக்கப்பட்ட மேகலை. "எண்கோவை காஞ்சி யெழுகோவை மேகலை" என்னும் வெண்பாவால், மேகலை எழுவடமுடைத்தென்பது காண்க. எட்டுவடமுடையது என்றலுமுண்டு. இம்பர்-இவ்வுலகத்தவர்.

41. கிள்ளை-கிளி. தணிந்து - சிரமம் தணிந்து, இளைப்பாறி.

42. கதிரடங்கு இரவி-கிரணங்கள் அடங்கிய சூரியன். சிரமக் கூடம்-வ்யாயாம பூமி, தேகப்பயிற்சி செய்யுமிடம்.

43. ஓதிமம்-அன்னம்.

44. மான-ஒப்ப.

46. கடுக்கி-நெருக்கி. கனம்-பொன். வளைகுழை-வளைந்த குழை. வேரி-வாசனை. மைவளை - மேகத்தைத்தன்னிடத்தேவளைக்கின்ற.

47. விரை நெல்லி-சுகந்த ஆமலகம். அமர்ந்து-விரும்பி. அமர்ந்திருத்தல் ஒரு சொல்லுமாம்.

48. பாம்புரி-பாம்புச் சட்டை; லேசுக்கும் வெண்மைக்கு முவமை. புராரி-பசுபதி, திரிபுரத்தை யழித்தோனாகிய சிவபெருமான்.

49. அங்ககாரியம்-அங்கிகாரியம் என்று திருத்திக்கொள்க. அங்கிகாரியம் - அக்னிகாரியம். அங்கராகம்-பூசும் பரிமளம். தொங்கல்-மாலை. தூசு-வஸ்திரம். கொங்கு-வாசனை. தூப வர்த்தி-மூக வாசத்தின் பொருட்டுக் கொள்ளப்படும் பரிமள வஸ்து விசேஷம். 'பரிபீத தூப வர்த்தி' என்பது முதனூலின் வாக்கியம். பரிபீதம் என்பதற்குக் குடித்தல் என்பது நேரே முதலெடுப்பில் தோற்றுகின்ற பொருளாகையாலே 'தூபவர்த்தி' என்பதற்குப் புகைச்சுருட்டு என்று பொருள் கொள்ளவும் இடமுண்டு. ஹூக்கா [Hookah] என்றலுமாம்.

50. ஆரம்-சந்தனம்.

51. வேதிகை-மேடை. கொட்டை-வட்டமான அணை. வருட-பிடிக்க.

52. விடலை-ஆண்மகன், அரசன்.

53. கோகிலம்-குயில். அரிமா-சிங்கம். மா-யானை. மாமா என்று கொண்டு பெரிய மிருகமாகிய யானை யென்றலுமாம். ரக்தத்தோடுகூடிய முத்தினை யொத்த மாதுளையின் வித்து என்க. வித்து-விதை. சிறந்த யானையின் மஸ்தகத்தில் முத்துண்டென்பது பிரமாணம். பின்றிய முத்து என்ற பாடமும் கொள்க.

54. கீழ்காய்நெல்லி-கீழாநெல்லிக்காய்; பிராசீன ஆமலகபலம். கொண்ட-கொண்டன. திருத்தி-சீர்செய்து.

56. தாதை-தந்தை. மேலை வாதனை-ஜன்மாந்தர அனுஸ்மரணம். வாதனை-வாஸனை.

57. என் போதும்-எவ்வளவு ஆகி யிருக்கும். பார்த்திபன்-அரசன்.

58. பரவை - சமுத்திரம். ஆதரம்-பிரியம். இரதம்-இரஸம்; மதுரம்.

59. உவரி - சமுத்திரம். நில வனிதை-பூமி தேவி.

61. மிடைந்து-நெருங்கி. புனல்-சலம். உடு-நக்ஷத்திரம். தாரகாகணம்-நக்ஷத்திரக் கூட்டம். நிறைதரு காயிலே கலந்து-கனியற மலர்ந்து என்ற பாடமுங் கொள்க. சூழல்-இடம்.

62. மாதவி-குருக்கத்தி. தளவு-முல்லை. மாலதி-சிறுசண்பகம். நாக வல்லி-வெற்றிலைக்கொடி. கறி-மிளகு. சீதள லதைகள்-குளிர்ச்சியையுடைய கொடிகள். பாதபம்-விருக்ஷம். மாருதம்-காற்று.

63. இயங்கினர்-வழிப்போவார். பல்லவ சயனம் - தளிர்ப்படுக்கை. பிரசம் - தேன். துகள்-மகரந்தம். வியம்-பெருமை.

64. அரிகள் படுக்கின்ற யானைகள் என்க. சிங்கங்களின் நகவரிசையில் அழுந்திக்கிடக்கின்ற அவ்யானையின் சிரேஷ்டமான முத்தின் விலையை ஆசைப்பட்ட கானவர்களால் கொல்லப்பட்ட சிங்கத்தின் குரலும் என்க. முக்தாபலம் என்றுள்ள முதனூல் வாக்கியத்தை 'தரளவிலை' என்று மொழிபெயர்த்திட்டார்போலும். தரளத்தை வேண்டாது தரளத்தை மாற்றி அதனால் வேறு சில பிரயோசனத்தை வேண்டுவராகையால் 'தரள விலையை இச்சித்தகானவர்' என்றார். வெருவி-பயந்து.

65. தானவர் - இராக்கதர். விந்தாடவி-விந்த்யாடவி; அடவி-காடு.

66. ராகவன் தானுந்தேவியுமாக இருந்தருள் பஞ்சவடி யென்க. துயில்-தூக்கம். மாகர்-வானிலுள்ளோர். விஞ்சிய-மிகுந்த. கோதாவரி என்று திருத்திக்கொள்க.

67. திருமகன் - திருடதஸ்யூ; இத்மவாஹன் என்பது இரண்டாவது பெயர். செற்றம்-தீர்க்ககோபம்; பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

68. அகந்தை-செருக்கு. செங்கமலாலயன் - பிரமன். கைவகுத்தல் - சிருட்டித்தல்.

69. வற்கலை-மரவுரி. துவர்-செவ்விய சாயம். எயினமங்கையர்-வேட்டுவமகளிர். வெளிறி-வெளுத்து. இபம்-யானை. புனி

தம் - பரிசுத்தம். பனிய - குளிர்ச்சியை யுடைய.

70. மூரண்-வலிமை. கக குலம்-பக்ஷிக் கூட்டம். முழக்கு, அரவம், ஒலி, இரியல், தொனி-சப்தம்.

71. கேதகை-தாழை. சுண்ணம்-மகரந்தப்பொடி. ஏர்-அழகு.

72. பதனம்-ஆலவாலம், பாத்தி. தோய்ந்த என்றிருத்தல் நேர். உரமாக-வலிமையுண்டாக. தகட்டு இரும்பு-இருப்புத் தகடு.

73. மிடைய-நெருங்க. செரித்தகாலம்-ஜரைமுதிர்ந்த விருத்தாப்பிய காலம். மறு-கறுப்புப் புள்ளி. மிக்க வயது சென்ற சரீரத்தில் கறுப்புப் புள்ளிகள் விழுதல் பிரசித்தம். முண்மறைந்து என்ற பாடமுங்கொள்க. எம்பெருமான்-சந்திர சேகரன். நிருத்தம்-தாண்டவம். பணை-கிளை. அசைய என்று திருத்திக்கொள்க.

74. என்னெனும்படி - எப்படிப்பட்டதென்று பார்க்க வெண்ணிய தென்னும்படி. இழிதற்கு-இறங்குதற்கு. புரவி-குதிரை.

75. பரவை - சமுத்திரம். முகந்து - மொண்டு. மேக சாலம் - மேகக்கூட்டம். தீவிய-திவ்விய. திருவைத்தாவிய என்று திருத்திக்கொள்க. சான்மலித்தாரு-முள்ளிலவமாம்.

76. ஈடுபடாதது-காப்புக் குலையாதது. ஈடு-பாதுகாப்பு. படாதது-அழியாதது. பிறரால்நாசத்தையடையாதது என்றபடி. போக்கடிக்கப்பட்ட விநாச பயத்தோடு என்பது முதனூற்பாடத்தின் கருத்து. குடம்பை-கூடு.

77. கதிர்-நெற்கதிர் முதலியன. கனி-பழங்களின் ரஸம். வைகும் - தங்கும். பார்ப்பு-குஞ்சு "பார்ப்பும் பறழும் பறப்பவற் றிளமை" என்பதுதொல். சூத்திரம். பொதும்பு - பொந்து. சாலவும் - மிகவும். மேலையின் வினையால்-பூர்வ ஜன்ம கர்ம வசத்தால்.

78. அளிசெயல் - வளர்த்தல். மிகுதியாகவுள்ள அல்ப சிறையை யுடையனும் எந்தை என்க.

79. அரிக்குரல்-நெற்கதிர். எஞ்சியது-சேஷமானது. நுகரும்-சாப்பிடும்.

80. என்னை:ப்படியே என்ற பாடமுங் காண்க. திளைத்தல்-இடைவிடாது பழகல். அல் நிறம்-கருநிறம். அல்-இருட்டு. ககன நதி-ஆகாச கங்கை. நதியினின்று-நதியின் புளினத்தினின்று. அமுத கதிரவன்-சந்திரன். வாரிதியினில் - சமுத்திரத்தில்.

81. கிரணக்கற்றை-கிரணத்தொகுதி. பற்பராகம்-பத்மராகம். சலாகை-அலகு. அகவ-ஆட.

82. முழை - குகை. கேசரி - சிங்கம். மூரிபோய் - சோம்பல் முறித்து. பிடி - பெண் யானை. விழைவு-காதல். வேர்-வியர்வை நீர். விடாய்-சிரமம். மாற்றி-பரிகரித்து. கால்-காற்று.

83. உலவும் வேலையில் - சஞ்சரிக்கும் காலத்தில். ஆர்த்து-சப்தித்து. பொழில்-சோலை. விசும்பு-ஆகாசம். பரந்து-பரவி. பறந்து என்ற பாடங் கொள்ளுதலுமாம். தாதை-பிதா.

84. கோடரம்-பொந்து. ஏனம்-பன்றி. புளிஞர்-வேடர். வெங்கணாளர்-தறுகண்மையை யுடையோர். ஆர்ப்பரவம் - ஆரவாரம்.

85. குஞ்சித்தல்-குந்தி நிற்றல். எஞ்சினேம்-ஒழிந்தோம். பூசல்-பெரிதொலித்தல்.

86. மண்டுதல்-நெருங்கல்.

87. பலவா-பலபிரகாரமாக. சிலை-வில். வாளி-அம்பு. முகந்து என்பதை மோந்து என்று திருத்திக்கொள்க. முகத்துமிழ்ந்து என்ற பாடங் கொள்ளவும் இடமுண்டு.

88. கணை-அம்பு. ம்ருகத்திரள் என்று திருத்திக்கொள்க. பறிய-நீங்க. மறுகிவிட்டது-புரண்டுவிட்டது.

89. உந்தி உந்தி-சிறிது வெளிப்பட்டுத் தலையை நீட்டி நீட்டிப்பார்த்து.

90. கப்புவிட்டு-கவர்விட்டு;பிளவுபட்டு. மீளி - பராக்கிரமம். ஆளியூர்தி - துர்க்கை. கோள் என்றது இங்கே தூமகேதுவை.

91. குன்றி-குன்றிமணி.

92. அம்சாவதாரமோ என்பார், 'நேர் கொண்டு உலவிய வடிவோ' என்றார். நேர்கொண்டு-நேரப்பெற்று. தேயம்-உடல் ; தேயமுமாம். கலிகாலத்தின் ஸாரமோ, கலிகாலத்தின் ஸாரதியோ என்ற இரண்டு பாடங்கள் முதனூலிற் காணப்படுகின்றன. திண் காயம்-வலிய சரீரம். பாவத்தின் சகோதரமோ என்பது முதனூலின் பாடம். மாயம்-மோகம்.

93. உண்ணுங் குருதியை - உண்ணப்படும் மானினது இரத்தத்தை. இடை-அந்தராளம். சீயம்-சிங்கம். உளை-பிடரி. நால-தொங்க. குருளை-குட்டி. வண்ணம்-நிறம். ஞாளிகள்-நாய்கள்.

94. நர பலி-நர மாம்சத்தைப் பலி கொடுத்தல். தசை-மாம்சம். இகழ்ச்சி-ஸாது ஜனங்களால் நிந்திக்கப்படுதல். ஓரி-நரி. கேள்விகள்-சாஸ்திரங்கள்.

95. புளிஞர்-வேடர். சிவணல்-ஒத்தல்.

96. புனல்-நீர். துலக்கிய-சுத்திசெய்த. பாசடை-பசிய இலை. தாமரை வளையம்-தாமரைத்தண்டு. சேறற மண்ணி-சேறு போகக் கழுவி. விடாய்-இளைப்பு.

97. செந்தாமரையினது வெள்ளிய வளையங்களை யென்க. மதம்-வலி. அவருழை-அவரிடத்து.

98. நசையால்-விருப்பத்தால். நீளப் பார்த்தான், நின்றவன் எனப் பிரிக்க.

99. முகை-மொட்டு. சலசம்-தாமரை. கருள் இலை-கருமை பொருந்திய இலை. முளையா இளையன, இளையன சலசக் கருளிலை என இளையன என்பதனை இரண்டிடத்தும் கூட்டிக் கொள்க. எரும்-அழகுறும். துண்டம்-மூக்கு. இராகம்-செம்மை.

100. கடுகிட-சீக்கிரமாக. மென்னைத் திருகி-கழுத்தைத் திருகி. அறிவு தியங்கி-அறிவு கலங்கி.

101. பாவியை-பாவி யாகிய என்னை. உய்விக்கும்படி ஏது எல்லு-பிழைப்பிக்கும் பிரகாரம் யாது என்று. நீர்மை-தயை, ஒப்புரவு. வறள்-வறண்ட.

102. கோடுகள்-கிளைகள். உலவி-சஞ்சரித்து. வைப்பு-இடம். ஏனம்-பன்றி. கிணம்-கொழுப்பு. முடை-புலால் நாற்றம். ஓராது-யோசனை செய்யாமல். உற நீட்டி-நெடுக நீட்டி.

103. கொந்திய வதனை-கொந்திய வதனத்தையுடையவனை. கொந்திய அதனை யென்றலுமமையும். இருவேமும்-நாங்கள் இரண்டுபேரும். வறிதே-வீணே. வறிதே யுடல் சிதறிற்றிலை யென்றலுமாம்.

104. ஆராய்கைக்கு-யோசனை செய்ய. செற்றிய-அடர்ந்த. கடி-வாசனை. பச்சிலை மரம்-தமாலமரம். சேரா-சேர்ந்து.

105. நுஞ்சித்து-குர்திநின்றுகொண்டு. என்றுரைதை என்ற பாடமுங் கொள்க. துஞ்சி-இறந்து. நீர்வேட்கை-தாகம்.

106. சிந்தித் ததிபயம் என்ற பாடமுங் கொள்க. பேணுகை-காப்பாற்றுகை.

107. வலம் - பலம். மருண்டு -மயங்கி. பெலம்-பலம்.

108. அமையும்-போதும். இச்செய்யுளின் நாலாவது பாதத்தின் அழகிய கருத்து முதனூலிற் காணப்படவில்லை.

109. கனலுதல்-நெருப்பை வீசுதல். புலர்ந்து-உலர்ந்து. துன்றுதல் -நெருங்குதல். குருகு-சாரசம்,வெண்ணாரை. வெண் குருகு என்றிருத்தல் நேர். குருகின் ஓசையால் என்பதற்கு அன்னத்தினது நூபுரத்தொனி போன்ற ஓசையால் என்றலும் முதனூற் கருத்துக்கு இசையும். பொன்றுகின்றனம் - இறக்கின்றோம். போக்கிலாது-வேறு கதியில்லாமல்.

110. தபனன்-சூரியன். கமல நூலின் முந்நூலும்-தாமரை நூலாற் செய்யப்பட்டது போன்ற மெல்லிய முப்புரி நூலும். கலையுரி - மான்தோல், கிருஷ்ணாஜினம். இலங்க-விளங்க.

111. திடக்கை-வலக்கை. திருப்பனித் தாமம் - பத்திரம், புஷ்பம் முதலாகிய பூஜா திரவ்யம் வைக்கும் குடலை. வெண் கமண்டலம்-ஸ்படிக மணியாற் செய்யப்பட்ட கமண்டலம். சுருதி-வேதம். ஆரவாரம்-கோஷம். ஆரிடகுமாரர்-ரிஷிகுமாரர்.

112. நியமம்-செய்கடன். இடர்-துன்பம். உவணம் - பருந்து; சேனம் என்ற முதனூற் சொல்லோடு பொருந்த இவ்வாறு பொருளுரைக்கப்பட்டது. கழுகு என்றலுமாம். உவணம் என்று பாடங் கொள்க.

113. அங்காந்து-திறந்து. மரித்தல் - இறத்தல். கொடுபோய்-கொண்டுபோய். தோயம்-நீர். பருக்கி-குடிப்பித்து. புரப்போம்-ரக்ஷிப்போம்.

114. பயத்துளி-சலிலபிந்து, நீர்த்துளி. நூலடைவினில் ஆடி-சாஸ்திர விதிப்படி ஸ்நானஞ் செய்து.

115. மறை-வேதம். மரையினல் என்று கொண்டு தாமரையினல் என்றுரைத்தலும் முதனூற்கருத்துக்கு இசையும். ஆயினும் எதுகை நயங் குறையுமாறு காண்க. நிரப்பி-பூரித்து.

116. ஆகுதி-அவி. படிஒழுக்கு-சோபானவரிசை. விசும்பு அணவ-ஆகாயத்தைக் கிட்ட. சாகம்-கீரை. குளநெல்-நீவாரம்.

117. தமது அருமறைகள்-தமது அரிய சாகைகள். திகழ-விளங்க.

118. தந்தி-தந்தத்தையுடையது,யானை. புழைக்கை - துவாரத்தை யுடைய கை, துதிக்கை. முகர்ந்து-மொண்டு. அருத்தஊட்ட. மரங்களின் பாத்தியில் நிரப்ப என்று முதனூலிலுள்ளது. சிந்தியாது-பகையென்று கருதாமல். அரவு-பாம்பு. தோகை-பீலி. துயில-தூங்க.

119. கனல்-அக்னி. உயங்கி-வருந்தி. அணுகி-கிட்டி. பரிந்து-விரும்பி. கோல் காட்ட-கோலைப் பிடித்துக்கொண்டு வழி காட்ட.

120. மரை-ஓர்வகை மான். ஊனம்-குறைவு. வாரணம்-யானை. உளை மயிர்-பிடரி மயிர். வளையம்-தண்டு. ஈர்க்க-இழுக்க. அவை-சிங்கங்கள்.

121. விதம் - வேறுபாடு; புட்பொது

பழயவாசனை-முன்வழக்கம்.

122. வெங்கலி - மகொடுமையுள்ள கலி காலம், அங்கமில்மதன்-சரீரமில்லாத மன்மதன், சங்கை--சந்தேகம், உவகை--சந்தோஷம்.

123. அறச்சிறுமல்--அதிகமாய் சிறுகாமல், அங்கியம்கடவுள் - அக்கினிபகவான், சந்நிதி-இடம்.

124. பிணித்து நாற்றிய-கட்டி தொங்கவிட்ட, சீவரம்-ஓர்வகை வற்கலை, முற்கவிசினைகள்-முன் கவிந்திருக்கிற கொம்புகள், அற்கன்-சூரியன்.

125. கணம்-கூட்டம்.

126. கேசம் - தலைமயிர், வான் - பெருமை, வாலியனுய் -- வெண்ணிறமுடையனுய்.

127. அருகியநோக்கு - கிட்டின பார்வை, ஆடகமால்வரை-தங்கமயமான பெரியமலை, மறு-சரீரத்தில் உண்டாயுள்ள கரும்புள்ளி.

128. புண்டரம்-நெற்றியி லிடு நாமம்.

129. பவக்கடல்-பிறத்தலாகிய கடல், ஜன்மஸாகரம். மழு-தீ, சாந்தை-சாந்தம், ஆதபன்-சூரியன்.

131. வெம்பி-மனம் புழுங்கி.

132. பயில்-வாழும், கதுமென - வேகமாய்.

135. போகையாம் பிறப்பில் - போன ஜன்மத்தில்.

136 அடைவில் - வரிசைக்கிரமமாய், தேசகாலம்-போது, நியமம்-செய்கடன்.

138. பானு-சூரியன்.

139. நாபியம்போது -- நாபிகமலம், கொப்புள்.

140. செக்கர்-சிவந்த.

142. துவலை - திவலை, ஐயர் - பிராமணர், பறிந்தது-கழிந்தது.

143. சடிலம்-ஜடை.

145. வேத்திராசனம் --- பிரம்பினுல் செய்த ஓர் ஆசனம்.

147. அடைவு-கிரமம்.

149. புவித்திருமாது - பூமிதேவி, தரங்கம்-அலைகள்.

150. மாகாலன்-மஹாகாலன், சிவபெருமான்.

151. மலர்த்திரு - லக்ஷ்மி, நசையளந்து-ஆசைதீர, நறை- தேன், தேர் - தேர்ந்து எடுக்கிற.

153. கனக வடபூதரம்-மகம்மேரு, இமவான்-ஹிமயகிரி.

154. துழனி - சப்தம், பொதுமாதர்-வேசையர்.

155. அங்காடிவீதி-கடைவீதி.

168. அருகன் - பக்கத்திலிருப்பவன், மந்திரி; சுகநாதன்-சுகநாஸன் என மூதனுலிலுள்ளது, கிளியின் மூக்குபோலுள்ளவன்.

165. ஒற்றர் - வேவுகாரர்.

167. இந்திரேகை-இந்து இரேகை-சந்திரன் காந்தி, வனமாலை - பரசுராமன் அணிந்துள்ள ஓர் விசேஷ ரத்தின ஆபரணம்.

168. மதனராஜன் திருக்குழாம்-அழகுடைப்பெண்கள்.

170. அகரு-அகில், தூமம்-புகை, திருப்பளியறை-படுக்கையறை.

176. தொய்யில் - சந்தனம் முதலிய வாசனை திரவியத்தால் சரீரத்தில் ராஜஸ்திரீகள் இடுங்கோலம்.

178. ஏந்தல்-அரசன்.

180. அடைப்பை மங்கை-வெற்றிலைச் சுருள் கொடுக்கும் வேலைக்காரி.

181. ஆகுலம்-விசாரம்.

182. கலன்-ஆபரணம்.

186. பேதுற்று-மதிமயங்கி.

188. தரிவெருட்டு - குழந்தைகள் நித்திரையில் பயப்படுதல்.

191. அன்றை-முன்ஜன்மம்.

193. பாகையாம்-பக்குவமான.

196. உபவதித்து - உபவாஸமிருந்து, பட்டினியிருந்து.

197. நிமித்தம்-சகுனம், மேனிலமேல்-மேல் உப்பரிக்கையின் மேலே.

198. வைப்போரயிலாய் - வை போர் அயிலாய்.

200. அண்ணிதாக-சீக்கிரத்தில்.

202. வாரிசாத-வாரிதியிலுண்டான.

203. வேலை-சமுத்திரம்.

204. ஆயம் - ராஜஸ்திரியின் பரிஜனங்கள்.

214. அபிமந்திரித்து -மந்திரங்களினுல் குணமுண்டாக்கப் பெற்று இருக்கிற, நாற்றி-தொங்கவிட்டு.

215. நிம்பமென்தளிர்-வேப்பந்தளிர்.

216. சென்னியர்-பாணர்.

222. உதரபந்தனம்-ஓர் ஆபரணம், ஒட்டியாணம்.

223. வெள்குதல்-வெட்கமடைதல்.

227. அண்டை-ஓர் பாத்திரம், சிவிறி-நீர்த் துருத்தி.

228. படகம் - தப்பட்டை, மாகதர்-ஸ்துதியான பாட்டுப் பாடுவோர்.

229. பெருமகன்-அரசன்.

241. அலந்தலைகொண்டு - சந்தோஷம் தலைக்கொண்டுபோய்.

244. சவுளம்-குடுமிவைத்தல்.

246. செண்டுவெளி-குதிரை வையாளி வீதி, சிரமக்கூடம்-குஸ்திபழகுமிடம்.

248. சிறுகாலே - பிராதக்காலம், முன்னேரம்.

251. ஓங்கல்-மலே.

256. பாகர்-யானை ஓட்டுவோர், பாரசீகர்-பார்சிகதேசத்தார், பவனம் - காற்று, இவுளி-குதிரை.

258. அனுமானித்தல்-குதிரை கனைத்தல், உச்சைசிரம் - சிறந்ததோர் குதிரை.

272. நீவி-வஸ்திரம்.

274. உற்பன்னன்-மறுபடி யுண்டான வன்.

300. நாவி-கஸ்தூரி.

307. அதள-தோல்.

311. கஞ்சுகம்-சொக்காய்.

312. அங்கிகாரியம்-அக்கினியில் செய்யவேண்டிய வைதிக காரியங்கள்.

314. கடிகை-நேரம், சமயம்.

318. பெதும்பை - பிரௌடையாகாத பெண்.

324. இதவிய-உதவிய.

325. வை-கூர்மை.

327. சுடர்கள் - முச்சுடர், சூரியன், சந்திரன், அக்கினி.

328. பறியாது - நீங்காது, விரவினோர்-நெருங்கியோர், வரமரூ - பலன்தப்பாத, மூலமந்திரம்-முதன்மையான மந்திரம்.

329. ஒழுக்கரு - உண்டாதல் நீங்காத.

330. களிம்பு-கல்மிஷம், மாசு. இளிம்பர்-அல்பர், ஞானமில்லாதவர்.

331. சாயகம்-அம்பு, பாணம்.

332. அல்லவர்-நல்லோர் அல்லாதவர்.

338. மிடைபடா-கஷ்டப்பட்டு, பத்தாமவத்தை-சாவுநோய், ஒளியுடையவர்கள்-தேஜஸ் உள்ளோர்.

341. குரவர் -- பெரியோர், அடைவு-யோக்கியதை.

350. ஔடதங்கள்-மருந்துகள், பலவித சரக்குகள் கலந்து செய்யும் பதார்த்தம். ஸ்நாநத்துக்கு உபயோகிப்பதால் விசேஷமுண்டாக்கும்.

351. இப்பாட்டினுள்ள உபமான உபமேயம் வியக்கத்தக்கது.

355. மேகயொலி - மேகவொலியென மாற்றுக.

357. நல் பிரயாணம் செல்லுங்கால் நெற்பொரியை சிதறி அதன் மேல் நடந்து செல்லும் பெரியோர் அனுஷ்டானம் கவனிக்கத்தக்கது. பாரிஜாதம்-தேவலோகத்துள்ள ஒரு புஷ்பச்செடி.

358. சேமம் - அடக்கமாய் இருக்கவேண்டிய பொருள், ஏமம்-சுகம், எயில்-கோட்டை மதின்.

361. சிந்தூரம்-யானையின் நெற்றியில் இடப்பட்ட சிவப்பு திலகம், கந்தமாதனம்-பட்டத்துயானையின்பேர், தாரசக்கரம்-நட்சத்திரங்களின் வட்டமான கூட்டம்.

362. விந்தாலயமான் - வீரலெட்சுமி, மகவான்திசை-இந்திரன் திசை, கிழக்கு.

365. துழனி-சத்தம், அனுமானிப்பு-குதிரைக்கனைப்பு, பிளிறு - யானையின் சத்தம்.

368. விலாழி -- குதிரை வாய்நுரை, கரசீகரம்-யானை துதிக்கையால் வெளியிடும் சலம்.

370. கவரி-சாமரை.

371. படங்கு-கூடாரம், தங்கவேண்டிச்செய்த சிறுகுடில்கள். சேண்-ஆகாயம். பாசறை-சைனியத்தோடு அரசர் தங்குமிடம்.

372. இருபாலுமுற்றவுயிர்போலுறையுமிவர்க்கு-இரண்டு பக்கத்திலும் தன்னுயிர்போலிருக்கிற 1. பத்திரலேகை, 2. மந்திரிகுமாரன் வைசம்பாயனன்.

374. அணங்கால் - வீரலெட்சுமியால், இணங்கா-இணங்கி, வசப்பட்டு.

375. பரணி-ஜயசீலனான ஓர் அரசன் பேரில் அவனடைந்த ஜயத்தையும் செய்த யுத்தத்தையுந் துதித்து எழுதும் கிரந்தம், நாமத்தம்பம்-தன்பேர் நீடூழி விளங்கவேண்டி ஸ்திரமாய் பேரிட்டு நடும் கம்பம்.

376. கொற்றம்-ஜயம், வெற்றி.

378. துளவோன் - துளசிப் பிரியனான மாயன்.

379. கேழ் - ஒளி, வலி.

380. கின்னரம்-ஓர்விதபட்சி (புராணத்திலுள்ளது.)

382. தரித்து - மற்றவர்களை விட்டுவிலகி, எரி-நெருப்பு.

383. பரிதாபம் - துயரம், இபம்-யானை.

384. மிடை-வருத்தம்.

387. தட்பம்-குளிர்ச்சி, கரண்டம்-நீர் காக்கை.

389. மானம்-அகங்காரம், கோபம்.

390. களத்தின் - இடத்தின், துறையின்.

392. மண்டியது - பின்தொடர்ந்து ஓடியது, தண்டிவரும்-தண்டு இவரும், சேனையின் மேல்பாயும்.

393. நிழற்புகர்வாள் - பளபளப்புள்ள அழகிய கத்தி.

394. பாசடை-இலை, தழைத்து வீசி-இலைகளை பரப்பி, ஏமம்-இன்பம், வாமம்-இடதுபுறம்.

395. தெவ்வியல்பு- தெய்வத்தன்மை, மனோஹரமாய் - மனதை இழுக்கக் கூடியதாய்.

396. பற்பலகால் னின்றுற்று பல்பல கால் நின்று உற்று.

397. நசை-ஆசை, மிசைகாட்டும்-மேல் நோக்கி எழும், மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும்.

398. ஈசன்பத்தியினால் - ஈசனிடத்துள்ள பக்தியினால், உத்தூளம் - விபூதியை உடம்பெல்லாம் பூசிக்கொள்ளல்.

400. பொலந்த -- பொலிந்த எனக் கொள்க.

401. கூர்க்க-அதிகமாக.

404. இகல்விளங்குசாதி-விரோத குணமுள்ள ஜாதிகள், பாசுபதநெறி - பாசுபத மதத்தின் மார்க்கமான கருணை, சந்நியாசம்.

405. செவ்வி- அழகு. மெய்வகையதந்தத்தால்-தன் சரீரத்தின் நிறம்போன்ற தந்தத்தால், முழுமையும் தந்தத்தால்.

406. உரம்பாட-ஊக்கமிகுந்த.

407. ஆறுஙலாலும் - சாங்குணத்தினாலும்.

410. இம்பர்-இவ்வுலகம்.

412. மடியாய்-சோம்பேரிபோல.

414. மின்காலுற்ற-பிரகாசம் தோன்றுகிற, அலாபுகம்-சுரைக்குடுக்கை, யோகபட்டம்-யோகஞ்செய் வேளையில் உபயோகப்படுத்தும் ஒருகச்சை, சேணுற்ற-மேலே தொங்கவிட்டுள்ள.

415. அதிபெரும-அதிக பெருமை பெற்றவனே.

416. வடிவிழி - அழகான விழியுடையாள்.

417. நிறைவளை-மகச்சுவேதை.

418. தரந்தரும் - யோக்கியதையைக் கொடுக்கும்படியான.

419. கலனையை-குதிரையின் சாமான்களை.

420. சும்மாதே-சும்மா இது வாளாதே என்பது போல வந்தது, சம்மாதத்துடன்- சம்மதத்துடன், நீட்டல் விகாரம்.

421. தணவா-நீங்காத, தருக்குமனம்-என்மனம் தைரியமடைகின்றது, துணையானதவத்தினை - துணைக்கு தவத்தையுடையவனே, குவாலாக-கூட்டமாக, அதிகமாக.

422. முறைமையினால்-உறவினால்.

429. முனிவர்-அரிட்டை என இருமகளிர். உதித்த-உதித்தனர்.

430. மகவான்-இந்திரன்.

431. நவம்சேர்புதுமைகள் நிறைந்த.

432. செயல் - செய்யத்தகுந்த காரியம், அதை மீறி நடக்கத்தக்கதில்லை.

433. அனுசத்திரம் - தம்பியின் திரம். அன்னப் பெயரோனை - ஹம்ஸன் என்பவனை.

434. தவளம் - வெண்மை, சுவீகரித்தான் - ஏற்றுக்கொண்டான்.

436. அமையாத்துயர் - பொருக்கமுடியாத்துன்பம்,

438. அளி-அன்பு, அளிவண்டு,

439. விரை-வாசனை.

440. வரிவளை-வரிவளையையுடைய மங்கையர், மகிழமரங்கள் மங்கையரின் வாயூறலால் புஷ்பிக்குமெனவும், அசோகவிருக்ஷங்கள் மங்கையிரின்பாதம் படுவதால் புஷ்பிக்குமெனவும், மங்கையரின் தனங்கள் படும்படி கட்டிக்கொள்வதினால் குரவம் என்கிறவிருக்ஷங்கள் புஷ்பிக்குமெனவும் பழய நூல்களால் தெரிகிறது.

441. மலைமகள்-பார்வதி.

442. பாரை-பூமியை. ஒருவேனும்-தன்னை நிந்தித்துச்சொல்லும் சொல், கஷ்டத்துக்கும் துக்கத்துக்கும் ஆளானாலும்.

443. எல்-இரவு.

444. சென்றளவிலான் - சென்றளவில் அரன் எனத்திருத்திக் கொள்க.

445. வேணி-ஜடை.

446. உரி-தோல். பலாசத்தண்டும்-ரிஷிகள் பலாசமரத்தின் குச்சியை வைத்திருத்தல் அவசியம்.

447. முஞ்சி-புல்லினால் பின்னியுள்ளதும் இடுப்பில் தரிப்பதுமான அரைஞாண் போன்றது.

448. திருப்பள்ளித்தாமம்-பூசைக்கு அவசியமான சாமான்களை வைத்துள்ள ஓர் குடலை.

449. சோலருன்-இருவதி.

451. அடைவு-தகுதி. வடு குற்றம்.

453. ஓவியம்-சித்திரம்.

456. நம்போதம்-நம்முடைய ஞானம்.

460. திதமான-விதத்தமான, என்னிடமப்போதிருந்த.

462. பாறி-தரிகப்பட்டு.

463. உய்வகைசேர்தவம் - ஜீவன் முக்திக்கு அடுத்ததான தபஸு

464. அனங்கராகம்-அனங்கனால் உண்டாக்கப்பட்ட ஆசை.

467. நளகூபரன்-குபேரன் குமாரன். அழகில் பெருமை பெற்றவன்.

468. தவளமான - சுத்தமான, வெண்மையான.

469. தப்போதாமுனி-தப்பு ஓதாமுனி

471. இருத்தை - கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்தசி, இதை சிவராத்ரி எனவும் படும். ஒன்று

மிருவேழும் - சேர்ந்திருக்கிற காங்களிரு வரும்.

472. அரதச்சூதாங்குரம்-சிவப்பு நிறம் பொருந்திய மாந்தளிர்.

476. ஆதரம்-ஆசை.

478. மானேயம்-மால், நேயம்.

479. இரவிகாந்த-சூரியன்போல் பிரகாசமுள்ள.

481. தோட்டி-குடாரி, யானையங்குசம்.

483. சற்றர் - அல்பர், ஞானமில்லாதவர். இளந்தலை-மனநெகிழ்ச்சி.

485. துவக்கு கட்டு, நொக்குதல்-தூங்குதல், மரதி.

488. அறைபோய்-கீழறுக்கப்பட்டு.

490. தகைந்து-வேண்டாமென்றுநீக்கி.

491. சாளரம் - சன்னல், ஆதபன்-சூரியன்.

492. பற்றுக்கோடு - ஊன்று கோல், ஆதாரம்.

496. கேவலமன்றே-அல்பமான காரியமல்லவே.

498. அடைப்பை - வெற்றிலை பாக்கு வைக்கும் ஓர் பை, பட்டிகை-சீலை, கச்சை.

500. திப்பிரமம் - திக்பிரமம், பன்னுதல்-பேசுதல்.

501. அளகம்-தலை மயிர், நுதல்-முகம், தைவரல்-தடவிக்கொடுத்தல்.

502. இப்பாட்டின் முதல் வரியில் 'ஒருவன்' என்பதை 'ஒருவேன்' என திருத்திக்கொள்ளுக, வலையம்-வட்டம், தான் ஒருசேடி-ஒருசேடிதான்.

504. கெடுத்ததொன்றுடையார்போன்றும்-ஒன்றைத் தவிரவிட்டவர்போலும்.

505. கோலம் - தோற்றம், எழா-எழுந்து.

506. ஐயுறவேண்டாம் - சந்தேகப்படவேண்டாம்.

507. பரிபவம் அபமானம்.

510. தூற்றில்-பதரில்.

512. அண்ணிதாய்-சமீபமாய்.

514. வெளிறனாய் - கபடமில்லாதவனாய்,

518. 'கலசா பிடகேதாரைகள்' என்பதை கலசாபிடேக தாரைகள்' என திருத்திக்கொள்ளுக.

520. சந்தின்-சந்தனமரத்தின், நைகரமான-துன்பமடைந்த.

524. 'செப்பவாய்' என்பதை 'செய்யவாய் என திருத்திக்கொள்க.

527. தகைந்து-தள்ளி வெறுத்து.

528. உரக - பாம்பின், வல்லை-சக்தியுடையவன்.

530. பொன்றினர்-இறந்தவர்.

532. அரம்பை-வாழை, 'நீந்தது' என்பதைத் 'நீய்ந்தது' என மாற்றிக்கொள்க.

535. அனுக்கி-வருந்தி.

538. செரலர்-விரோதிகள், காளம்-எக்காளம்.

541. பிழைத்த-தப்பி நடந்த, யாமேது பட்டேம்-நாம் ஹேதுவாக ஆனோம்.

544. சோமத்தீ - சந்திரனாலுண்டான உஷ்ணம், வேமத்தீ-வேம் அதீ எனப்பிரிக்க.

547. நாணமக்கு-நாண் நமக்கு.

548. துன்னிமித்தம்-கெட்ட சகுனம்.

549. விரைப்போது - வாசனையுள்ள புஷ்பம்·

550. இம்பர்-இவ்வுலகத்துள்ளோர்.

552. நாமம்-பெருமை, கீர்த்தி, பயம்.

553. "மலரினருந்தளி" என்பதை "மலரினறுந்தளி" எனத்திருத்திக்கொள்க, உதகம்-நீர்.

555. நாராசம்-இரும்புச்சலாகை.

567. சாயகம்-பாணம்.

571. களத்து-கழுத்தில்,

574. அயர்வு-மயக்கம்.

576. இடைவேனை-வருத்தப்படுவேனை

589. அனுமரணம்-கூடச்சாதல், உடன் கட்டை ஏறுதல், சயனம்-சிதை, சவத்தைச் சுடுவதற்குண்டாக்கும் படுக்கை.

591. என் தந்தை சொல்வதுபோல்-இந்த மகச்சுவேதை சந்திரனிடத்துதித்த சந்ததியைச் சேர்ந்தவள்.

592. 'தடையற' என்பதை 'தடையற, என்று திறுத்திக்கொள்க.

594· பொன்றனி - பொன்றல் நீ, நீ சாகாதே.

599. அரிந்த-க்ஷீணமான.

600. முதல்விரதம்-பிரமசரியம்.

601. கனன்று-கோபித்து.

602. நோம்-நோகும், அந்தரப்படுநெஞ்சுடையனாய்-ஒரு வழியும்போகாத, கலக்கமுற்ற நெஞ்சுடையனாய்.

603. நலிங்கு-நைந்து, கசங்கி.

605. பைப்படி - பைந்நாகஞ் சுமக்கும் இந்த பூமி.

608. செலவை-வாழ்வின் விதத்தை.

613. கனதலத்திடை - ககன தலத்திடை, ஆகாயத்தில்.

623. 'தருமமென்' என்பதை 'கருமமென்' என்று திறுத்திக்கொள்க.

623. 'கீரோதன்' என்பதை 'கீரோதன' என்று திறுத்திக்கொள்க, கஞ்சுகி-வேலைக்காரன்.

624. சிறுகால்-முன்னேரத்தில்.

627. எவ்வம்-குற்றம்.

630. கவின்-அழகு.

636. செறிவினல் சம்பந்தத்தால், கைவிடா-கைவிட்டு.

637. ஞள்-கண்டிப்பான உத்திரவு.

640. எற்றரு-எல்தரும் - பிரகாசம்பொருந்திய.

647. சிங்காரரதம்-சிங்காரரஸம்.

658. நாப்பண்-மத்தியில்.

660. வான்பதம் - உத்தம ஸ்தானம், பரமபதம்.

661. ஈனன்-ஹீனன், இல்லாதவன்.

663. கந்தரம்-கழுத்து, வளை-சங்கம்.

664. இதழ்-உதடு, வெய்யவன்-சூரியன்

666. வரன் - அழகு, அரன்-சிவபெருமான், உரன்-வலி, தரம்-மேன்மை.

667. பதிவிம்பங்கள்-பிரதிபிம்பங்கள்.

668. முறுவல்-பல்வரிசை.

669. மகர கேதனன் - மீனக்கொடியோன், மன்மதன்.

670. சாலம்-கூட்டம்.

671. என்போதும்-எவ்வளவிருக்கும்.

672. வாதனை-வாஸனை ஸ்நேஹம்.

673. புண்டரிகாலயன்-பிரம தேவன்.

675. கைப்பயிலும் அலாயுதமால்-பரசுராமன்.

676. செங்கமலநாதன்-பிரமன்.

677. பேரீடு - பொய்யான காரணம், வதந்தி,

679. பருவரல்-துன்பு.

680. ஆடக வாடு பூதரகதால்-பொன்மலையான மஹாமேருபோன்ற தோளால், பூபரம்-பூமியாகிய பாரம், நவந்தரு அத்திருநற்குணங்கள் - ஆச்சரியமுண்டாக்கக் கூடிய அந்த நற்குணங்கள்.

682. மிசைதருமுளரிவனிதை - முளரிமிசைதருவனிதை, லக்ஷ்மி. அவாவும் - ஆசைப்படுவள்.

684. தமருமாம் - பந்துவுமாகும், தாதன்-தாஸன்.

685. விலக்கவே நோக்க-கடைக்கண்ணல் பார்க்க.

690. பயிலால் - குறிப்பால், சங்கேதத்தால்.

692. மூச-மொய்க்க.

693. தகைய-தடுக்க.

698. 'நகை' என்பதை 'ஈக' எனத்திருத்திக்கொள்க.

699. கம்பம்-நடுக்கல்.

700. வேர்-வேர்வை

701. பெய்வளை-காதம்பரி, அஞ்சுகம் - அழகிய கிளி, பூவை-நாகணவாய்ப்புள்.

702. வளவியோர்-மேலானவர், பெருமையுடையார்.

703. புனையிழை இறைவி-காதம்பரி.

705. அவந்திமன்னர்கோன் - சந்திராபீடன்.

706. போதுமோ-தருமோ.

707. இலச்சியாது - அவமானமடையாது, ஈறுகாட்டிய-மெல்லிதான, ஒடியக்கூடிய.

708. நாப்புகை-கேலி, ஹேளனம்.

709. விரகுகள்-சூதுகள், தந்திரங்கள்.

710. நிலா - நிலவுகின்ற, வீசுகின்ற. அளி-வண்டு.

711. தேன்வருந்துமொழி - அன்மொழித்தொகை, மஹாசுவேதையைச் சொன்னது. கடவர்-உடையார்.

712. ஆயவாகில் - அப்படியானல், துங்கம்-பரிசுத்தம்.

713. ஈரமுற்றதொடையோன்-சந்திராபீடன், வல்லியர்-கொடிபோன்றஸ்திரீகள்.

714. ஆயம் - வேலைக்காரர்கள், விடரித்தல்-காமவேதனையால் துன்புறுதல்.

716. கனத்திலம்-கௌரவம் வஹிக்கவில்லை.

717. கைதவம்-மரியாதை.

720. சிங்கி-தூர்நோய், சோட்டாலை-துன்பம்.

721. தஞ்சம்-காப்பாற்றுவோன்.

722. கொட்டிக்கொண்டிருந்தளவில் - திரும்பவும் திறும்பவும் தனக்குள்ளே ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது.

725. சங்கை-சந்தேகம்.

727. கலவமாமயில்-தோகையோடுள்ள அழகியமயில்.

729. போதுமோ-உபயோகப்படுமோ.

730. இனியனர் - காமுகனர்; நொய்ம்மைவனிதையினிட சொல்பமான அருளை மேன்மேல் வளர்த்ததே-இது தான் உள்ள விஷயம்.

732. மிடியன்-தரித்திரன்.

735. கௌரி-பார்வதி.

740. தெய்வநதி-கங்கை, திரை - அலை, வியப்பு-ஆச்சரியம்.

742. நீர்ப்பாழி-பூரணகலசம்.

745. வண்டு-வளையல், சங்கு. களபம்-கலவைச்சந்தனம்.

747. அளி-கிருபை, எளிமை-யாவரும் நெருங்கத்தக்க தன்மை.

748. பேரீட்டினல் - பெரிய ஈடுபோட்டால், எந்தலார்-அரசன், இங்கு சந்திராபீடன்.

749. திரைப்பரவை இறை-அலையையுடைய கடலுக்குத் தலைவனை சமுத்திர

ராஜன்.

750. மகவான்-இந்திரன்.

751. விழைபவர்-ஆசைப்படுவோர், இச்சிப்பவர். இதுதான் வேண்டியது - இதை தாம் பெற்றுக்கொள்ள வேணுமென்று நாம் வேண்டியதுக்குக்காரணம். கெழுமுதலான-கற்றதான. தகைமை-பெருமை, "அதியும்" என்றதை "அறியும்" என்று திருத்திக்கொள்க.

752. சிலாசகலம் - கல்லின் துண்டு, வதுவேள்-வேளின் வதுவான ரதிதேவி.

756. சாதனம்-சாகூஷியம்.

758. விளையாடல்வரை-கிரீடாசைலம்.

760. வைப்பயிலயிலோன்-வை பயில் அயிலோன், கூர்மை உள்ள வேலாயுதமுடையவன். அயமறஓயம் அற.

764. 'குமுதவாவியனீர்' என்பதை "குமுதவாவியில்நீர்" என்று திருத்திக்கொள்க.

766. ஏகாவலி-ஒரு வடமுள்ளமேகலை, வெண்கோமம்-ஒரு கொடிப்புஷ்பம், எத்தரும்-எத்த அரும்-மேன்மையான.

768. தரம்-மரியாதை, யோக்கியதை.

769. என்னுருது -அலக்ஷியம் செய்யாமல். வள்ளியோர்-பெருங்கொடைகொடுப்போர், தெள்ளியோர்-அறிவுடையோர்.

770. அடியுறை-பாதரக்ஷை.

777. வங்கியம்-வாத்தியக்குழல். கிந்நாதன்மகள்-கந்தருவராஜன்மகள்.

778. படிமக்கலம்-கண்ணாடி.

782. தாதவர்க்கம்-தாஸவர்க்கம், வேலைக்காரர்.

783. ஈர்பபுண்டு-இழுக்கப்பட்டு, எயில்-கோட்டைமதிள்.

785. குரம்-குளம்பு.

787. புலந்து-கோபித்து.

789. பெருகக்கூறி-அதிகமாய் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, அகலம்-மார்பு.

791. பின்களப என்பதை பிணகளப எனத் திருத்திக்கொள்க.

793 சூளாமணி-உயர்ந்த இரத்தினம், ஆசிமொழி-ஆசீர்வாதவசனம்.

802. கூடம்-விசாலமான ஸ்தலம். யானைக்கூடம்-யானைகள் கட்டும் சாலை, மந்துரை-படுக்கை, இங்குகுதிரைச்சாலை.

804. யாணர்-அழகுள்ள. கேசரத்தை-மயிரை.

805. கொருகல்-முந்தியநாள்.

807. பற்றுக்கோடு- பிடித்துக் கொள்ளும்கொம்பு, ஆதரவு.

811. இவுளி-குதிரை.

813. முண்டக - தாமரைப்பூவால்நிறைந்த, பனிமனை--குளிர்ச்சிக்காகக் கட்டிய வீடு.

815. அங்கி-நெருப்பு.

816. சிறுபுறம்-பிடரி, முருகு-வாசனை.

818. கவினி-அழகோடு.

819. பன்னசாலை--பர்ணசாலை--இலைகளால் மேய்ந்தவீடு.

820. வெளியடை-படுதா, திரைச்சீலை.

821. அரமகளிர்-தெய்வப்பெண், உததிராஜன்-சமுத்திர ராஜன்.

822. அம்புசாதம் - அம்புஜம் - தாமரைப்பூ.

823. வாதை-காற்று.

824. புஞ்ச-கூட்டமான.

825. பாவை-பொம்மை.

828. வாரம்-அன்பு, பக்ஷபாதம்.

829. ஐம்பால்-பெண்தலைமயிர்.

830. நலக்கம்-சோர்வு.

831. அனங்கதமாய்-1. தோள்வளையில்லாமல் 2. காமவிகாரத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதாய்.

848. மயிலூர்தி-சுப்பிரமணியன்.

849. அதுதன்முன்பு- - தன்னிட குதிரையின் முன்னால், ஒட்டன்-ஒட்டஜாதியான் - அரசன்குதிரைமேல் செல்லுங்காலும் முன்னால் கொம்பு ஊதிச்செல்பவன் ஜாதியில் ஒட்டன், அயர்வு-சலிப்பு, கவடு-மரக்கொம்பு, மரக்கிளை.

850. கண்டகம்-உடைவாள், முட்கள்-எதிரிகள் வேகத்தில் பின் தொடராவண்ணம் உருக்கினால் செய்த முட்களை வழியில்சிதறிவைத்தலுமுண்டு, தலைமலை-மண்டையோடு, தாறு-மரங்களின் அடிவேரும் அதன் சமீபத்தில் வெட்டி எடுத்துக்கொண்டது போகமீதமான அடிமாமும், கடம்-வழி, காடு

851. இதண் - அட்டாலை, பரண். புல்லாள்-புல்லினால் செய்துவைத்த மனித உருவம்.

852. இபக்கோடு-யானைக்கொம்பு, கபாடம்-கதவு, 'நெஞ்சமா' என்பதை 'கஞ்சமா' என்று திருத்திக்கொள்க, கஞ்சம்-வெண்கலம், கண்ணாடி கண்டுபிடிக்குமுன் வெண்கலத்தால் கண்ணாடிசெய்து உபயோகித்ததையறிக, தெரியல்-பூமாலை, மயிடமா-எருமை.

853. இடந்து- பெயர்த்து, நாக்கள்துளிர்போலவும், தலைகள் காய்கள் போலவும் தோன்றும், விகற்பமுற-சந்தேகமுண்டாகும்படி, மலரா - மலராக, முன்றில்-முன்வாசல்.

854. கூனி - குனிந்து, காழ் - வைரம், கடி-பிசாசம், வாழிவேழம்-உயிருடனிருக்கும் யானை.

855. வளை-சங்கம், முரசம்-பேரிகை, பாடு-பெருமை,

856. மீளி-வலி.

857. மன்றல்-வாசனை, காய்ந்த-கோபித்த.

859. நெளி-நெளிந்த, வளைந்த,

863. எயினர்-வேடர்.

868. தணந்த-பிரிந்த, கலுழ-அழ, கலங்க.

871. நீராஞ்சனம்-ஆலாத்தி.

875. அப்பூங்கொடி-காதம்பரி, ஆங்கு-காதம்பரியிடம் சொன்ன அம்மாதிரியாகவே.

878. தோம்-குற்றம்.

881. பாசடை-இலை.

882. வியந்தனள் - ஆச்சரியப்பட்டு ஸ்தோத்திரம் செய்தாள்.

886 மாண்பு-பெருந்தன்மை.

887. சொற்றர-சொற்களை என்னிடம் சொல்ல.

889. கன்றிய என்பதை 'கன்றியக்' என்று திருத்திக் கொள்க, "அன்றி அக்கக்குலுக்கு.

890. உறுப்பவர்-உண்டாக்குகிறவர்.

894. 'யிள்பமாக்' என்பதை 'யின்பமாக்' என்று திருத்திக் கொள்க, ஒறுத்தல்-வெறுத்தல், உளநிறுத்தலை - மனம் ஒன்றிலும் செல்லாது சும்மாவிருக்கச் செய்தலை.

898. வந்து-காற்று.

899. ஆதரித்தவர்-6ம்வேற்றுமை, அந்த மன்மதனை அடித்தவர்களுடைய. அலகு - எல்லை, அளவு.

900. வெருவல்-பயப்படாதே.

902. என் ஆர் உயிர் அளித்துவிட்டனன்-என் பிராணனை விட்டுவிட்டேன்.

905. ஆராயது-அவிடம் வந்தது யார், ஆர் ஆயது.

906 தறுகண்ணவன்-சௌரிய பராக்கிரமமுள்ளவன்-பலமுள்ளவன்.

908. அற்செற்பாவிய-இருண்ட மேகங்கள் பரவிய, செல்-மேகம்.

909. மாராயுதம் - மாரஆயுதம், மன்மதனுடைய ஆயுதம், உகைத்தல்-தைத்தல், ஏறுதல், நீராசனம்-நீராஞ்சனம் மங்கள ஆலத்தி.

911. மயர்வு-மயக்கம், தூநகையே-பத்திரலேகையைப் பார்த்துச் சொல்லியது.

913. உணர்ந்துகொள - உணர்ந்துகொளல் வேண்டும், வியங்கோள்.

914. உவன்றனன்-ஆச்சரியப்பட்டான்

921. தான் உரிமைபெற்றுடைய தன்மையில்-தான் அந்த நற்குணங்களுக்கு பாத்தியம்உள்ளவன்போல் நல்ல நினைவுடன்.

928. நங்குறை என்பதை தங்குறை எனத்திருத்திக் கொள்க.

930. முறைசெய்ய-நித்தியகருமம், சந்தியாவந்தனம் முதலியன.

930. 'றன்றி' என்பதை 'றின்றி' என்று திருத்திக்கொள்க, நானம்-ஸ்நானம், குளித்தல்.

931. மூறிவேல-கேயூரகன்.

932. வேரிசேரளகமங்கை - பத்திரலேகை.

934. தனை-தனத்தையுடையாள்.

935. பெரும-பெருமையுடையவனே.

938. 'நாணி' என்பதை 'நாண' எனத் திருத்திக்கொள்க.

940. மால்-மயக்கம் மையல் நோய்,

960. அடைசி-நெருங்கி,

969. விது-சந்திரன்.

972. இனன்-சூரியன்: சந்திரன்.

977. மாறுது-மயக்கமில்லாமல்.

983. குதம்-தருப்பைப்புல், ஆசனம்.

1000. குன்றுமனம்-குன்றியமனம், குறுகியமனம். மங்கலராசிகுவித்தபடங்கு-வாழைமரம் தோரணம் முதலிய சுபஸூசகமான அடையாளங்களுள்ள கூடாரம்.

1001. உணர்ந்து-விழித்திருந்து.

1004. உத்தமவாரணம் - கந்தமாதனம் என்ற பெயருள்ள பட்டத்து யானை, உச்சயினிற்' என்பதை 'உச்சனியிற்' எனத்திருத்திக் கொள்க, விடிவேறு-விடியற்காலத்தில்.

1018. நோயறிவித்தகர் - வைத்தியர், சடம்-ஜடம், சரீரம்.

1031. துனைவு-வேகம்.

1033. இவுளி-குதிரை.

1036. இந்தனம்-விறகு.

1041. மீனவன் - மீனக்கொடியோன், மன்மதன்.

1042. துணையாவி-துணைவியான காதம்பரியுடைய ஆவி. ஏவலான - ஏவல் தொழில் புரியும்.

1044. காத-கொலை செய்கிற, ஆதபம்-வெயில். புயல்-மேகம்.

1045. பாதபம்-மரம், பாதத்தால் சாப்பிடப்பட்டது. திசையொளித்தது-திசை தெரியாமற் போயிற்று, ஏதம்-துக்கம்.

1046. அசனி-இடி, மயிடராசி-எருமைக்கூட்டம், மாவரி-அரிமா, சிங்கம்,

1048. "வைத்தன் மனத்தி" என்பதை "வைத்தவ் வனத்தின்" எனத் திருத்திக் கொள்க, கூறு-பாகம்.

1049. தலைதாரம்--அதிகதாரம், கார்-மேகம், கார்கலம்.

1050. ஏதம்-துக்கம், குறை-குற்றம்.

1051. வனப்பு-அழகு, தரங்கம்-அலை.

1053. அந்தரீயம்-உள்ளாடை, வேஷ்டி

1054. புனிதமாகிய-பரிசுத்தமான, ஆகுலம்-துக்கம், கம்பம்-நடுக்கம். கிலேசம்-துக்கம்.

1059. ஆராமம்-பூஞ்சோலை.

1061. வாதம்-காற்று, வாரி-ஜலம், இருசுடர்-சூரியன், சந்திரன்.

1062. தகை-விலக்கு (ஒருமை-ஏவல்).

1064. முகராகம் -- முகத்தில் சிவப்பு நிறம்.

1065. வேட்கை--ஆசை, செழுந்தரள வெண்குடையான்-அரசன் சந்திராபீடன், கொழுந்தரள வாணகை-காதம்பரி.

1068 அனுமானித்து - கணித்து, பன்னகம்-சர்ப்பம், பன்னகபாராம்-பூமி, மனமகிழ்ந்த வணங்கு-காதம்பரி.

1076. பேதுறாமல்--மனங்கலங்காமல், முயங்கி-கட்டிக்கொண்டு, உன்னியது-நினைத்தது, முன்னும்-இனிமேலாகவும்.

1077. தொண்டை-கோவைக்கனி.

1078. தனு-சரீரம்.

1079. பொன்றுதற்கு-சாதற்கு.

1080. பொருகவனத்து-பொரு கவனத்து, போரிற்சிறந்ததும் வேகமுள்ளதுமான, புரிநூலும்-முப்புரிநூல், பூணூல், அவளுழையில்-அவளுக்குச் சமீபத்தில்.

1083. உடுக்கணங்கள்-நட்சத்திரங்கள், மதியுலகம்-சந்திரலோகம், அவை-சபை.

1085. அனுராகம்-ஆசை, கூட்டம்-சேருதல், இப்படியில்-இப்பூமியில்.

1085. தவறு-பிசகு, குற்றம்.

1086. கனத்தை-சரீரத்தை.

1087. புத்தேள்-தேவன்.

1088. உதகம்-சலம்.

1089. சலதி-ஜலதி, சமுத்திரம். மா-குதிரை.

1090. இன்னல்-துன்பம், கூற்றுவி-இயமனுகி.

1091. வழக்கன்று - நியாயமில்லை, மாகம்-ஆகாயம், சோமன்-சந்திரன்.

1092. முயக்கம்-சேர்க்கை.

1097. முழைஞ்சு-குகை.

1099. எழுமுகில்-சப்தமேகங்கள், உளன்-உளம்.

1100. விது-சந்திரன்.

1102. ஸ்நானஞ்செய்து - ஸ்நானஞ் செய்து, துய்ப்பன-சாப்பிடத்தக்கவை.

1105. கார்நீங்கி-கார்காலஞ்சென்று.

1106. மாகம்-ஆகாயம்.

1109. 'பெருந் துறையார்' என்பதை 'பெருந்துயரார்' எனத்திருத்திக்கொள்க.

1110. எழுதிருக்கன் - சப்தமாதாக்கள் என்கிற கன்னிமார், தவல்-துக்கம், அஞ்சலியத்தாரை-அஞ்சலிஹஸ்தரை, இருகை கூப்பிநின்றவரை.

1112. முன்றில்வாய்நின்று - முன்றிலினிடத்தில் நின்றுகொண்டு, வழி-சந்ததி.

1113. அடைவை - கிரமத்தை, விதத்தை.

1114. நாணி-வெட்கப்பட்டு; அரற்ற-கதற.

1115. நரலோகம் - மானிடர் உலகம், மண்ணுலகம், அதர்-வழி.

1117. புகலாய-அடையத்தக்க இடமாகிய.

1118. பிறந்தடைவு-நடந்தபடியே, சேமம்-இடம்.

1120. முக்குணத்தால்- முக்குணமான ஸத்துவ, ரஜஸ், தமஸ், இவைகளினால், உகநாலு-நாலுயுகங்களிலும், ஐயம்-சந்தேகம்.

1121. போனவாவி-அந்த, போன ஆவி, அலையல்-சலிக்கவேண்டாம், திகிரிமால்-சக்கரத்தண்ணலான மஹாவிஷ்ணு.

1122. அம்புலி-சந்திரன், இம்பர்-இவ்வுலகத்தில், சங்கை-கணக்கு, துணி-துண்டு, அரவிரண்டுதுணி-உயர்ந்தது, ராகு கேது என இரண்டு கிரகங்களாக பிழைத்தது.

1124. அன்னம்-ராஜஸ்திரீயான தேவி விலாஸவதி.

1125. புரவலர்-அரசர்.

1126. தவறு-கெடுதி.

1127. பின்னப்பட-வருத்தப்பட. தணி-பொருந்துக்கொள், செயல் - உள்ளபடி நடந்த சங்கதியை.

1130. உழை-குகை, பொந்து.

1131. மறமாமோ-பாபம் ஆகுமா.

1134. நோலாதவர்-ஸஹிக்க முடியாதவர், ஆலாபம்-ஸம்பாஷணை.

1136. மெய்ம்மாசு--சரீரத்திலுள்ள அழுக்கை.

1137. பணிதா-அடியேனுக்கு உத்திரவிடு, என்று சொல்லி.

1140. வர-சிரேஷ்டமான, இங்கேமுற-இங்கு விசாரமடைய.

1141. தெவ்வாறுபடாமல்-தெவ் ஆறுபடாமல்--விரோதிகளுடைய வழியில் அகப்படாமல்.

1142. தேசத்தவை - அத்தேசத்தில் கிடைக்கக் கூடியவைகளை.

1144. அனங்கன் - மன்மதன், அங்கமில்லாதவன், மகவாய் - குழந்தையாய், கிள்ளை - கிளி.

1145. இளமையில் - கிளிக்குஞ்சாய் இருக்கும்போதே.

1147. முந்தையின் - முன ஜன்மத்தின்.

1149. முனிவனன் - கோபமுள்ளவன். தரித்து - பொருத்து.

1150. வந்தவாறென் - வந்தவழிஎப்படி, ஐயங்கூறு - சந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்.

1151. மீனகேதனன் - மீனக்கொடியோன், மன்மதன், கோட்டம் - அநீதம், குற்றம் கோணல்.

1153. அன்னிய மனிதனல்லாத.

1154. இமகரவிம்பம் - சந்திரபிம்பம்.

1155. தேர - நல்லசாஸ்திரங்களை ஆராய்ச்சிசெய்ய.

1156. அந்தரப்பமுன் - பறக்கும்முன்.

1158. கிலேசம் - துக்கம், பெருகையான் - பெரியதாயுள்ளகைகளால்.

1160. சாந்தி - பிராயச்சித்தம்.

1163. கூறிய - சொன்னவைகளை.

1164. நற்றவன் - கபிஞ்சலன்.

1166. முரணழிந்து - சக்திகுறைந்து.

1167. ஊறுபட்டிருக்கும் - காயங்களால் வடுப்பட்டிருக்கிற, பேறுபட்டிருந்து - பெறப்பட்டிருந்து.

1168. துய்ப்பதற்கு - சாப்பிட.

1169. யோனிகள் - தபஸ்விக்கள்.

1173. ஐவர் - பஞ்சலோக பாலகர், இந்திரன், இயமன், வருணன், குபேரன், வாயன்.

1174. ஞாளியை - நாயை.

1178. புலத்திரன் - புலயர்களின் கூட்டம், கதத்தின் - கோபத்தோடு.

1179. தண்ணிய - தாழ்ந்த.

1180. கோலி - கால்களைக் கயிற்றால் தளைந்து.

1184. இப்பவத்தும் - இந்த ஜன்மத்திலும்.

1187. வெப்பு - உஷ்ணம்.

1188. குளிரி - நீர்த்துருத்தி, இழுது - செய்.

1189. விரைவு - வேகம், வெயர் - வேர்வை

1198. விதுவின் - சந்திரனுடைய, இழிந்தான் - கீழேவந்தான்.

1199. சந்தமெழுகு - சந்தனத்தால் பூசப்பெற்ற.

1201. மாராயம் - சந்தோஷஸமாசாரம். மறலிதனைக்காய் மந்திரத்தை - ம்ருத்தியுஞ்செய மந்திரத்தை.

1202. அமலன் - குற்றமற்றவன்.

1203. வாராகரம் - சமுத்திரம், தானை - சைன்னியம்.

1204. மீதாகின்ற - மேலான.

1206. புலத்தைமுனியுமாமுனிவன் - சுவேதகேது.

1209. மருகர் - மாப்பிள்ளையார்.

1212. உள்ளப்பொருத்தம் - மனப்பொருத்தம்.

1214. மண்ணி - ஸ்நானஞ்செய்வித்து. கடவுட்சுடரை - அக்கினியை.

1217. கேதம் - துக்கம்.

1218. சோமமுடியோன் - பரமேசுவரன், பொது - கஷ்டம், துக்கம். கருணைபுனைந்தான் - கருணையை ஆபரணமாகக் கொண்டான்.

அரும்பதவுரை முற்றிற்று.

National Library
Calcutta.